

EL MÓN CLÀSSIC DE HOGWARTS

Referències clàssiques dins Harry Potter

Autor: Grace Chávez Vela | Curs: 2n Batxillerat

Índex

1. INTRODUCCIÓ	2
2. J.K ROWLING: EL GENI QUE HI HA DARRERE DE HARRY POTTER.....	4
3. ARGUMENTS DELS LLIBRES	6
3.1 Harry Potter i la pedra filosofal.....	6
3.2 Harry Potter i la cambra secreta.....	6
3.3 Harry Potter i el pres d’Azkaban.....	7
3.4 Harry Potter i el Calze de Foc	8
3.5 Harry Potter i l’Ordre del Fènix	8
3.6 Harry Potter i el misteri del príncep.....	9
3.7 Harry Potter i les Relíquies de la Mort	10
4. ELS PERSONATGES MES DESTACATS.....	12
4.1 Harry Potter.....	12
4.2 Ron Weasley	15
4.3 Hermione Granger.....	17
4.4 Severus Snape	19
4.5 Lord Voldemort.....	21
4.6 Albus Dumbledore	23
5. ELS HEROIS GRECS I HARRY POTTER	25
5.1 Introducció als herois clàssics	25
5.2 El camí d’un heroi i el camí de l’heroi Harry Potter.....	25
5.4 Els herois de la mitologia grega reflectits en Harry Potter	28
6. HERMIONE O LA MODERNA ATENEA.....	33
6.1 Pal·las Atena	33
6.2 Les similituds	34

7. L'ORESTEA I LA SAGA POTTERIANA.....	36
7.1 El mite d'Orestes.....	36
7.2 Similituds entre Orestes i Harry.....	37
7.3 Similituds entre Electra i Hermione.....	38
7.4 Similituds entre Pílades i Ron.....	39
8. ELEMENTS MITOLÒGICS DINS DEL MÓN DE HARRY POTTER	40
8.1 El Narcís contemporai: Gilbert Decors	40
8.2 El mite d'Orfeu a Harry Potter i la pedra filosofal	41
8.3 Matèries amb regust clàssic que s'imparteixen a Hogwarts	43
8.4 Les contrasenyes a Hogwarts.....	47
8.5 Varettes, marmites i Circe.....	48
8.6 Indrets i altres objectes.....	49
9. NOMS PROPIS, CONJURS I POCIONS AMB REGUST CLÀSSIC	52
9.1 Introducció als antropònims, conjurs i pocions	52
9.2 Antropònims.....	52
9.3 Pocions.....	64
9.4 Conjurs.....	66
10. CRIATURES MITOLÒGIQUES I LA SEVA IMPORTÀNCIA EN LA SAGA	77
11. CONCLUSIÓ	93
12. VALORACIÓ PERSONAL.....	96
13. BIBLIOGRAFIA.....	97
ÍNDIX D'ANTROPÒNIMS	98
ÍNDIX DE CONJURS	99

1. Introducció

Sempre m'ha interessat el món clàssic i des que era petita ja coneixia alguns dels déus olímpics principals. Però va ser en el quart curs d'ESO, en escollir la modalitat de llatí quan vaig poder endinsar-me de veritat dins la cultura clàssica i, de retruc, en la mitologia grecoromana. La descoberta de totes aquelles divinitats i herois em va agradar molt i em permeté conèixer com era la mentalitat de la gent d'aquella època.

A més a més, el continu estudi de la cultura clàssica ha provocat que ara em fixi molt més en qualsevol referència que pugui haver-hi en els llibres que llegeixo o en les pel·lícules que veig. I aquesta que ha estat la causa, en bona part, de la realització d'aquest treball de recerca. L'altre element decisiu ha estat el meu gust per la literatura fantàstica.

En aquest punt he de dir que vaig descobrir fa relativament poc el món màgic de Hogwarts, però el fet de descobrir-lo tard no va impedir que els llibres em captivessin des del primer full llegit. La primera vegada que vaig llegir la saga de *Harry Potter* no vaig adonar-me gens de la quantitat de referències al món clàssic que hi havia. Però això va ser degut al fet que encara estava començant a estudiar tot allò referent al món clàssic i no tenia els coneixements que tinc ara.

Així doncs, la curiositat em va dur a plantejar-me la pregunta de quantes referències al món clàssic hi podia haver dins la saga de *Harry Potter*. I de la pregunta vaig passar a tot un treball de recerca. Perquè aquest és el l'objectiu principal d'aquest treball de recerca: buscar i identificar cadascuna d'aquestes referències posant-les en relació amb el món clàssic.

El món màgic que ha creat J.K Rowling està ple criatures fantàstiques així com d'un gran nombre de personatges, dels quals els principals presenten una personalitat molt ben elaborada. Sembla, doncs, poc possible que per crear un món màgic tan ben definit aquesta autora no hagi begut d'una font d'inspiració tan important com és el món clàssic grecoromà.

Per això el meu propòsit és demostrar que el món clàssic ha deixat una empremta molt important dins la història del petit mag Harry Potter, i amb aquesta finalitat em proposo fer un estudi de cada aspecte important dins la saga: la trama dels llibres, les criatures fantàstiques i el seu origen, els conjurs i la seva etimologia, els personatges i l'anàlisi del seu caràcter i del seu paper en la història.

Mètode de treball

Per començar aquesta recerca he partit dels meus coneixements sobre el món antic i també del parell d'entrades referents al món de *Harry Potter* que hi ha al blog *L'ombra d'un somni*. A partir d'aquí he fet una cerca prèvia a Internet i als llibres sobre el tema per tal de tenir una idea més o menys formada del que es pot trobar als llibres. En el transcurs d'aquesta cerca es va presentar el primer problema: vaig trobar força informació incompleta, i també molta informació sobre la saga però gairebé res relacionat amb els referents clàssics que jo volia estudiar.

El següent pas va ser tornar a llegir els llibres fixant-se en cada personatge, nom, conjur i criatura que pogués ser una possible referència. Mentre llegia anava classificant tot això en petits grups.

Un cop feta la recopilació de possibles referències havia de comprovar si presentaven relació amb el món clàssic. Aquí es planteja el segon problema: treballar amb molta informació i buscar fonts fiables per tal de fer la comprovació de cadascuna d'aquestes referències.

En aquest punt, amb totes les referències identificades i comprovades, vaig procedir a la tria de totes aquelles referències destacables, és a dir, les que presenten una relació directa amb el món antic. Un cop feta aquesta tria, el darrer pas ha estat ordenar tots els resultats obtinguts en la recerca i presentar-los seguint una estructura concreta.

Estructura del treball

En el primer apartat es troba la informació necessària per tal que una persona que no conegui res sobre el món màgic de Hogwarts pugui entendre les referències: hi ha un espai a la biografia de l'autora i a les circumstàncies que van propiciar el naixement de *Harry Potter* com obra literària. A continuació el resum dels set llibres i finalment una anàlisi dels personatges principals, qüestions que apareixen en el apartat quatre del treball.

A partir d'aquí, la resta d'apartats estan dedicats a relacionar els diferents elements de la saga potteriana amb el món clàssic. Així, hi ha un apartat dedicat a la figura de Harry Potter com a heroi clàssic, uns altres dos apartats dedicats als seus amics, i la resta de punts que s'ocupen de les criatures màgiques, els antropònims, les conjurs i altres elements amb clar regust grecoromà.

Finalment he elaborat les conclusions del treball tot presentant de forma ordenada els resultats de la recerca i valorant el grau d'assoliment de l'objectiu del treball.

2. J.K Rowling: el geni que hi ha darrere de Harry Potter

Joanne Rowling neix el 31 de Juliol de 1965, a Yate (Anglaterra). Filla d'una mare aficionada a la lectura i un pare professor, creix en un poble anomenat Chepstow on comença a escriure contes. Molts d'aquests contes són escoltats per la seva germana petita, Dianne, una persona molt important dins la vida de l'autora (*Harry Potter i la pedra filosofal* està dedicat a ella).

Coneix el seu millor amic Sean Harris durant els seus anys a l'institut. Aquest amic l'anima sempre a continuar amb l'escriptura. J. Rowling admetrà després que el personatge d'en Ron està inspirat en aquest amic, perquè en Sean té un gran sentit de l'humor i també un "Ford Aglia" de color turquesa.

Quan acaba l'institut ingressa en la universitat d'Exeter, on estudia filologia Francesa i Clàssica, fet que explica els seus grans coneixements sobre el món clàssic. Al seu últim any d'estudis viatja cap a París per perfeccionar el seu francès. Un cop graduada es trasllada cap a Londres on té diversos treballs però el que més destaca és el treball com investigadora a Amnistia Internacional.

La idea d'escriure un llibre sobre un petit mag anomenat Harry Potter sorgeix durant un trajecte de tren des de Manchester a l'estació de King's Cross a Londres. El seu bolígraf no funciona i el tren porta retard a causa d'una averia, per tant es veu obligada a donar forma a la història només en el seu cap. Encara que l'escriptora creu que potser això va ser el millor.

“Creo que si hubiera tenido que frenar mis ideas a la velocidad de la escritura, algunos de los detalles se habrían perdido (aunque aún pienso a veces en cuántas cosas imaginadas durante ese viaje ya había olvidado cuando empecé a pasarlas al papel.”¹

¹ Fragment extret de l'autobiografia publicada a la web : <http://www.jkrowling.com/>

Durant els cinc anys següents va creant i perfeccionant la història del petit mag i comença a escriure el primer llibre. Però desgraciadament el 30 de Desembre de 1990 mor la seva mare a causa d'una esclerosis múltiple. Són moments molt durs per a l'escriptora i això es veu reflectit en la tristesa que sent en Harry per la pèrdua dels seus pares.

Posteriorment, intentant fugir d'aquella situació dolorosa, es trasllada a Portugal on treballa com a professora d'anglès. Coneix el seu primer marit amb qui té la seva primera filla, Jessica. Però la relació no funciona i Joanne decideix tornar al Regne Unit després de divorciar-se. Un cop a Edimburg conclou *Harry Potter i la pedra filosofal*, alternant la seva tasca de mare amb l'escriptura. Són moments de molta penúria per a l'escriptora que ha d'escriure en un cafè, en els moments que té lliures mentre la seva filla dorm.

Al principi té problemes per trobar un agent i una editorial que accepti publicar el llibre. Diversos editors rebutgen el manuscrit. Però finalment és publicat per l'editorial *Bloomsbury Children's Books*, el juny de 1997 amb el nom de J. Rowling. La "K", de Kathleen, és el nom de la seva àvia paterna, s'afegeix a petició del seu editor que creu que el nom d'una dona no resulta atractiu per al públic infantil masculí per a qui va destinat el llibre.

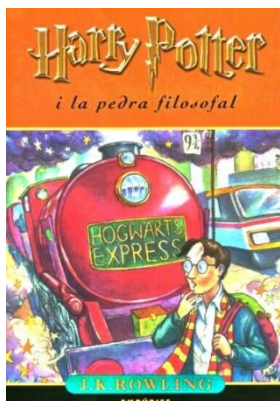
Tot i les dificultats que envolten la seva publicació, aquest primer llibre té un gran èxit i gràcies a això els següents llibres ocupen llocs molt alts en la llista dels llibres més venuts.

Així doncs, tot i que els inicis de la seva carrera no van ser precisament fàcils, això no va impedir que la història d'en Harry Potter veiés la llum. Potser les penúries han rebut just pagament, ja que aquesta col·lecció de llibres i el seu gran èxit arreu del món han fet que l'escriptora rebi una *Ordre de l'Imperi Britànic* pel seu servei a la literatura infantil. També ha guanyat el premi *Príncep de Astúries de la Concordia*, la *Legion de Honor Francesa* i el *Premio Hans Christian Andersen*.

En l'actualitat Joanne Rowling viu una vida feliç amb la seva família; és considerada una de les millors escriptores del gènere fantàstic i els seus llibres han sigut traduïts a molts idiomes i coneguts arreu del món. Són moltes les persones que ja s'han endinsat en el món d'aquest petit mag i encara falten moltes més perquè probablement aquesta col·lecció de llibres es convertirà en una part clau dins el gènere fantàstic i per tant dins la història de la literatura.

3. Arguments dels llibres

3.1 Harry Potter i la pedra filosofal

En Harry Potter és un noi orfe que viu amb els seus oncles i el seu cosí, l'única família que li queda però que el tracta com si fos un criat. En Harry ha de fer les feines de casa i viu en un petit espai que hi ha sota les escales. Ell pensa que és un noi normal i que el seu destí és créixer suportant el mal geni dels seus oncles. Però s'equivoca.

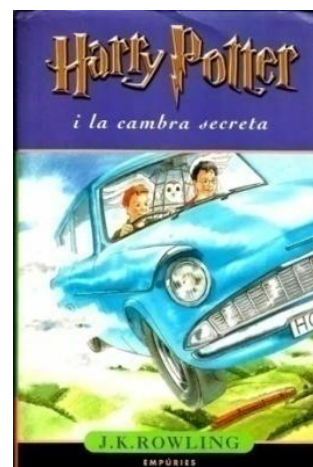
Els canvis comencen amb l'arribada d'una carta del Col·legi Hogwarts de Màgia i Bruixeria. Un home molt alt i gran, anomenat Hagrid, és l'encarregat de portar en Harry cap a la Ronda d'Allà i explicar-li que ell és un bruixot i que els seus pares van morir intentant salvar-lo d'un bruixot molt poderós que volia matar-lo. Després d'assabentar-se de la veritat sobre la mort dels seus pares i de quina és la seva veritable naturalesa, viatja en tren cap a Hogwarts on l'espera un món completament desconegut. Durant el viatge en tren coneix els que aviat es convertiran en els seus millors amics: l'Hermione i en Ron.

Un cop arriba a Hogwarts el Barret que Tria l'assigna a la casa de Gryffindor amb els seus nous amics. Amb ells viu un munt d'aventures i comença la seva lluita contra el malvat Lord Voldemort, el buixot que ha assassinat els seus pares.

En Harry i els seus amics amb només onze anys han d'enfrontar-se a un perillós troll, sortejar la vigilància d'un gos de tres caps, en Pelut, i superar altres proves per arribar a la pedra filosofal, per evitar que altres mans se n'apropiïn. Aquesta pedra permet a qui begui el seu elixir adquirir la immortalitat i per això és tan desitjada per en Lord Voldemort, que ha enviat el seu súbdit, Quirrell, a buscar-la.

3.2 Harry Potter i la cambra secreta

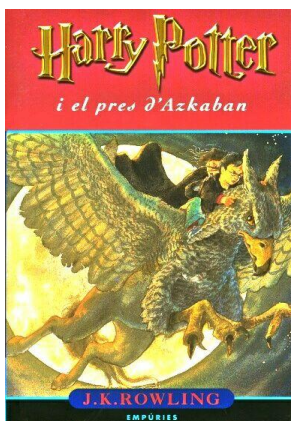
Ja és el segon curs d'en Harry a Hogwarts i igual que el primer està ple d'aventures i perills. Primerament un elf domèstic intenta impedir que torni a Hogwarts però és rescatat de casa dels seus oncles pel seu amic Ron Weasley, en un "Ford Aglia" turquesa.

Després, ja durant el curs, molts alumnes són petrificats i quan tota l'escola comença a pensar que el culpable és en Harry, els tres amics es veuen obligats a investigar. Finalment l'Hermione és petrificada també en Harry i en Ron es queden sols, quan l'Hermione ja havia trobat el culpable. És tracta d'un monstre llegendari (un basilisc) que està controlat per l'hereu d'Slytherin. Aquest hereu resulta ser en Tod Roddle, més conegut com Lord Voldemort, que vol "netejar" el col·legi de tots els fills de "muggles".

En Lord Voldemort, que en aquest moment es troba molt dèbil, recorre al tros d'ànima que havia amagat en el seu diari de noi de disset anys. A través del diari controla la Ginny Weasley i fa que obri la Cambra dels Secrets on s'amaga el basilisc. Quan en Harry ho descobreix decideix salvar la Ginny amb l'ajuda del seu millor amic. Finalment en Harry s'enfronta amb el basilisc i aconsegueix salvar la Ginny i esborrar el record de l'hereu d'Slytherin.

3.3 Harry Potter i el pres d'Azkaban

El tercer curs d'en Harry comença amb la notícia que al món màgic s'ha fugat un perillós presoner anomenat Sirius Black que estava tancat a la presó màgica d'Azkaban. Els amics d'en Harry i en Dumbledore li donen una protecció que en un principi en Harry no entén perquè ell creu que un nen no hauria de ser important per a un assassí com en Sirius. Però aviat s'assabenta que en Sirius Black és el seu padrí i que en el pitjor moment va traïr els seus pares.

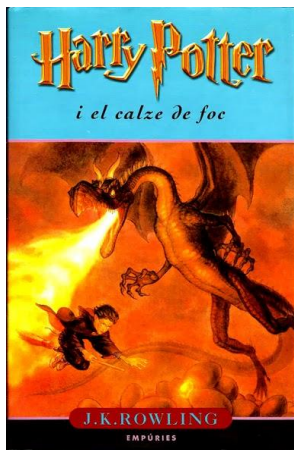
Hogwarts és vigilada pels demòntors, uns monstres que xuclen l'alegria i que no agraden gens a en Harry. Per això, el nou professor de Defensa Contra les Forces del Mal l'ajuda a defensar-s'hi ensenyant-lo a fer el conjur Patronus, que en Harry aviat domina.

Més tard, en Harry i els seus amics descobreixen que el professor Remus Lupin és un home llop i que és amic d'en Sirius Black. També s'assabenten que en Sirius no va traïr els pares d'en Harry, sinó que va ser en Cuapelada, el quart amic del grup.

Quan es troben amb en Sírius descobreixen que en Cuapelada ha viscut amagat en forma de rata, aprofitant la seva condició d'animag, concretament la rata d'en Ron, l'Scabbers. Un cop descoberta la veritat, els tres amics volen avisar la Conselleria d'Afers Màgics però en Cuapelada aconsegueix escapar i les demòntors descobreixen en Sirius i el volen matar. Però en Harry i l'Hermione aconsegueixen salvar-lo i en Sirius pot fugir.

3.4 Harry Potter i el Calze de Foc

Aquest quart curs també està ple d'aventures per a en Harry i els seus amics, ja que es veu embolicat dins el Torneig dels Tres Bruixots que té lloc a Hogwarts i on participen altres escoles de màgia d'arreu del món.

En Harry haurà de superar tres proves molt difícils. S'enfrontarà contra un perillós drac i gràcies a la seva habilitat amb l'escombra voladora aconseguirà acabar bé la prova. A la següent prova s'ha de submergir al llac de Hogwarts per salvar un "preuat objecte" que resultarà ser en Ron, però també salvarà Gabrielle, la germana d'una de les participants que no ha pogut continuar amb la prova. D'aquesta manera, un altre cop, obté una fama que no busca. L'última prova és un laberint en el qual hi ha tot un ventall d'éssers que intenten de totes les formes possibles que en Harry no arribi a la meta.

Quan per fi en Harry juntament amb un altre paladí de Hogwarts, en Cedric Diggory, troben i agafen el trofeu, aquest resulta ser un *portarreu* (objecte que transporta aquell que el toca cap a un altre lloc) que els porta a un cementiri. En aquest cementiri els espera Lord Voldemort i el seu ajudant, en Cuapelada. En Cedric mor perquè no pot ser útil per als plans d'en Lord Voldemort i en Harry és immobilitzat. En Cuapelada extreu sang d'en Harry i l'utilitza per fer enfortir el seu amo.

Una altra vegada en Harry s'ha d'enfrontar amb el bruixot obscur i un altre cop torna a sortir viu. Amb el *portarreu* aconseguix tornar a Hogwarts portant als seus braços el cos d'en Cedric. Un cop a Hogwarts es descobreix tota la veritat: el nou professor de Defensa Contra les Forces del Mal no és en realitat l'Alastor Moddy, sinó que és un súbdit d'en Voldemort, responsable que el nom d'en Harry fos dins del Calze de Foc i del canvi del trofeu per un *portarreu*.

3.5 Harry Potter i l'Ordre del Fènix

Ha passat tot un estiu des de la mort d'en Cedric Diggory i en Harry encara no ha pogut treure's de sobre la culpa que sent. A més la Conselleria d'Affers Màgics (màxim òrgan de govern del món màgic) nega el retorn de lord Voldemort.

Tanmateix, dies abans de tornar a l'escola s'assabenta que en Dumbledore ha tornat a activar l'anomenada Ordre del Fènix per lluitar contra en Voldemort i ell vol formar part, però no el deixen perquè és massa petit.

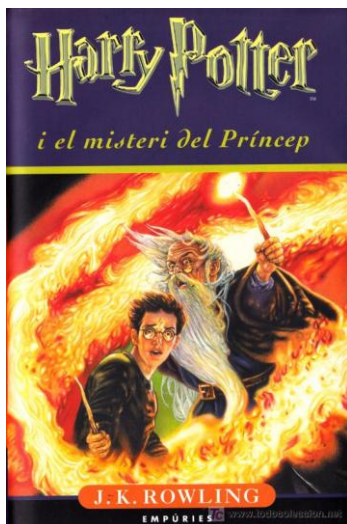
Per una altra banda hi ha una nova professora de Defensa Contra les Forces del Mal que no agrada a cap alumne a causa del seu pèssim mètode per ensenyar. Es limita a llegir la teoria i deixar de banda la pràctica, un aspecte que és molt important en una matèria com la Defensa Contra les Forces del Mal. Però en Harry i els seus amics troben una solució: funden un club anomenat l'Exèrcit d'en Dumbledore per tal de poder practicar els encanteris lliurement.

D'altra banda, en Harry té somnis que semblen molt reals sobre en Voldemort i el que fa; aviat s'adona que són visions causades per Voldemort. I a causa d'una visió que té d'en Sirius que éstorturat per Voldemort, en Harry surt a salvar el seu padrí. En aquesta aventura l'acompanyen els seus millors amics i també alguns membres de l'Exèrcit d'en Dumbledore.

Quan arriben a la Conselleria d'Afers Màgics descobreixen que tot ha sigut un engany d'en Voldemort que volia aconseguir la profecia que parla sobre el seu destí i el d'en Harry. Els nois s'enfronten als Cavallers de la Mort, i aviat arriben els membres de l'Ordre del Fènix i els ajuden. Però en aquesta lluita la Bel·latrix Lestrange, la seguidora més fidel d'en Lord Voldemort, mata en Sirius. En Harry corre darrere d'ella per venjar-se però en Voldemort apareix i ataca en Harry. En Dumbledore arriba a temps de salvar en Harry i s'enfronta al malvat bruixot.

Finalment, tothom s'assabenta que Lord Voldemort ha tornat.

3.6 Harry Potter i el misteri del príncep

Un nou curs comença i l'ombra de la mort d'en Sirius continua al costat d'en Harry que ja no és un nen. Ara que tot el món màgic sap que en Voldemort ha tornat en Harry es veu obligat a enfrontar el seu destí, un destí que l'obliga a prendre decisions difícils. En Dumbledore proposa a en Harry fer "classes" amb ell. En elles el que vol fer realment és mostrar a en Harry tot el que sap sobre la vida d'en Voldemort, perquè només coneixent el seu passat en Harry podrà vèncer el seu enemic. Per mitjà de records en Harry s'endinsa dins el passat del seu enemic.

A través del darrer professor contractat per ensenyar pocions, el professor Llagot (Horace Slughorn), en Harry obté una informació molt important sobre els horricreus: són un tipus de màgia molt obscura i difícil de realitzar que implica matar a una altra persona per tal de ficar un tros de la teva ànima dins un objecte. La creació d'horricreus permet al seu creador no morir mai, tan sols pot quedar reduït a un espectre. És aquesta la raó per la qual en Voldemort no havia mort quan en intentar matar el petit Harry, el malefici va rebotar cap a ell. Gairebé a finals de curs en Dumbledore troba una pista sobre un dels horricreus i proposa a en Harry acompanyar-lo. Arriben fins a una cova on s'amaga un llac i una petita barca que els porta cap a una pica on està amagat l'horricreu.

Abans d'agafar-lo el director ha de beure's un líquid que el fa patir molt, però, tot i els inferns (morts vivents) que viuen al llac, aconsegueixen allunyar-los i sortir de la cova amb l'horricreu.

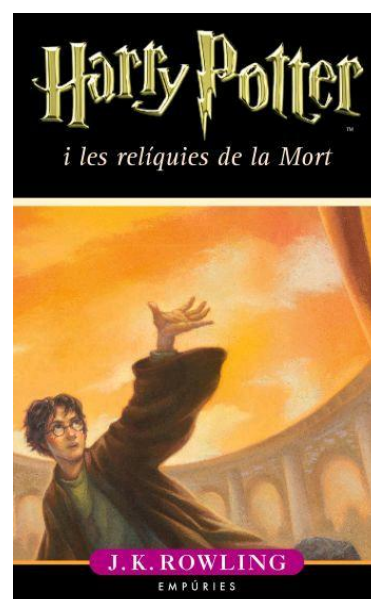
Quan tornen a Hogwarts es troben que el col·legi està sent atacat pels Cavallers de la Mort. A la Torre d'Astronomia en Harry és petrificat per en Dumbledore i tapat amb la capa invisible per tal que cap Cavaller de la Mort el descobreixi. El director s'enfronta amb en Draco Malfoy, que ara és Cavaller de la Mort i l'encarregat de matar-lo. Finalment és en Severus Snape qui el mata, ja que en altres temps l'Snape havia sigut un servidor d'en Voldemort. En Harry amagat com està sota la capa invisible no pot fer res per salvar el director.

La tornada d'en Voldemort no pot ser més clara i tant en Harry com l'escola i tot el món màgic queda consternat per la mort del gran bruixot Dumbledore.

3.7 Harry Potter i les Relíquies de la Mort

La guerra ha començat i en Harry i els seus amics saben que sense en Dumbledore, Hogwarts ja no és un lloc segur i a més tenen una missió: han de trobar els horricreus restants per tal de destruir-los. Decideixen que començaran amb la missió després de la boda del germà d'en Ron, però la notícia que la Conselleria d'Afers Màgics ha caigut els obliga a fugir precipitadament.

Es refugien a la casa que en Harry ha heretat d'en Sirius. En aquesta casa planegen l'entrada la Conselleria d'Afers Màgics per fer-se amb un horricreu. Arriben a aconseguir-lo però un Cavaller de la Mort els descobreix el seu amagatall i es veuen obligats a fugir un altre cop.

Aquesta vegada es refugien en boscos diferents, però a causa de l'influència de l'horricreu i de la desesperació de no saber què fer per continuar amb la recerca., la seva amistat comença a trontollar. Això provoca que en Ron se'n vagi enfadat i els tres amics estiguin un temps separats. En un moment clau (en Ron salva la vida d'en Harry) es tornen a reunir i tots junts aconsegueixen trobar un altre horricreu i també l'arma que els pot destruir. Han de tornar a Hogwarts perquè saben que allà es troba amagat un altre horricreu. Però en Voldemort s'assabenta del que volen fer i decideix que és el moment de lluitar i matar finalment a en Harry.

Comença la batalla de Hogwarts i tots els amics d'en Harry s'uneixen per lluitar contra les forces del mal mentre en Harry i els seus dos millors amics busquen els horricreus restants. Quan ja els han destruït i només queda la serp d'en Voldemort (que també és un horricreu) en Harry descobreix gràcies a la confessió del professor Snape el seu veritable destí i l'únic camí que hi ha perquè tot pugui acabar bé. Ell ha de sacrificar-se, ja que mentre ell visqui en Voldemort continuarà existint perquè el bocí de l'ànima d'en Voldemort que en Harry porta dins fa que es converteixi en el setè horricreu.

Així doncs, en Harry decideix plantar cara a en Voldemort perquè no vol que els seus amics continuïn morint. Amb gran esforç en Harry aconsegueix sobreviure al malefici mortal i torna disposat a matar en Voldemort. Després d'un duel molt difícil en Harry mata a "l'invencible" Voldemort i salva el món màgic.

4. Els personatges més destacats

4.1 Harry Potter

Harry James Potter neix el 31 de Juliol de 1980. És un mag de sang mestissa fill de James Potter i Lily Evans. Els seus pares són uns mags molt reconeguts dins la societat màgica però moren quan en Harry només tenia un any. Des d'aquell fatídic dia viu amb els seus oncles Vernon i Petúnia Dursley i amb el seu insuportable cosí Dudley que sempre que pot li fa la vida impossible. Durant molts anys ha portat una vida poc corrent per a un nen petit perquè els seus oncles no el tracten gens bé i fins i tot el fan dormir en una minúscula habitació que hi ha sota les escales, l'obliguen a portar la roba vella d'en Dudley i a fer moltes de les feines de casa.

En Harry és descrit com un nen petit i prim que té uns ulls verds idèntics als de la seva mare i uns cabells indomables com els del seu pare. També porta unes ulleres negres i rodones igual que el seu pare i té una cicatriu en forma de llamp al front, que se la va fer Lord Voldemort.

“El Harry sempre havia estat baix i prim per la seva edat. És clar que semblava més baixet i més prim del que era en realitat, perquè l'únic que tenia per posar-se era la roba vella del Dudley, i el Dudley era unes quatre vegades més gros que ell. El Harry tenia la cara allargada, els genolls molt marcats, els cabells negres i un ulls verds brillants. Portava unes ulleres rodones que s'aguantaven senceres gràcies a un munt de cel·lo, dels innombrables cops de puny que el Dudley li havia donat al nas. L'única cosa que agradava al Harry de la seva aparença era una lleugera cicatriu amb forma de llamp que tenia al front.”²

Respecte a la personalitat podem dir que en Harry és molt lleial amb els seus amics i molt valent quan es tracta de protegir-los. Fins i tot pot arribar a arriscar la seva vida per salvar la dels seus amics.

²J.K.Rowling *Harry Potter i la pedra filosofal*, Empúries. Capítol 2

I no tan sols la dels seus amics sinó també la vida de gent innocent. És per això que el barret que tria el posa a la casa de Gryffindor i no a la d'Slytherin.

Però no és tan sols per això, en Harry és un noi fort en l'aspecte psicològic i molt lluitador. Si les coses van malament el primer que fa és lluitar per aconseguir sobreviure i si cau s'aixeca una vegada i una altra perquè l'última opció és rendir-se.

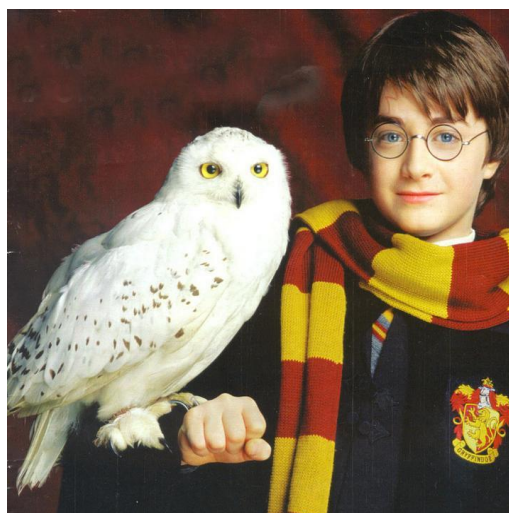
És una persona passional, en el sentit de què és capaç de sentir molt intensament cada sentiment: la preocupació, el dolor, l'alegria, la fúria... però el fet de ser una persona passional provoca que moltes vegades actuï de forma impulsiva. Aquesta impulsivitat fa que el castiguin diverses vegades i que es fiqui en molts embolics.

Una altra característica d'en Harry és que és altruista, sempre intenta ajudar els seus amics. Un clar exemple és el seu acte de generositat quan ofereix a en Ron llaminadures en la seva primera trobada al Hogwarts Express. Però és molt difícil ajudar-lo perquè en certs aspectes és molt reservat i fins i tot a en Ron i l'Hermione els costa convèncer-lo perquè accepti la seva ajuda.

Entre les moltes habilitats que té és troba la de parlar "pàrsel" (la llengua de les serps), habilitat que té en comú amb el seu gran enemic Lord Voldemort. També sap volar molt bé amb l'escombra i això fa que al seu primer curs escolar sigui escollit com a caçador. El Quidditch és el seu esport preferit i durant el temps que estudia a Hogwarts fa guanyar molts partits a la seva casa.

Una altra de les seves habilitats és la de combatre les forces del mal com bé es pot veure al cinquè llibre on crea un club (l'exèrcit d'en Dumbledore) per combatre la dictadura de la professora Umbridge. Però no tot són habilitats, no se li dona gens bé elaborar pocions i per això el professor Snape sempre que pot el ridiculitza a les seves classes.

En Harry és una persona solitària, la solitud és el resultat de les desgràcies que ha patit des del dia de la mort dels seus pares: van morir i va quedar orfe, està obligat a viure amb uns oncles que no l'estimen gens i constantment li fan la vida impossible, ha tingut una infància mancada d'afecte familiar i sense amics i no té res que sigui seu de veritat. A casa dels seus oncles viu en un entorn sense amor i està sol perquè no el tracten com un membre més de la família.

Tot i que per a en Harry els Dursley tampoc són la seva veritable família perquè sempre intenten amagar-lo dels veïns, a causa de la seva obsessió per aparentar ser una família normal. Aquest sentiment de solitud persisteix tot i trobar amics com l'Hermione o en Ron. Per a en Harrya vegades resulta difícil veure la família tan unida d'en Ron i no imaginar-se com hauria pogut ser la seva vida si els seus pares no haguessin mort. És per això que oculta aquest sentiment i pateix en solitari el dolor per la seva mort.

La seva vida esta marcada pel destí tràgic dels seus pares, la mort dels quals suposa el desencadenant i la causa de tot un seguit de factors que influeixen en la seva vida. El fet de quedar orfe quan només tenia un any i viure amb uns oncles que no l'aprecien, fa que es converteixi en un noi fort psicològicament per suportar els crits dels seus oncles i el maltractament del seu cosí; lleial i protector perquè no té ningú a qui estimar de veritat. És per això que en Harry cuida tan a les persones que més estima. El fet que sigui altruista és degut a què mai ha tingut res per oferir i quan s'assabenta que els seus pares li han deixat en herència una petita fortuna no dubta en compartir-la amb els seus amics.

Durant tota la seva estada a Hogwarts en Harry viu moltes aventures perilloses on s'ha d'enfrontar amb el seu enemic Voldemort i això fa que es converteixi en una persona valenta i lluitadora que en intenta no defallir en les situacions més arriscades. Però moltes vegades les aventures no són les que criden a en Harry, ell va cap a elles a causa de la seva impulsivitat. La passió i la impulsivitat formen part del seu caràcter sense aquestes dues característiques en Harry no hauria viscut moltes de les aventures que viu. Tot i que algunes vegades aquesta impulsivitat el porta a arriscar-se massa i a no pensar amb claredat.

En Harry resulta ser molt hàbil amb la màgia, aquesta habilitat l'hereta dels seus pares que van ser uns mags molt respectats per la seva traça i encara ara ho són. De fet moltes de les persones que van conèixer a la Lily i en James han coincidit que en Harry vola igual de bé que el seu pare i que té tanta traça en l'assignatura de Defensa contra les Forces del Mal com la seva mare.

L'amistat que té amb en Ron i l'Hermione el porta a conèixer a moltes persones que al final acaben convertint-se en la seva família. A part dels seus amics a l'escola en Harry també coneix a la família Weasley que des del primer moment el tracten com a un membre més de la seva gran família. Al seu tercer curs coneix l'únic membre viu que li queda de la seva veritable família: el seu padrí en Sirius Black que va estar empresonat durant molts anys injustament a Azkaban.

També està en Remus Lupin que amb en Sirius es converteixen en la figura paterna d'en Harry, ja que van ser els millors amics d'en James i la Lily Potter i li expliquen moltes coses sobre com eren els seus pares. Una altra persona molt important per a en Harry és en Hagrid, el guardabosc de Hogwarts, és el seu salvador, la persona que li descobreix el món de la màgia i també qui li regala la seva inseparable òliba Hedwing. Durant tots els llibres podem veure com en Harry es preocupa molt pels embolics on en Hagrid mateix es fica.

A més d'en Hagrid, a l'escola hi ha dos professors que vetllen per la seguretat d'en Harry: la professora McGonagall i el director Dumbledore. Tots dos sempre han tingut en gran estima a en Harry i no només perquè ells havien estat de Gryffindor sinó també perquè des del dia en què el van conèixer van saber que és un noi valent i honest. Moltes vegades han ajudat a en Harry a sortir d'embolics que estan relacionats amb el seu enemic Draco Malfoy, un noi que pertany a la casa d'Slytherin i que sempre empenya en Harry amb l'ajuda del professor Snape.

4.2 Ron Weasley

Ronald Bilius Weasley neix l'1 de març de 1980. És el fill de l'Arthur i la Molly Weasley i el sisè de set germans. Viu a "el Cau", una casa situada a la vil·la de Ottery St. Catchpole a Devon. Té cinc germans, en Bill, en Charlie, en Percy i els bessons Fred i George i també una germana petita, la Ginny. Els Weasley són una família molt gran i el sou de l'Arthur no els permet tenir molts capricis. Per tant, a en Ron sempre li toca heretar la roba, les mascotes o la vareta dels seus germans. Aquest fet sempre ha avergonyit a en Ron tant que sempre que en Draco Malfoy li ho recorda es torna vermell fins a les orelles.

És alt i prim i, com tots els seus germans, és pèl-roig. Té les mans i els peus llargs, el nas també llarg. Té pigues per tota la cara i ulls blaus igual que alguns dels seus germans. Pertany a una família de mags de sang pura i per tant és qui ensenya més coses sobre el món màgic a en Harry. És el millor amic d'en Harry i per això està molt present durant tota la història.

La personalitat d'en Ron és extravertida i moltes vegades immadura. Fa bromes i moltes vegades arriba a ser molt sarcàstic, fins i tot quan es tracten temes que són importants, però ho fa sense adonar-se'n.

I aquesta immaduresa seva sempre exaspera l'Hermione que no pot entendre com pot fer broma en moments crítics o com pot ser tan insensible amb certs aspectes. Però tot i ser una persona divertida i alegre a vegades és molt insegur i nerviós, amb excepcions puntuals.

És hàbil amb els escacs màgics i ensenya a en Harry com jugar. També sap volar molt bé i juga igual de bé a la seva posició de porter al Quidditch (sempre que no es posi nerviós). És menys hàbil en els estudis i quan ha de fer alguns encanteris. L'Hermione sempre li deixa els seus deures i intenta ensenyar-li quina és la forma correcta de moure la vareta per realitzar diferents conjurs.

És un noi molt impulsiu, igual que en Harry, és per això que són millors amics. La seva relació amb en Harry és molt forta, es protegeixen i el fet d'assemblar-se tant fa que s'entenguin millor. De fet és en Ron qui no dubta mai en acompanyar a en Harry en qualsevol de les seves aventures. Una altra característica que comparteix amb en Harry és la de protector. En Ron sempre intenta protegir la seva família i amics, i els defensa sempre que algú els molesta.

La seva relació amb l'Hermione és igual de forta que amb en Harry. De fet, és molt gelós quan es tracta d'ella, no suporta que en Viktor Krum s'acosti a l'Hermione. Però, encara que ell i l'Hermione es barallen molt i sembla que mai es posaran d'acord, en el fons s'estimen molt i això es pot veure al sisè llibre quan en Ron resulta enverinat i l'Hermione es preocupa molt per ell o quan al setè llibre l'Hermione és torturada per la Bel·latrix Lestrange i en Ron es torna boig d'impotència per no poder salvar-la.

El fet de tenir uns germans que han deixat un gran rastre d'èxits acadèmics el deprimeix perquè encara que ell triomfi no obtindrà mai tant de mèrit perquè ells ja ho han fet abans.

Durant tota la història es pot veure com en Ron té el complex de sempre ser el segon en tot, i fins i tot s'enfada amb en Harry quan al seu quart curs és escollit pel calze de foc per participar en el Torneig dels Tres Bruixots. I a vegades la ràbia d'aquest complex la projecta en la seva relació amb en Harry perquè en Harry té moltes habilitats i algunes vegades en Ron queda en segon pla.

“—Cinc —va corregir Ron. Per alguna raó semblava deprimit—. Sóc el sisè en la nostra família que assisteix a Hogwarts. [...]

En Bill i en Charlie ja han acabat. En Bill va ser delegat de classe i en Charlie va ser capità de quidditch. Ara en Percy és prefecte. En Fred i en George són molt entremaliats, però malgrataixò treuen molt bones notes i tots els consideren molt divertits. Tots esperen que em vagi tan bé com als altres, però si ho faig no serà gran cosa, perquè ells ja ho van fet primer. A més, mai tens res nou, amb cinc germans. Em van donar la túnica vella d'en Bill, la vareta vella d'en Charlie i la vella rata d'en Percy.”³

Al seu sisè curs en Harry li fa creure que ha pres poció “Felix Felicis” per tal de pujar-li la moral i fer que jugui bé al seu partit de Quidditch. L'engany resulta i en Ron juga un dels seus millors partits com a porter.

Encara que en Ron pertany a una família de sang pura, són considerats uns descastats per aquells mags que defensen la puresa de sang, ja que l'Arthur Weasley sent una increïble fascinació pel món muggle, és a dir, el món dels no-màgics. A més la família Weasley ajuda molt en Harry a combatre a Lord Voldemort i moltes vegades en Harry se salva gràcies a ells.

Tot i que a vegades en Ron desitja que la seva família tingui més diners, per tal que gent com en Draco Malfoy deixi de burlar-se d'ell, se sent orgullós de la seva família i l'estima molt. Amb els seus germans té petites baralles però tots set germans es protegeixen sempre dels comentaris maliciosos de la gent.

4.3 Hermione Granger

Hermione Jane Granger neix el 19 de Setembre de 1979, filla d'uns muggles que treballen com a dentistes. És la millor amiga d'en Ron i en Harry. És una noia molt intel·ligent i arribar a ser la millor del seu curs perquè treballa molt intensament per mantenir les seves bones notes.

³J.K.Rowling *Harry Potter i la pedra filosofal*, Empúries. Capítol 6

Fins i tot el barret que tria considera la possibilitat de posar-la a la casa de Ravenclaw en lloc de la de Gryffindor. El seu sentit comú i els seus coneixements salven en moltes ocasions la vida dels seus amics. En Harry no se n'hauria sortit de moltes de les seves aventures si no hagués sigut perquè tenia al seu costat a l'Hermione i a en Ron. Però, a més d'ajudar als seus amics quan es troben en situacions difícils, també els ajuda amb els deures i fins i tot els elabora horaris d'estudi i un any per Nadal els va regalar una agenda màgica que donava consells acadèmics per tal que els seus amics no es despistessin.

“-Però per què ha d'anar a la biblioteca?

-Perquè això és el que l'Hermione fa quan té algun dubte, anar a la biblioteca.”⁴

L'Hermione té els cabells llargs, castanys i esbullats. El seu aspecte físic no és una de les coses per les quals destaca, ja que no és fins a quart curs que els seus amics i la resta de l'escola s'adonen que ha canviat molt. Un d'aquests canvis són les seves dents davanteres que un principi eren una mica més llargues que la resta però que després de visitar a la infermera Pomfrey, a causa d'un encanteri que li llença en Draco perquè li creixin molt més, es tornen més curtes.

Treballa molt per mantenir la seva reputació com la millor estudiant i això moltes vegades fa que es guanyi burles de la resta dels seus companys i molt habitualment d'en Draco Malfoy i del professor Snape que la consideren una setciències.

Encara que és molt llesta i aconsegueix fer encanteris d'un nivell molt superior al seu en el fons és una noia insegura i sensible. A causa d'aquest sentiment de no sentir-se bé amb ella mateixa se centra a ser la millor estudiant per tal de compensar-ho. Per això arriba a projectar una confiança en ella mateixa que no sent i és això el que moltes vegades molesta els seus companys. El seu caràcter perfeccionista la porta a desil·lusionar-se quan treu un Supera les Expectatives al seu examen de Defensa Contra les Forces del Mal i també a què el seu *impostorus* sigui la professora McGonagall dient-li que ha suspès totes les assignatures.

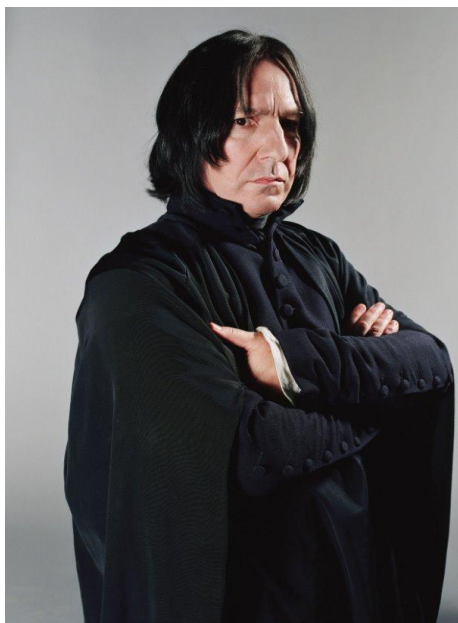
⁴J.K.Rowling *Harry Potter i la cambra secreta*. Empúries. Capítol 14

Però deixant de banda aquesta inseguretad, l'Hermione és una noia amb el sentit de la justícia molt arrelat i que sempre intenta ajudar els més necessitats. Per exemple sempre ajuda a en Neville Longbottom a les classes de pocions, a en Hagrid quan ha de preparar el judici per salvar a l'hipogrif BecBrau, o quan funda el P.E.T per tal de millorar les condicions de vida dels elfs domèstics.

És tota una Gryffindor i amb la seva intel·ligència ajuda en moltes ocasions a en Harry. Al seu primer curs utilitzala lògica per tal de descobrir l'enigma de l'Snape, a segon curs descobreix que el monstre que atacala gent és un basilisc i que es mou per les canonades de l'escola, a tercer curs descobreix que el professor Remus Lupin és un home llop, a quart curs ajuda a en Harry amb les proves per al Torneig dels Tres Bruixots, a cinquè curs té la magnífica idea de fundar l'E.D, a sisè curs descobreix a qui pertany el llibre de pocions del mig príncep i al setè llibre planeja l'entrada al Ministeri de Màgia i a la cambra de Bel·latrix LeStrange a Gringotts.

En Harry, en Ron i ella estan molt units i viuen moltes aventures junts. De fet l'Hermione és la veu de la raó entre en Harry i en Ron. No és impulsiva com els seus amics sinó que medita molt les coses per tal que surtin bé. De tots tres és la que s'encarrega de planejar les sortides i la forma més segura de fer les coses. Per això moltes vegades es baralla amb en Ron i en Harry perquè mentre ells salten a l'aventura sense pensar en les conseqüències, ella pensa en el que és més segur per tots i el que és correcte.

4.4 Severus Snape

Severus Snape Prince neix el 9 de Gener de 1960, bruixot de sang mestissa fill de la bruixa Eileen Prince i del muggle Tobias Snape. La família Snape viu en una casa situada en un barri muggle, al mateix barri que la família de la Lily Evans. L'Snape creix coneixent la màgia i l'existència de l'escola Hogwarts on desitja anar al més aviat possible per fugir de les constants baralles dels seus pares. Coneix la Lily Evans poc abans d'anar a Hogwarts i aviat es fan amics. L'Snape explica a la Lily moltes coses sobre el món de la màgia i l'escola Hogwarts.

Però l'Snape sempre ha guardat en secret els seus sentiments, ja que des del primer moment en què coneix la Lily s'enamora d'ella i encara que en el transcurs dels seus anys a Hogwarts es distancien molt i al final la Lily es casa amb en James, l'Snape no deixa mai d'estimar-la com el primer dia.

L'Snape és descrit als llibres com un home alt i molt prim, amb les dents torçades, el cabell negre, llarg i greixós i que sempre va vestit de negre, fet que provoca que molta gent el compari amb un ratpenat. La seva aparença sempre ha sigut motiu de burlades de la seva infància.

L'Snape és un home solitari i fred, no té gaires amics perquè no és una persona molt sociable. És misteriós i passa la major part del temps a les masmorres on té el seu despatx. Acostuma a ridiculitzar els alumnes d'altres cases, però en canvi sempre afavoreix la casa d'Slytherin, de qui és cap. Té un sentit de l'humor moltes vegades cruel i molt sovint utilitza el sarcasme per adreçar-se sobretot als alumnes que menys li agraden, com en Harry o l'Hermione, a qui anomena "insuportable setciències" o també en Neville Longbottom, a qui ridiculitza molt sovint a les classes de pocions.

Tot i ser un home amb una personalitat tan difícil té moltes habilitats. Ja de ben petit demostra el seu gust per les arts obscures i amb el temps es converteix en un entès d'aquesta matèria, tant per combatre-la com per utilitzar-la, això el converteix en un dels millors duelista que hi ha a Hogwarts. Una altra de les seves habilitats és la dominació de les arts obscures, cal dir que també dominava l'oclumència i l'art de preparar pocions. Però l'Snape té una habilitat molt notable: sap volar sense utilitzar escombra. Aquesta habilitat l'aprèn de Lord Voldemort quan s'uneix al seu exèrcit.

Però per entendre de veritat la personalitat de l'Snape fa falta saber que té dues cares, una d'elles és la del professor de Pocions sever i cruel que anys enrere havia sigut un cavaller de la mort i que sent una gran fascinació per les arts obscures, i una altra, la de l'home que estima amb tot el seu cor la Lily Evans. El fet que l'Snape sigui un home fred i aparentment amargat és el resultat d'una infància difícil amb uns pares que constantment es barallen i una adolescència turmentada per un amor no correspost.

L'Snape és tan cruel amb en Harry perquè li recorda en James Potter, que li havia fet la vida impossible durant els seus anys a Hogwarts. Però tot i l'antipatia que sent cap al noi mai intenta fer-li mal com en Harry creu al seu primer curs a Hogwarts. Tot el contrari, intenta protegir-lo sempre i no tan sols per les ordres que rebia del professor Dumbledore sinó també per l'amor que encara sent per la Lily.

En un moment de debilitat s'uneix als cavallers de la mort i escull defensar la puresa de sang abans que la seva amistat amb la Lily. Això comporta conseqüències fatídiques per ella i l'Snape es sent culpable per aquell error. Si abans ja era una persona introvertida i solitària després de la mort de la Lily aquesta personalitat tan difícil s'accentua. Al final acaba convertint-se en una persona turmentada per les seves decisions passades i les conseqüències d'aquestes.

4.5 Lord Voldemort

Tom Marvolo Riddle neix el 31 de Desembre de 1926, bruixot de sang mestissa, fill de la bruixa Mérope Gaunt i el muggle Tom Riddle, descendent directe de la llarga nissaga del famós Salazar Slytherin. El seu pare els abandona quan la seva mare es queda embarassada i quan li deixa de fer efecte el potent filtre d'amor que Mérope li dona perquè es cassi amb ella. Mérope mor després de néixer Tom, així doncs, ell es queda orfe i viu en un orfenat on no és feliç. Més tard, després de rebre la visita d'en Dumbledore ingressa Hogwarts, a la casa d'Slytherin.

Durant la seva vida té dues aparences diferents: de jove és descrit com un noi ben plantat i molt atractiu; quan es converteix en Senyor de les Forces del Mal el seu aspecte atractiu canvia al d'un monstre amb la pell molt blanca, aparença de calavera, els ulls vermells, orificis nasals com els de les serps, cos esquelètic i mans de dits molt llargs i prims. Aquesta terrorífica aparença l'ajuda molt alhora d'intimidat als seus enemics.

A Hogwarts es guanya el respecte i la confiança de molts professors entre ells el professor Llagot i també el director Dippet. Però a qui no aconsegueix convèncer és a en Dumbledore, que no es creu aquesta façana de noi simpàtic.

És una persona amb moltes habilitats, però la que destaca més és la de gran duelista. Domina les forces del mal i sap com utilitzar-les. Sap parlar “pàrsel” ja que és descendent de Salazar Slytherin. És també expert en *oclumència* i *legilimència* (pot llegir ments i bloquejar la seva pròpia) i és l’únic bruixot conegut que ha sigut capaç de crear fins a set horricreus i el primer bruixot que ha après a volar sense la necessitat d’una escombra o d’un thestral.

En Tom és una persona sàdica, malvada i cruel. De fet la seva personalitat està molt ben definida, és un home idèntic a Hitler. Tant per la personalitat cruel, com per la seva actitud elitista en defensa de la puresa de sang, encara que ell no pertany a aquesta classe. És una persona amb dues cares, aparenta ser un noi molt educat i seriós però resulta que la realitat és completament diferent. Té uns grans dots per convèncer a la gent i guanyar-se els seus favors, és a dir que és manipulador.

La seva por més gran és la mort i és una de les raons per les quals fa el que fa. Ambiciona la immortalitat i fa el que faci falta per aconseguir-la. Li agrada el poder i la sensació de tenir a moltes persones que estan disposades a tot, fins i tot a morir per ell i per allò que defensa. Tant és la seva ambició i tant arriba creure’s que és superior, que fins i tot es va canviar el nom. Considera que és poc digne d’un bruixot tan talentós com ell continuar portant el nom d’un ordinari muggle i se’l canvia per l’anagrama Lord Voldemort. Però els canvis no acaben aquí, en Voldemort vol avançar uns quants passos dins les arts obscures. Amb la informació que aconsegueix del professor Llagot divideix la seva ànima en sis parts formant així els horricreus que l’acostaran a la desitjada immortalitat. Vol esborrar tot rastre que l’uneixi amb els seus parents muggles així que mata a la família Riddle, a qui culpa d’haver-lo abandonat.

Voldemort té una vida difícil, la seva infància no va ser gens agradable amb un pare que no l’estimava gens i una mare obsessionada i trastornada. El fet de créixer en un orfenat fa que Voldemort sigui com és, tan cruel i egoista. Ha hagut d’aprendre a la força com defensar-se i com aconseguir allò que desitja encara que els mètodes per fer-ho no siguin els correctes. Si tenim en compte aquesta infància difícil, mancada d’amor i afecte, i el fet que descendeix d’una nissaga que no es caracteritza per la seva bondat, dona com a resultat un home sàdic i malvat a qui agrada veure el patiment de les altres persones.

4.6 Albus Dumbledore

Albus Percival Wulfric Brian Dumbledore neix el 4 de Març de 1881 en un poble màgic. Fill de Kendra i Percival Dumbledore. No té una infància i adolescència especialment felices. Ja que la seva vida està marcada per les tragèdies familiars que comencen quan uns nois mugglesataquenla seva germana petita Ariana perquè la descobreixen fent màgia. El seu pare es venja d'aquells muggles i a causa d'això és empresonat a Azkaban on temps després mor. Ariana queda emocional i mentalment marcada i mai torna a ser la mateixa de sempre, els seus poders màgics també es veuen severament afectats, només utilitza la màgia en moments de màxima alteració i

de forma sempre destructiva. A causa d'aquesta tragèdia Kendra decideix traslladar la seva família cap al Cau de Goldric per allunyar-se dels comentaris i els rumors dels altres bruixots.

La imatge d'en Dumbledore als llibres és la del vell savi i agradable. És alt i té els cabells i la barba blancs i molt llargs. El nas el té tort i duu unes ulleres de mitja lluna. La seva figura i el seu aspecte inspiren molta confiança i respecte a tothom qui el mira, pot ser pel seu somriure tranquil·litzador i amable.

“El professor Dumbledore, tot i que era molt vell, era molt enèrgic. Tenia uns cabells i una barba platejats que feien uns quants pams de llarg, un nas molt tort, i duia unes ulleres de mitja lluna. Deien que era el bruixot més gran de l'època, però no era per allò que el Harry el respectava, sinó perquè l'Albus Dumbledore inspirava confiança, així que quan el Harry el va veure somriure als alumnes, es va sentir totalment assossegat per primer cop d'ençà que el dementor havia entrat al compartiment.”⁵

Dumbledore comença el seu primer any a Hogwarts amb el pes d'allò que el seu pare ha fet. És un triomfador, ja que des del primer moment a Hogwarts ja destaca com a estudiant cèlebre i dotat d'unes capacitats extraordinàries per a la màgia. Guanya diversos premis durant els seus anys a Hogwarts. Quan surt de l'escola i es fa adult, guanya molts altres títols i premis: una Ordre de Merlí de Primera Classe, títol de Bruixot Suprem del Winzgamot, Guanyador del Premi Barnabus Finkley de Demostracions Excepcionals d'Encanteris i Guanyador de la Medalla d'Or per la seva innovadora contribució a la Conferència Internacional d'Alquímia en el Cairo i descobreix els dotze usos de la sang de drac.

⁵J.K.Rowling *Harry Potter i el pres d'Azkaban*, Empúries. Capítol 5

Això demostra que és un home molt hàbil i que per això és considerat el rival més igualat que té Lord Voldemort. Dumbledore s'ha enfrontat a ell en diverses ocasions i les seves forces estan igualades, ja que Dumbledore és un gran duelista. A la lluita és caut i això incrementa les seves possibilitats de guanyar.

Es pot considerar en Dumbledore com un home savi, ple de coneixements i que utilitza la lògica per enfrontar-se a situacions perilloses. De fet, a en Harry el salva d'un càstig segur en diverses ocasions.

En Dumbledore és una persona alegre i que poques vegades se'l pot veure trist. Però no sempre ha sigut així. Ha tingut una vida difícil amb una família colpejada constantment per les desgràcies. La mort de la mare és una d'elles i la que comporta més problemes per a en Dumbledore, que té somnis i metes que vol complir. Aquests somnis i metes es veuen frustrats per l'obligació de fer-se càrrec de la seva germana Ariana. És un home amb un gran talent però limitat per aquest nou paper de cap família.

L'arribada de Gellert Grindelwald a la seva vida permet a en Dumbledore tenir al costat a una persona amb la mateixa ambició que ell i el mateix talent. L'època amb en Grindelwald té com a conseqüència la mort d'Ariana i la desaparició de les ambicions obscures que es creen des de l'arribada d'en Grindelwald.

Després d'aquesta etapa obscura i plena de desgràcies, en Dumbledore canvia alguns dels seus ideals. Es converteix en un dels bruixots que més ferventment defensa les condicions dels fills de muggles. Sabem que en Dumbledore es penedeix de l'època en què va fer aquells plans amb en Grindelwald i de la mort de la seva germana Ariana. De fet, J.Rowling va dir que el que veuria en Dumbledore al mirall de Gised seria a la seva família viva i feliç.

La relació que té en Dumbledore amb en Harry és molt especial, ja que per al noi en Dumbledore és el seu mentor i una persona de gran confiança de qui ha après moltes coses. Encara que en Harry no sap fins al final tota la història del seu professor, mai deixa de ser-li lleial, tot i que hi ha moltes persones que tergiversen la història de l'Albus Dumbledore. Però en Harry està convençut que el seu professor és un bon home, que sempre mira de protegir-lo i que ha arribat a estimar-lo com a un fill.

5. Els herois grecs i Harry Potter

5.1 Introducció als herois clàssics

Per als antics grecs els déus olímpics eren molt importants però al voltant d'aquests déus hi havia els herois tan famosos com el valerós Aquil·les o l'intrèpid Perseu. Aquests herois eren fruit de l'unió entre un mortal i un déu, per això són considerats semidéus. Representaven l'ideal d'home perfecte en tots els sentits, des de la bellesa fins la moral. Eren un exemple del comportament que un home havia de tenir. Aquesta perfecció que mostraven els herois era deguda a la seva condició de mestissos: la seva part humana els acostava als éssers humans i la seva part divina els feia perfectes. Eren bells de rostre, de cos, d'ànima i de presència, era impossible que passessin desapercebuts. Buscaven l'excel·lència, la fama per sobre tot. Un clar exemple el trobem en Aquil·les qui va escollir una vida gloriosa però curta a una vida llarga i sense gloria.

Els herois eren un reflex de les prioritats de l'antiga societat grega, amb el temps aquests herois van anar canviant igual que la societat.

5.2 El camí d'un heroi i el camí de l'heroi Harry Potter

Per fer aquesta comparació hem de partir de l'estudi que va fer Christopher Vogler, qui estava convençut que la gran diversitat d'arguments èpics que havien passat per les seves mans com a analista d'històries de productores nord-americanes havien de tenir unes arrels comunes que s'endinsaven en l'univers de la cultura clàssica. Va elaborar un paradigma interpretatiu denominat "el viatge de l'heroi" on va

exposar les etapes per les quals han de transitar els herois literaris i les va denominar "arquitràma".

Són les següents:

1. Els herois són presentats al MÓN ORDINARI, on
2. reben la CRIDA CAP A L' AVENTURA
3. DUBTEN al principi o REBUTGEN LA CRIDA, però
4. són animats per un MENTOR per

5. CREUAR EL PRIMER LLINDAR i penetrar al MÓN ESPECIAL, on
6. troben PROVES, ALIATS I ENEMICS
7. s'encaminen cap a la GRUTA ABISMAL, creuen el SEGON LLINDAR
8. on s'enfronten a la PROVA SUPREMA
9. s'apoderen de la seva RECOMPENSA
10. i són perseguits en el CAMÍ DE TORNADA cap al MÓN ORDINARI
11. creuen el TERCER LLINDAR, experimenten una RESURRECCIÓ i queden transformats després de l'experiència.
12. TORNEN AMB L'ELIXIR, benefici o tresor vital per al MÓN ORDINARI.

Si comparem aquest camí amb el d'en Harry Potter podem veure moltes similituds.

1. En Harry viu al MÓN ORDINARI (món no-màgic), on
2. rep la CRIDA CAP A L'AVENTURA (s'assabenta que és un bruixot)
3. DUBTA al principi (no es creu que sigui un bruixot), però
4. és animat per un MENTOR (en aquest cas és en Hagrid que ha sigut enviat per en Dumbledore, el mentor) per
5. CREUAR EL PRIMER LLINDAR (la Ronda d'Allà) i penetrar al MÓN ESPECIAL (món màgic), on
6. troba PROVES (lluïta amb un basilisc, enfrontament amb un troll, el Torneig dels Tres Bruixots etc.), ALIATS (Hermione, Ron, Sirius Black etc.), ENEMICS (Draco Malfoy, Voldemort etc.)
7. s'encamina cap a la GRUTA ABISMAL (primeres pèrdues: mort d'en Sirius Black) creua el SEGON LLINDAR
8. on s'enfronta a la PROVA SUPREMA (descens als inferns: viatja amb en Dumbledore a la cova per buscar l'horricreu)
9. s'apodera de la seva RECOMPENSA (en aquest cas no hi ha recompensa, mor en Dumbledore i l'horricreu és fals)
10. CAMÍ DE TORNADA cap al MÓN ORDINARI (en aquest cas aquest camí es pot interpretar com l'acceptació del propi destí)
11. creua el TERCER LLINDAR, experimenta una RESURRECCIÓ i queda transformat després de l'experiència (mor a causa d'un encanteri d'en Voldemort i ressuscita amb més forces).
12. TORNA AMB L'ELIXIR, benefici o tresor vital per al MÓN ORDINARI (mata en Voldemort i aconsegueix la salvació del món màgic).

Esquema 1. Viatge d'en Harry Potter presentat com el viatge d'un heroi

5.4 Els herois de la mitologia grega reflectits en Harry Potter

Ara que ja hem fet la comparació del camí d'en Harry Potter amb el camí de qualsevol heroi de la cultura clàssica, podem començar a parlar dels herois que es veuen clarament reflectits en el personatge d'en Harry Potter. Són els següents:

Aquil·les:

Fill de Peleu i Tetis, és el principal heroi grec de la guerra de Troia. Quan era un nen, la seva mare el submergeix en la llacuna Estígia. Això el fa invulnerable, excepte en el taló, per on l'agafa la seva mare quan el submergeix. Aquil·les és educat pel centaure Quiró que l'instrueixen les arts de l'equitació, la caça, la música i la medicina. Amb el pas del temps Aquil·les es converteix en un noi molt fort i amb una gran habilitat per la lluita.

Un dia un oracle prediu que els grecs no conqueriran Troia sense l'ajuda d'Aquil·les però que aquest morirà en la batalla. En conèixer aquesta notícia, la seva mare el disfressa de noia i l'amaga. Però no serveix de res, perquè Aquil·les acaba unint-se a la lluita.

Les similituds: La primera semblança que hi ha entre Aquil·les i Harry Potter és el fet que tots dos tenen un mentor que els instrueix i els guia en el camí: per Aquil·les és Quiró i per en Harry és en Dumbledore. L'altra semblança que hi ha entre tots dos herois és el fet de tenir un destí que no poden evitar fer el que facin: Aquil·les ha de lluitar a la guerra de Troia per tal que els grecs guanyin i en Harry ha d'enfrontar-se a en Voldemort tard o d'hora. Tots dos estan subjectes a un destí que no poden canviar.

Teseu:

És el gran heroi d'Atenes. La seva mare és, amb seguretat, Etra, però el seu pare no se sap si és Egeu, rei d'Atenes, o Posidó, ja que la seva mare va compartir el llit amb tots dos la mateixa nit. Teseu creix sense saber que és rei. És criat en secret per la seva mare i, als setze anys, se li revela la seva veritable identitat.

Llavors Teseu marxa a buscar al seu pare a Atenes. Quan arriba a la ciutat l'actual esposa d'Egeu, Medea, el vol enverinar però Teseu sobreviu i és reconegut pel seu pare.

Poc temps després parteix cap a Creta per tal de matar el Minotaure i alliberar Atenes de l'obligació d'enviar catorze joves com a tribut per aquest monstre. Teseu planeja fer-se passar per tribut per tal de poder entrar en el laberint on es troba el minotaure. Teseu mata el Minotaure i amb l'ajuda d'Ariadna aconsegueix sortir del laberint i tornar cap Atenes.

Les similituds: Teseu descobreix tard quina és la seva veritable identitat igual que en Harry. A més a més, tots dos herois estan relacionats per aquesta aventura amb el Minotaure. En el cas d'en Harry al seu quart curs, quan participa al Torneig dels Tres Bruixots, l'última prova té lloc a un laberint on ha d'enfrontar-se amb molts perills per tal d'aconseguir el trofeu.

Jason

Fill d'Èson, que era el rei de Iolcos, de petit és confiat al centaure Quiró que l'educa i li ensenya l'art de la lluita i la caça. Quan creix, Jason descobreix la seva veritable identitat i marxa cap a Iolcos per obligar el seu oncle atornar el regne al seu pare. Quan arriba, el seu oncle Pèlias li diu que només deixarà que Èson torni si Jason li porta el velló d'or, que es troba a la Còlquida. Jason reuneix els més valerosos herois i fa construir una nau amb el nom *Argo*. Després de superar grans perills, Jason i els seus companys arriben a la Còlquida, on es troba el velló d'or, i, després de superar noves adversitats, aconsegueixen arribar fins al preuat tresor.

Les similituds: Jason, igual que els anteriors herois, passa un temps sense saber quina era la seva veritable identitat i quan la coneix, comença a viure grans aventures. La seva instrucció és guiada pel centaure Quiró, que fa el paper de mentor igual que en Dumbledore per a en Harry. Després viu la recerca del velló d'or, plena de perills, quees pot relacionar amb la recerca dels horricreus d'en Harry i els seus dos amics. Tots dos herois busquen un tresor que és vital per a la continuïtat de la seva vida: Jason ha de trobar el velló d'or per salvar el seu pare i en Harry ha de trobar tots els horricreus per salvar el món màgic i la seva pròpia vida.

Perseu:

Fill de Zeus i Danae que és filla del rei d'Argos. Zeus s'uneix amb Danae convertint-se en pluja daurada. Quan Argos s'adona que Danae està embarassada s'enfurisma molt i quan Perseu neix, tanca la mare i el fill dins un arca de fusta i els llença al mar. Van a parar a un illa on són recollits per Polidectes, rei de la zona, qui s'enamora de Danae. Quan Perseu arriba a la maduresa, Polidectes l'envia a matar la Gorgona Medusa.

Això només és un engany per tal de poder unir-se amb Danae i Polidectes espera que Perseu mori en el combat contra Medusa. Però Perseu rep una sèrie d'objectes divins i amb aquests objectes

aconsegueix matar Medusa. Quan torna del seu viatge salva a la donzella Andròmeda que està a punt de ser devorada per un monstre marí. Continua amb el seu camí i arriba a temps per salvar la seva mare.

Temps després Perseu participa en la prova de llançament de disc d'uns jocs i un dels seus llançaments mata el seu avi, que es troba entre el públic. Perseu descobreix en aquell moment la seva veritable identitat i avergonyit no s'atreveix a tornar a Argos i governa fins a morir en una altra regió.

Les similituds: Perseu viu gairebé tota la seva vida sense saber que és fill del déu suprem, igual que en Harry viu onze anys de la seva vida sense saber que és un bruixot i desconeixent com van morir veritablement els seus pares.

D'altra banda, Harry s'enfronta al basilisc, monstre que petrifica amb la mirada, i tot i que no l'usa ell directament, és Herminone qui utilitza el recurs del reflex de la mirada del monstre, com fa Perseu amb la Medusa.

Odisseu:

És tracta d'un dels herois més coneguts de la mitologia grega. Fill de Laertes i Anticlea, Odisseu té una participació decisiva en la guerra de Troia i, posteriorment, protagonitza un dels viatges més fantàstics que l'home ha pogut imaginar. Es converteix en rei d'Ítaca i es casa amb Penélope, amb qui té el seu únic fill Telèmac. Poc temps després, quan Helena és raptada per Paris, Odisseu es veu obligat a formar part de l'expedició contra la ciutat de Troia.

La seva participació és molt important a la guerra, ja que contribueix amb la seva astúcia i intel·ligència. Però, si la guerra contra els troians dura deu anys, Odisseu tarda deu anys més en tornar a casa. Una tempesta desvia la seva nau de la ruta, el porta per mons desconeguts i l'obliga a superar grans adversitat. Una part d'aquest viatge de tornada es caracteritza pel descens a l'infern que Odisseu fa seguint el consell de Circe. Ha de creuar la llacuna Estígia en la barca conduïda pel barquer Caront i arribar fins a l'endeví Tirèsias que li profetitzarà una tornada difícil.

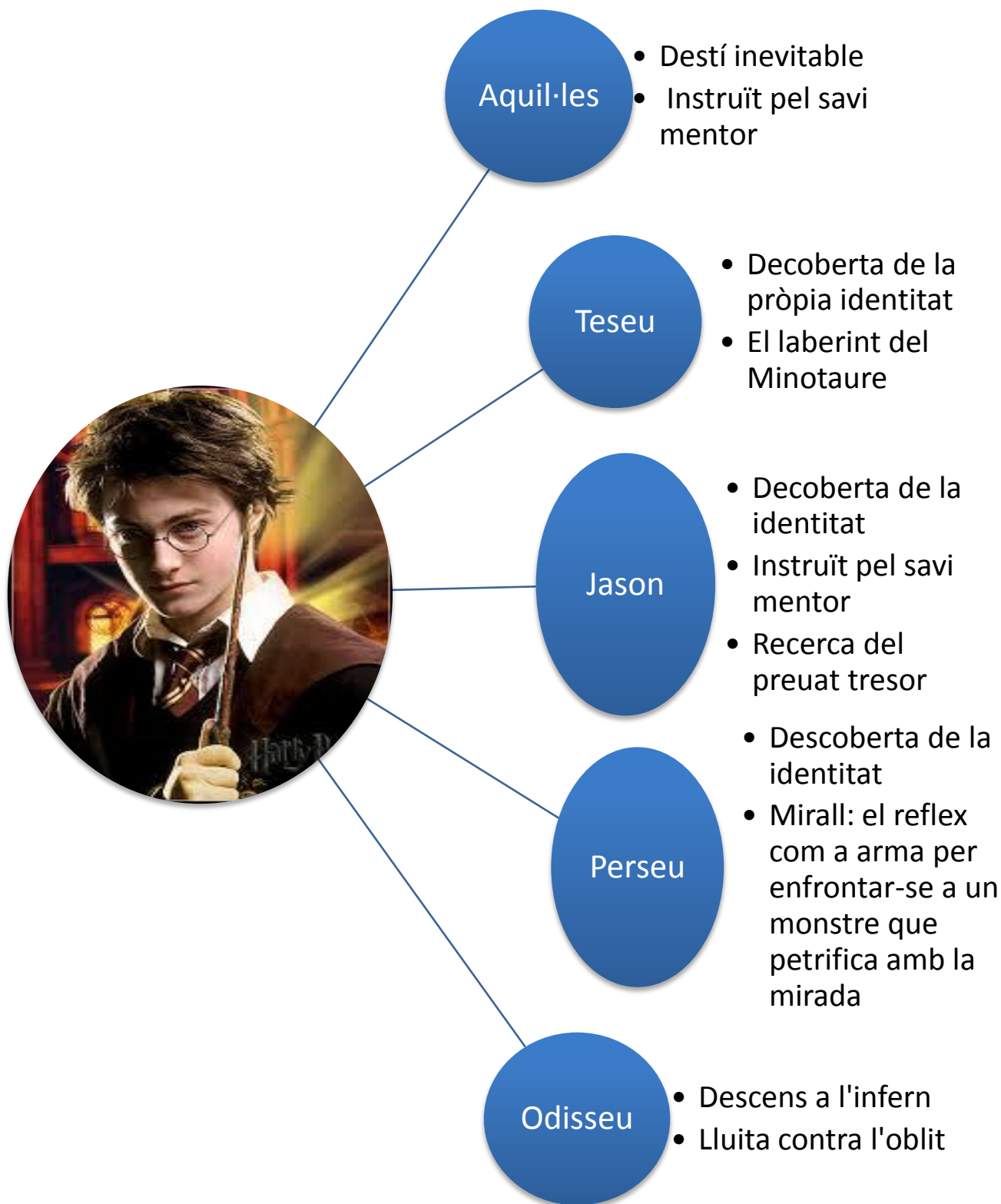

Les similituds: Una de les similituds torna a ser la presència del savi mentor que instrueix l'heroi. El savi mentor a la mitologia grega és per antonomàsia Quiró i dins la saga d'en Harry Potter és en Dumbledore. Un altre fet que connecta tots dos herois és el descens a l'infern. Odisseu fa aquest viatge per parlar amb l'endeví Tirèsias i conèixer el seu destí.

En el cas d'en Harry, ho fa per aconseguir un dels horricreus d'en Voldemort: en el sisè llibre en Dumbledore demana a en Harry que l'acompanyi a la cova on es troba l'horricreu. Un cop allà han de pagar un tribut de sang per tal de poder entrar dins la cova; això ens recorda a les monedes d'or que havien de portar els morts per pagar al barquer Caront. Quan aconseguixen entrar dins la cova troben que hi ha una barca que els ha de conduir fins al centre de la llacuna, una altra similitud amb el camí que s'ha de fer per arribar fins a l'Hades.

D'altra banda, en la recerca d'horricreus que ocupa tota la primera meitat del setè llibre, Harry i els seus amics viuen en mons estranys, aïllats de la resta del món, cosa que els fa d'alguna manera tan irreal com els indrets que visita Odisseu en el seu viatge.

D'altra banda, en tota aquesta cerca, Harry dubta i es qüestiona la seva missió: està a punt de perdre el rumb en oblidar quin és el seu destí (com de fet, li passa a en Ron, que l'abandona). Aquesta és també la principal amenaça que plana sobre el cap d'Odisseu durant tot el seu periple: oblidar-se de qui és i de quin és el seu destí.

Esquema 2. Relació entre Harry Potter i els diferents herois grecs

6. Hermione o la moderna Atenea

6.1 Pal·las Atenea

Zeus va tenir moltes amants tant mortals com immortals, una d'aquestes amants va ser Metis, filla dels titans Oceà i Tetis. Va ser identificada com la deessa de l'astúcia. Quan Metis encara estava embarassada, Zeus se la va empassar perquè un oracle l'havia advertit que aquest fill el destronaria.

Però Atenea va aconseguir néixer dins el cap del seu pare. Això va provocar un gran dolor a Zeus que va demanar a Hefest que li obrís el cap per veure què passava. Hefest ho va fer i gran va ser la sorpresa quan va sortir la deessa Atenea amb aspecte d'una noia virginal, armada amb un casc, una llança, un escut i una armadura de bronze.

Atenea va ser considerada la deessa més intel·ligent de tots els déus i deesses, i per això amb el temps es va convertir en la deessa de la saviesa. Atenea tenia la virtut d'harmonitzar la força física i la intel·ligència, de forma que tothom sentia un profund respecte per ella. Els seus atributs són l'olivera i l'òliba, tots dos relacionats amb Atenes, ciutat de la qual era protectora.

A més a més, Atenea era una deessa virginal, encara que se li ha atribuït un fill amb Hefest. El mite diu que Hefest havia sigut enganyat per Posidó. El déu del mar li havia dit que Atenea desitjava que s'unís amb ella i Hefest va voler prendre-la de forma violenta però Atenea el va rebutjar. Tot i així el déu es va emocionar tant que al final va acabar ejaculant sobre la cama de la deessa. Ella es va netejar amb un tros de llana, que després va tirar a terra. D'aquesta llana tacada va néixer Erecteon, de qui es va fer càrrec Gea (la Mare Terra).

Tot i que va renunciar a la maternitat, va ser la mare adoptiva d'herois molt destacats com Ulisses, Teseu i Perseu. Va ajudar a Ulisses en la seva odissea per tornar a Ítaca. Aquest heroi era el preferit de la deessa perquè posseïa una gran astúcia i intel·ligència, i això era un aspecte que Atena, com a deessa de la saviesa, valorava molt. Va oferir consells a Perseu quan aquest marxava a decapitar a la Gorgona Medusa. Teseu, com heroi d'Atenes, també va beneficiar-se dels savis consells de la deessa en la seva lluita contra el Minotaure.

Una de les aventures més famoses de la deessa és la disputa amb Posidó per ser el protector de la ciutat d'Atenes. Explica el mite que els dos déus havien d'oferir un tribut a la ciutat, Posidó va donar un cop a una pedra de l'Acròpolis i va fer brollar una fabulosa font d'aigua salada, en canvi Atenea va fer créixer una olivera. Els déus olímpics van considerar que el tribut donat per la deessa era molt més útil pels habitants de la ciutat. Així doncs, la deessa es va convertir en la protectora d'Atenes.

Un mite famós relacionat amb aquesta deessa és el d'Aracne. Aracne era una noia molt hàbil en el brodat que va desafiar la deessa dient que ella podia crear un brodat més bonic que la deessa. I com que Atenea és la deessa de les arts, va enfurismar-se i va decidir competir amb ella. Totes dues van confeccionar un brodat però Aracne era molt hàbil i el seu brodat va quedar molt bé. Veient això Atenea va enfadar-se molt i la va convertir en una aranya.

6.2 Les similituds

Hem dit que la deessa Atenea representa la saviesa, la intel·ligència i l'astúcia. També ha exercit el paper de consellera d'herois destacats dins la mitologia grega confeccionant plans complexos que sempre surten bé. Per tots aquests motius la podem relacionar amb l'Hermione.

L'Hermione és una noia amb una gran intel·ligència i que sap utilitzar la lògica fins i tot en situacions de vida o mort. Són moltes les vegades que, gràcies a l'Hermione, en Harry i en Ron han pogut sortir vius de les seves aventures. Destaca per la seva gran habilitat amb els encanteris (no hi ha cap conjur que l'Hermione no aconsegueixi fer) i també per les seves bones notes.

De la mateixa manera que Atenea fa ús de la seva gran saviesa per indicar quin és el camí correcte a Teseu o Perseu, l'Hermione utilitza la lògica i els seus coneixements (que no són pocs) per tal d'ajudar els seus amics.

Per a en Harry i en Ron no resulta gens difícil lloar la seva intel·ligència, tot el contrari, saben que sense l'Hermione no haurien sortit ben parats de moltes situacions perilloses. Un exemple pot ser l'aventura que viuen al seu segon curs a Hogwarts, quan han d'enfrontar-se a un monstre llegendari: el basilisc. Passen moltes estones intentant esbrinar qui és el responsable de tots els crims comesos a l'escola i és l'Hermione qui finalment troba la resposta en un llibre de la biblioteca.

Un altre exemple el trobem al setè llibre és ella qui planeja l'entrada a la Conselleria d'Affers Màgics i a la cambra de la Bel·latrix Lestrange a Gringotts, i en el darrer és Hermione qui prepara l'equipatge que els serà de gran valor, quan han de fugir i iniciar la cerca dels horricreus.

Podem dir, doncs, que quan parlem de l'Hermione visualitzem la imatge d'una moderna Atena, que tot i no presentar l'aspecte d'una deessa, té totes les virtuts i les habilitats d'aquesta. Si els antics grecs van crear una deessa que simbolitzés un aspecte tan important com és la saviesa, J.Rowling ha creat la seva versió d'aquesta deessa, molt més propera a la realitat. Però no hem d'oblidar el fonament clàssic que presenta aquest personatge.

7. L'Orestea i la saga Potteriana

7.1 El mite d'Orestes

Orestes és el fill d'Agamèmnon i Clitemnestra, germà d'Electra, Crisòtemis i Ifigenia. Orestes és criat únicament per la seva mare degut a l'absència del seu pare, que es troba en la guerra de Troia. Quan Agamèmnon torna de la guerra, és assassinat per Clitemnestra i el seu amant. En aquell moment Orestes només té deu anys i la seva germana Electra el porta a la cort d'un rei amic per tal de salvar-lo dels plans malvats de la seva mare. En

aquesta cort Orestes creix i coneix en Pílates que es convertirà en el seu millor amic.

Anys més tard, Orestes consulta l'oracle de Delfos que li comunica la necessitat de venjar el seu pare. D'altra banda, Electra insisteix en el seu deure cap a la memòria del seu pare. Així doncs, Orestes es dirigeix a Micenes, on es disfressa d'estranger i diu que porta la notícia de la mort d'Orestes. Clitemnestra i Egist el creuen i se senten segurs. D'aquesta manera, Orestes contacta fàcilment amb la seva germana Electra i entre tots dos planegen la mort de la mare i l'amant. Poc temps després, el pare de Clitemnestra acudeix a Micenes per exigir un càstig per Orestes, ja que assegura que aquest s'ha excedit amb la venjança. Orestes és condemnat al desterrament i se'n va de Micenes perseguit per les Erínies. Aquestes el fan embogir i després de moltes penúries, aconsegueix recuperar la cordura i tornar a Micenes, després de sotmetre's a judici a Atenes on és perdonat.

7.2 Similituds entre Orestes i Harry

Hi ha una sèrie de característiques d'Orestes que ens permet relacionar-lo amb en Harry. Són les següents:

Venjança: Orestes mata la seva mare perquè vol venjar la mort del seu pare. En el cas d'en Harry, vol matar en Voldemort perquè ha assassinat els seus pares i està disposat a arriscar la seva vida per aconseguir-ho.

Visita a la tomba dels pares: Orestes acompanyat de Pílades, va a Argos, a la tomba d'Agamènon, on consagra al seu pare un rínxol del seu cabell.

“CORIFEU: Parla, que el cor m'està ballant de pànic.

ELECTRA: Doncs veig un rull tallat sobre del túmul.

CORIFEU: Potser és d'un home? O d'una noia esvelta?

ELECTRA: Tothom pot escatir-ho, perquè és fàcil.

CORIFEU: Vella com sóc, ho aprendré d'una jove?

ELECTRA: Si no sóc jo, qui haurà pogut tallar-se'l?

CORIFEU: Com plorar-lo amb cabells d'uns adversaris?

ELECTRA: Però mireu aquest rull com s'assembla...

CORIFEU: A quina cabellera? Vull saber-ho.

ELECTRA: És idèntic, ho veus?, als meus mateixos.

CORIFEU: Qui sap si ha estat un do amagat d'Orestes?

ELECTRA: Més que a cap altre als d'ell el rull s'assembla.

CORIFEU: Com s'ha atrevit a aquest lloc a arribar-se?

ELECTRA: O envià el rull tallat a honra del pare...”⁶

En Harry també visita la tomba dels seus pares a la Vall de Godric i qui l'acompanya és la seva millor amiga, Hermione, qui fa sortir de la seva vareta una corona de flors.

“L'Hermione li havia tornat a agafar la mà, i l'hi estrenyia. Ell no podia mirar-la, però va correspondre-li estrenyent-li també la mà, i va fer unes quantes inspiracions profundes per si l'aire nocturn el revifava i l'ajudava a recuperar el domini de si mateix. Hauria hagut de portar alguna cosa per donar-los, i nohi havia pensat, i totes les plantes del cementiri estaven glaçades i sense fulles. Però l'Hermione va aixecar la vareta, amb la punta va descriure un cercle a l'aire i una corona de roses de Nadal va sorgir davant seu. En Harry la va agafar i la va dipositar sobre la tomba dels seus pares.”⁷

⁶Èsquil *Orestíada* Coèfores 167-180

⁷ J.K.Rowling *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*, Empúries. Capítol. 16

Mentor: Orestes té com a mentor el déu Apol·lo. En Harry està rodejat de molts adults que es preocupen per ell i li ensenyen coses noves però el seu mentor principal és en Dumbledore.

“[...]Però en Harry tenia els ulls clavats en la persona de dintre el retrat més gran, que era darrere mateix de la cadira del director. De darrere les ulleres de muntura de mitja lluna, les llàgrimes li lliscaven fins a perdre's en aquella barba llarga i blanca, i l'orgull i l'agraïment que traspuava van resultar per en Harry tan balsàmics com el cant del fènix”⁸

Cal afegir que Orestes acaba casant-se amb Hermione, la filla d'Helena i Menelau.

7.3 Similituds entre Electra i Hermione

Germanes fidels: Electra és la germana més fidel d'Orestes, és qui comparteix el seu dolor i el seu desig de venjança. Pateix els sofriments del seu germà i lluita al seu costat contra l'hostilitat del poble. En el cas d'en Harry, ell considera Hermione com una germana. Ella el protegeix, el cuida i sempre intenta que no tingui problemes. Moltes vegades l'enginy de l'Hermione ha salvat la vida d'en Harry. Lluita al costat d'en Harry i s'enfronta a grans perills per tal d'acompanyar el seu amic en la seva missió de buscar els horricreus.

“- No, Harry; escolta tu -va dir l'Hermione-. T'acompanyarem segur. És una cosa decidida des de fa mesos; anys, més ben dit.

[...]

-¿...ja ho heu pensat bé? -va insistir en Harry.

-Mira -va dir l'Hermione [...]-. Fa dies que preparo l'equipatge per poder anar-nos-en en qualsevol moment, cosa que, perquè ho sàpigues, m'ha obligat a fer uns encanteris força difícils a banda d'apropiar-me de tota la poció de la mutació d'Ull-foll davant dels nassos de la mare d'en Ron. També he alterat els records dels meus pares perquè creguin que en realitat es diuen Wendell i Monica Wilkins i que la il·lusió de la seva vida és anar-se'n a viure a Austràlia, cosa que ja han fet. Això ho he fet perquè a en Voldemort li resulti més difícil seguir-los la pista i interrogar-los sobre mi...o sobre tu, perquè per desgràcia, els he explicat unes quantes coses de tu. En cas que surti viva de la nostra recerca dels horricreus, localitzaré els meus pares i desfaré l'encantament. Si no...Bé, diria que és un encantament prou bo perquè visquin tota la vida feliços i contents. Perquè resulta que en Wendell i la Monica Wilkins no saben que tenen una filla.”⁹

A més a més, Electra finalment es casa amb Pílates, el millor amic i company d'Orestes, i té dos fills: Medonte i Estrofió. Hermione, d'altra banda, es casa amb Ron i tenen dos fills: Rose i Hugo.

⁸ J.K.Rowling *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*, Empúries. Capítol 36

⁹ J.K.Rowling *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*, Empúries. Capítol 6

7.4 Similituds entre Pílates i Ron

Amistat: Pílates és el millor amic i company fidel d'Orestes. Tots dos creixen junts i amb el temps la seva relació passa a ser una relació fraternal. Passa d'igual manera amb en Harry i en Ron que es coneixen des dels onze anys i creixen junts, fet que fa que la seva relació sigui igual de forta que la de dos germans. En Ron lluita per salvar la vida d'en Harry, igual que l'Hermione, l'acompanya en la seva missió de trobar i destruir els horricreus d'en Voldemort.

“Plantat a terra davant seu, en Ron feia cara de desesperació i dolor. Va aixecar l'espasa ben enlaire, amb les mans tremolant-li.

-Vinga, Ron! -va dir en Harry amb un crit.

En Ron va mirar cap a ell i en Harry li va veure una punta de vermell als ulls.

-Ron!...

L'espasa va fer un llampegueig i va baixar de cop.”¹⁰

Tal com fa en Pílates, que acompanya i dóna ànims a Orestes en els moments més complicats, en Ron és el puntal en el qual en Harry descansa en els moments de màxima tensió: la seva actuació és desigual, ja que de vegades té por, d'altres no es pren les coses prou seriosament i algunes més l'enveja el fa allunyar-se d'en Harry. Però, en altres moments la decisió i el suport d'en Ron són decisius perquè en Harry pugui continuar endavant i seguir enfrontant-se als perills que l'assalten. Un clar exemple el tenim al primer llibre, quan en Ron se sacrifica en la partida d'escacs per tal que en Harry pugui arribar fins la pedra filosofal.

¹⁰ J.K.Rowling *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*, Empúries. Capítol 19

8. Elements mitològics dins del món de Harry Potter

8.1 El Narcís contemporai: Gilbert Decors

El mite de Narcís i Eco narra la perdició del bell Narcís. Eco és castigada per la deessa Heraa repetir només la última part de cada frase que senti. Eco avergonyida fuig per amagar-se al bosc on troba en Narcís i se n'enamora. Però quan es vol comunicar amb el noi, aquest es burla d'ella i li trenca el cor. Eco, dolguda, s'amaga en una cova on acaba morint convertint-se en pedra. Aleshores Narcís és castigat per Nèmesis, la divinitat que representa la venjança. En Narcís veu el seu reflex en l'aigua d'un riu i s'obsessiona amb la seva pròpia bellesa. Desitja tant unir-se amb el seu reflex que acaba caient a l'aigua i ofegant-se. De la seva mort sorgeix la flor anomenada Narcís, que creix

sobre les aigües dels rius. Altres versions diuen que mor de fam després de passar dies i dies contemplant el seu reflex.

En la meva recerca d'elements de la mitologia grecoromana, he trobat un personatge menor, però també important en el segon dels llibres de la saga: en Gilbert Decors (Gilderoy Lockhart a la versió original).

Gilbert Decors és un bruixot famós, autor de molts llibres que relaten els seus enfrontaments amb monstruoses criatures. Al segon curs d'en Harry en Gilbert Decors ocupa el càrrec de professor de Defensa contra les Forces del Mal i presumeix dels seus coneixements sobre aquesta matèria. En Gilbert aprofita qualsevol oportunitat per tal de convertir-se en el centre d'atenció i així obtenir l'admiració de tothom.

Cuida molt la seva aparença i presumeix de tots els premis que ha guanyat i els títols que ha rebut per les seves accions heroiques. Finalment resulta que no s'ha enfrontat a cap criatura perillosa i l'únic que ha fet és investigar les persones que sí que ho han fet per després robar les seves històries i esborrar les seves memòries.

Així doncs, és clara la similitud ja que tant Narcís com Gilbert s'obsessionen per la pròpia bellesa. En el cas d'en Gilbert, però, també hi ha obsessió per tenir l'admiració de la gent i per aquest motiu menteix i s'inventa la major part de les seves proeses. En qualsevol cas tots dos personatges tenen un final trist, conseqüència d'aquest egocentrisme, ja que Gillbert acaba patint un conjur irreversible que fa que ell mateix perdi la memòria i no sàpiga ni qui és.

Per tant podem dir que en Gilbert Decors representa la figura moderna del Narcís de la mitologia grega que ens mostra les conseqüències de la vanitat.

8.2 El mite d'Orfeu a Harry Potter i la pedra filosofal

Aquesta aventura s'ha convertit en un símbol d'aquest primer llibre de la saga. I és que en aquest primer llibre trobem una imatge que ens recorda al mite de les Mènades, que apareix a Les Metamorfosis d'Ovidi.

El mite explica com mor Orfeu, el que amansia les feres amb la seva música, i és precisament aquest el paral·lelisme que trobem en el llibre.

Orfeu estimava amb bogeria la seva dona Eurídice. I a causa d'aquest amor tan fort, quan Eurídice mor, Orfeu decideix baixar a l'Hades per portar-la un altre cop a la terra dels vius. Aconsegueix convèncer el déu de l'infern però aquest li posa com a condició que es dirigeixi amb Eurídice darrere cap a les portes de l'Hades i que durant el trajecte no miri en cap moment enrere.

Orfeu, però, sucumbeix al desig de comprovar si la seva estimada està darrere d'ell i Hades retorna Eurídice a l'infern.

Això, *grosso modo*, és el que passa en el mite d'Orfeu i Eurídice. Ara bé, per poder entrar a l'Hades, custodiat pel gos Cèrber (un gos de tres caps), Orfeu toca la seva lira i d'aquesta manera aconsegueix calmar la fera.

Al llibre de Harry Potter es produeix de la mateixa forma: els tres amics es troben amb el Pelut, un gos de tres caps que simbolitza el ca Cèrber, i l'adormen amb una flauta per així poder travessar l'entrada que el gos custodia.

“- ¿Què és allò que té als peus? - va xiuxiuejar l'Hermione.

- Sembla una arpa - va dir el Ron -. Se la deu haver deixat l'Snape.

- Deu ser que es desperta tan bon punt deixes de tocar - va dir el Harry -. Bé, doncs comencem...

El Harry es va posar la flauta del Hagrid als llavis i va bufar. De fet, no tocava cap melodia, però des de la primera nota els ulls de la bèstia es van començar a tancar. El Harry no parava gairebé ni per respirar. A poc a poc el gos va deixar de grunyar... Va començar a trontollar i se li van plegar els genolls; a continuació va caure rodó, totalment adormit.”¹¹

¹¹J.K.Rowling *Harry Potter i les Relíquies de la Mort*, Empúries. Capítol 16

8.3 Matèries amb regust clàssic que s'imparteixen a Hogwarts

Astronomia

La paraula “astronomia” prové del grec: *‘αστρονομία, αση*. Impartida per la professora Aurora Sinistra, aquesta assignatura guarda un alt grau de relació amb Grècia, ja que aquest va ser el lloc on va començar a desenvolupar-se l’astronomia occidental.

A l’antiguitat, a Grècia es considerava que la Terra era un disc al centre del qual es trobava l’Olimp i al seu voltant l’enorme Ocea. L’astronomia tenia com a finalitat principal servir com una guia per als agricultors i, per tant, es va treballar intensament en el disseny d’un calendari que fos útil per a aquestes activitats. L’obra *“Els treballs i els dies”* d’Hesíode informa sobre les constel·lacions que surten abans de la sortida del Sol, en diferents èpoques de l’any, per indicar el moment adequat per llaurar, sembrar i recol·lectar.

Interior de la torre d’astronomia a Hogwarts

Dins del món màgic de Hogwarts, aquesta és l’única assignatura que té un equivalent en el món no-màgic. Aquesta assignatura és obligatòria des del primer curs fins al cinquè, a partir del sisè és opcional. Els alumnes de Hogwarts estudien aquesta matèria per tal d’enfortir els seus lligams amb la màgia, per aquest motiu és obligatòria.

Transfiguració

La paraula “transfiguració” esta formada per dues paraules llatines: *trans* (a través) i *figura* (forma). Aquesta assignatura és impartida per la professora McGonagall, que, a més a més, és una animaga, és a dir, té la capacitat de convertir-se en un animal, concretament un gat.

Professora McGonagall a punt de transfigurar un animal en una copa de vidre

La transfiguració –conversió màgica d’una persona o cosa- és una disciplina complexa i perillosa que requereix anys d’estudi. Per això els alumnes principiants de Hogwarts comencen amb tasques molt menys arriscades, com convertir botons en escarabats.

Les històries sobre transfiguració apareixen en molts relats i contes de fades però les transfiguracions més celebres es troben, com és de suposar, a les *Metamorfosis* d’Ovidi.

Escrit al segle I, aquest llibre narra la historia del món començant per la transformació del caos en ordre i acabant a la pròpia època del mateix Ovidi amb la transfiguració de l’emperador Juli Cèsar en un estel. El llibre està compost per unes 250 històries de déus, herois i mortals efectuant transfiguracions sorprenents i de vegades tràgiques. Un exemple molt conegut de transfiguració és el de la nimfa Dafne en un llorer mentre fugia del déu Apol·lo.

Així ho descriu Ovidi:

*“ un pesat entorpiment li envaeix els membres, els seus pits delicats comencen a ser envoltats pe runa fina escorça, els seus cabells creixen transformant-se en fulles, els seus braços en branques; els peus, suava tan àgils, queden fixats a terra, convertits en arrels immobils, el seu cap esdevé una copa d’arbre. Només queda d’ella la seva bellesa resplendent.”*¹²

¹²Fragment extret de *Metamorfosis I-VI*. Ovidi. Ed. La Magrana.

També hi ha un personatge de la mitologia grega que converteix els seus hostes en animals, és la fetillera Circe. En el viatge de tornada cap a casa que va fer Odisseu, quan van desembarcar a l'illa Aea, Circe va convertir els companys d'Odisseu en porcs.

Endevinació

L'endevinació, l'art de predir el futur, ha existit d'alguna manera en totes les cultures de la història. Hi ha diverses formes d'endevinació: astrologia, tarot, boles de cristall, quiromancia, numerologia i lectura de fulles de te, entre d'altres.

A la Grècia i Roma antigues hi havia dos àmbits d'endevinació: els endevadors professionals i molt qualificats treballaven per al govern, mentre que els endevaires corrents treballaven per a qualsevol persona que pogués pagar els seus serveis. Dels endevadors oficials, el més ben valorat a Grècia era l'oracle de Delfos, al qual les persones plantejaven els seus dubtes per rebre una resposta directament del déu Apol·lo per boca d'una sacerdotessa. A Roma els endevadors designats per l'Estat s'anomenaven *aùgurs*, del llatí *avis* (ocell) i *garrire* (enraonar). Això era degut a que els seus consells es basaven en l'observació dels ocells, que eren els animals més pròxims al cel i per tant als déus.

A Hogwarts aquesta matèria d'endevinació és impartida per la professora Sybill Trelawney (el nom de la qual està relacionat amb la famosa Sibilla de Cumes). Els alumnes de Hogwarts comencen estudiant la lectura de fulles de te, que consisteix en interpretar les formes que queden al fons de la tassa per tal de predir el futur. Aquesta practica és originària de la Xina, però quan va arribar a Europa no era gens nova, ja que els antics romans feien prediccions mitjançant l'*oinomància* (interpretació del pòsit dels fons d'una copa de vi). Una altra forma d'endevinació que practiquen és la *cristal·lomància* (art de contemplar una superfície de cristall natural o polida per tal de veure el futur). Consisteix a mirar una superfície transparent o reflectora fins que comencin a formar-se imatges dins del mateix objecte o dins la ment del practicant. Els romans van ser els primers *cristal·lomàntics* autèntics, ja que feien servir cristalls de quars o beril·li polits.

Herbologia

Les herbes s'han utilitzat en la màgia i la medicina durant milers d'anys. Els antics grecs i romans feien servir plantes com a medecines, condiments, cosmètics, perfums i tints. Les persones més supersticioses també utilitzaven herbes com a amulets, que portaven dins d'unes bossetes de tela penjades del coll per allunyar els mals esperits, les malalties o les malediccions.

En l'*Odissea* el protagonista rep una herba anomenada *molly*(all daurat) per protegir-se dels conjurs de la fetillera Circe (això ens fa recordar la ceba verda pestilent que al segon llibre en Neville Longbottom utilitza per intentar protegir-se d'una possible petrificació). En altres relats mitològics s'associa les herbes màgiques amb bruixes com Hècate i Medea, que les feien servir per elaborar pocions que atorgaven dons fabulosos però també podien infligir terribles sofriments.

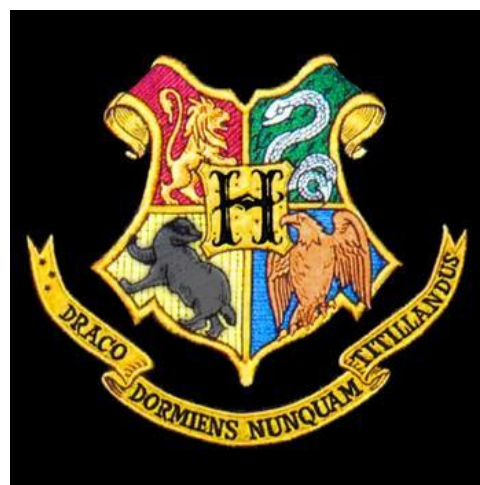
A Hogwarts aquesta matèria és impartida per la professora Pomona Sprout i una de les plantes que utilitza a les seves classes és la mandràgora, una planta utilitzada per Circe en la fabricació dels seus potents elixirs.

8.4 Les contrasenyes a Hogwarts

Dins el món màgic d'en Harry Potter, Hogwarts representa un lloc segur, la llar a la qual tot heroi ha de tornar. Per a en Harry, Hogwarts és casa seva, ha crescut en aquest lloc i ha també ha conegut els seus millors amics.

És un lloc ple de màgia on s'uneixen totes les referències a la cultura clàssica que hem estat veient; és l'espai que ho condiciona tot. I si ens hi fixem bé podem veure que fins i tot a l'escut de l'escola hi ha una empremta deixadapel món clàssic, ja que el lema de l'escut està enllatí. Diu així:*draco dormiens nunquam titillandus* que vol dir “mai no facis pessigolles al drac que dorm”,frase que es pot interpretar com “deixa les coses tal com estan”.

Però aquí no acaben les referències, a Hogwarts hi ha uns quants llocs on només es pot accedir si coneixes la contrasenya. Un d'aquests llocs és la torre de Gryffindor que és vigilada per la Senyora Grassa. Si has oblidat la contrasenya has d'esperar la arribada d'un altre company que la sàpiga. Davant el quadre de la Senyora Grassa és habitual trobar en Neville Longbottom perquè sempre oblida les contrasenyes.

Durant el temps que passa en Harry a l'escola, la Senyora Grassa canvia unes quantes vegades la contrasenya de la torre. Algunes d'aquestes contrasenyes són paraules llatines com:

- **Caput Draconis:** Del llatí *caput -itis* (cap) i *draco -onis* (drac). Tot junt vol dir “Cap de drac”.
- **Fortuna Major:** Del llatí *fortuna* (fortuna, sort) i *maior -us* (major). Tot junt vol dir “Fortuna més gran”
- **Quid agis?:** Del llatí *quis, quid* (que) i *ago egi actum* (fer). Tot junt es pot traduir com “Què fas?”

8.5 Varettes, marmites i Circe

Seductora i cruel, Circe és una de les grans fetillers de la mitologia grega. Amb l'ajut de la seva vareta, pocions, herbes i conjurs, transforma els seus hostes en animals, mou els boscos i converteix el dia en nit.

Filla del déu Hèlios (Sol), i la nimfa Persea, Circe vivia a l'illa d'Eea, davant de la costa d'Itàlia. Li agradava teixir i cantar amb dolça veu i aquestes eren les seves activitats diàries. De tant en tant rebia la visita de viatgers que arribaven a la seva illa i també de persones que buscaven els seus serveis com fetillera. Els visitants més famosos de l'illa de Circe van ser l'heroi grec Odisseu i la seva tripulació de mariners. Quan arribaren a l'illa i veieren un fil de fum lluny, Odisseu envià la meitat dels seus homes a investigar. Aquests mariners arribaren a la residència de la fetillera, un palau de marbre situat enmig d'una clariana del bosc i envoltat d'ossos, lleons i llops domesticats que havien estat humans fins que van conèixer Circe.

Circe com a bona amfitriona convida als mariners a menjar formatge i ordi, però el que no saben aquests mariners és que el menjar està impregnat amb una forta poció que els deixarà en un estupor satisfet. En aquest moment Circe toca cadascun d'ells amb la seva vareta i els converteix en porcs.

La fetillera planeja la mateixa sort per a Odisseu però quan l'heroi es dirigeix al palau de Circe, es troba amb el déu Hermes que li dona l'anomenat *all daurat* per tal que cap conjur o poció de Circe l'afecti. Així doncs, com que la fetillera no pot utilitzar cap tipus de màgia contra l'heroi, opta per fer-se amiga d'ell i es converteix en la seva consellera. És Circe qui li explica com ha de comunicar-se amb els fantasmes que coneixerà en el seu viatge a l'infern.

Els mites sobre la fetillera Circe i la seva neboda Medea, així com també la bruixa grega Hècate, han format la base de moltes creences populars sobre bruixes i bruixeria. Potser per això a Hogwarts s'utilitzen marmites per fabricar les pocions a la classe del professor Snape i també es pot relacionar amb el fet que molts bruixots i bruixes de la història, inclòs Harry i els seus companys, facin servir varettes per fer màgia.

Dins el món màgic de Hogwarts la vareta d'un bruixot és molt important, ja que, com deia el fabricant de varetas Ollivander, “*la vareta escull al bruixot*”. Per a la fetillera Circe la seva vareta també és important: és l'instrument que li permet convertir els seu hostes en animals.

8.6 Indrets i altres objectes

Hi ha un parell d'espais i d'objectes que es poden relacionar amb diferents aspectes de la cultura clàssica:

Indrets:

1. **Bosc Prohibit:** Tots els alumnes de Hogwarts han estat advertits reiteradament dels perills que s'amaguen dins d'aquell bosc obscur. De la mateixa forma que els boscos dels nostres contes de fades són habitats per bruixes i trolls, el bosc de Hogwarts és ple de monstres de tota mena.

El bosc s'ha relacionat sempre amb el risc: el perill de perdre's o ensopegar amb desconeguts malvats. Al segle I, Juli Cèsar va escriure sobre uns viatgers que van travessar un bosc terrible durant seixanta dies sense arribar a acostar-se al seu límit, i quan finalment en van sortir van descriure encontres amb estranyes criatures que feien molt temps que s'havien extingit. Per als antics romans, la neteja i el conreu de les terres i la construcció de ciutats representaven el triomf de la civilització sobre la barbàrie.

2. **Emporion de la lechuza:** És la botiga on en Hagrid compra l'òliba a en Harry pel seu aniversari. Aquest nom prové del grec *ἐμπόριον*, *ov tò* que vol dir “mercat o comerç”.

Objectes:

1. **Nimbus 2000:** És la primera escombra voladora que té en Harry i amb ella juga el seu primer partit de Quidditch. El nom de l'escombra prové del llatí *nimbus* –ique vol dir “núvol”, fet que es relaciona amb la capacitat voladora de l'escombra.
2. **Capa de la invisibilitat:** És l'objecte més preuat d'en Harry; és herència del seu pare, a qui l'havia llegat l'Ignotus Peverell (el germà petit de *La rondalla dels tres germans* que va demanar a la mort la capa de la invisibilitat). Així mateix, dins la mitologia grega hi ha un déu que posseeix una peça de roba que també el fa invisible: Hades. El déu de l'infern té un *capell de la foscor* que el fa tornar invisible. (No pas per coincidència, *Hades* significa “*el no vist*” en grec antic). Aquest capell és utilitzat per personatges importants dins la

mitologia com Perseu, que se'l posa per matar Medusa, o el déu Hermes que el fa servir en combat contra el gegant Hipòlit.

- 3. Branca de foc gúbric:** És tracta d'una branca on es troba una flama de foc màgic que és eterna, és a dir, que mai s'apagarà. Aquest és un dels regals que fa en Dumbledore als gegants per tal de guanyar el seu suport en la guerra contra Voldemort. És un objecte preuat, ja que és molt difícil de realitzar i requereix molta força i una gran habilitat.

Si tenim en compte la finalitat que té aquesta branca de foc (en Dumbledore envia regals als gegants per posar pau entre aquests i els bruixots i així poder unir-se contra Voldemort), la podem relacionar amb la torxa olímpica que simbolitza la pau entre els pobles grecs.

Elements mitològics dins del món de Harry Potter

Esquema 3. Elements mitològics dins del món de Harry Potter

9. Noms propis, conjurs i pocions amb regust clàssic

9.1 Introducció als antropònims, conjurs i pocions

El món màgic de Harry Potter està ple de referències clàssiques i en aquest apartat tractarem un dels àmbits més importants: les paraules amb etimologia llatina i grega. Com veurem l'escriptora ha fet un gran treball d'estudi amb els noms propis i els conjurs, ja que a la història de Harry Potter intervenen molts personatges i Rowling ha donat un nom i cognom a cadascun d'ells, però, tot i que a primera vista ho pugui semblar, no són noms triats a l'atzar, sinó que gairebé sempre hi ha un motiu que en justifica l'elecció.

Vegem-ne uns quants.

9.2 Antropònims

Personatges principals:

Alastor Moody: És un home valent i protector. No té por dels perills i per això treballa com auror pel Ministeri de Màgia. Aquest treball, que en el món no-màgic és el de policia, està relacionat amb l'etimologia grega del seu nom: esperit venjador. Està ple de cicatrius que són un recordatori de totes les lluites contra les Forces del Mal. L'etimologia llatina estaria relacionada amb el seu nom pel fet de sortir ben parat de tots els combats individuals en els quals lluita a causa del seu treball com auror.

- **Grec:**Prové de la paraula grega *ἀλάστωρ ορος ό* (esperit venjador o turmentador). Era un tipus d'esperit que venjava el vessament de sang familiar.
- **Llatí:**Format per *Ala -ae* (ala) més el sufix *-tor* que serveix per a formar substantius a partir de verbs. Literalment vol dir portador d'ales.

Albus Dumbledore: El director és descrit com un home vell amb cabells i barba blancs i que la major part del temps porta robes platejades de colors clars. Aquest fet té relació amb el significat del seu nom. A més a més Albus Dumbledore és el representant de les Forces del Bé i el color blanc, per a molts, és símbol de puresa i de bondat, dos adjectius que defineixen Dumbledore.

- **Llatí:** *Albus* –a –um que vol dir blanc. A l'antiga Roma hi havia molta gent que batejava els seus fills amb el nom d'Albus; en el cas de les filles havia de ser Alba.

Bellatrix Lestrange: És la tia d'en Draco Malfoy i forma part dels Cavallers de la Mort. És la seguidora més fidel que té Lord Voldemort. Demostra efusivament el gran afecte que sent pel seu senyor. És una persona cruel i capaç de fer el que sigui pel seu amo. Li agrada torturar i sent una gran fascinació per les Arts Obscures.

- **Llatí:** El seu nom es pot dividir en dues parts. Per una banda Bella que és el plural de *bellum*–i que vol dir guerra i l'adjectiu femení singular que vol dir bonica. Per una altra banda el sufix –trix que li dona la marca de femení. Per tant el nom de Bellatrix voldria dir dona guerrera o una personificació de la bellesa femenina, dos significats adients per a aquest personatge.

Dolors Umbridge: És una bruixa que treballa a la Conselleria d'Afers Màgics. És descrita com una dona de baixa estatura, grassa i amb cara de gripau. Probablement el seu nom estigui relacionat amb el dolor que causaven els seus càstigs físics i psicològics. Com per exemple: el càstig que imposa a en Harry que té com a conseqüència una cicatriu on es pot llegir “No he de dir mentides”.

- **Llatí:** El nom de Dolors prové de la paraula llatina *dolor* –oris, que vol dir: dolor (físic), patiment, mal.

Draco Malfoy: Fill del cavaller de la Mort: Lucius Malfoy. És un noi força desagradable, a qui agrada molt molestar els companys, sobretot en Harry. És descrit com un noi amb els cabells molt rossos, d'aspecte delicat i amb una mirada gens amigable.

- **Llatí:** El nom de Draco prové de la paraula llatina *draco*–onis, que vol dir: drac.

George Weasley: És un dels germans d'en Ron i bessó d'en Fred Weasley. És un noi molt espavilat i graciós a qui agrada molt fer bromes. Juntament amb el seu germà bessó fan moltes entremaliadures durant els seus anys a Hogwarts.

- **Grec:** El nom de George prové de la paraula grega γεωργός όν, que vol dir camperol, llaurador.

Hermione Granger: És una noia molt intel·ligent a qui agrada molt llegir llibres i aprendre coses noves. Té una gran capacitat alhora de fer màgia i això fa que es converteixi en una de les millors bruixes del seu curs. Dóna molta importància a l'èxit acadèmic i treballa molt per aconseguir bones notes en totes les matèries. Té els cabells castanys i esbullats i les dents davanteres una mica més llargues que la resta.

- **Mitologia Grega:** El nom d'Hermione fa referència a la filla de la famosa Helena, causant de la guerra de Troia. El pare d'Hermione és Menelau qui va decidir casar-la amb Neoptòlem en comptes d'Orestes (el cosí d'Hermione). Del matrimoni amb Neoptòlem no va néixer cap fill i Hermione va culpar la concubina del seu marit dient que li havia llençat un encanteri. Neoptòlem va acudir a un oracle per tal d'assegurar-se que això era cert però va trobar-se amb Orestesi van lluitar. Orestes va guanyar i finalment es va poder cassar amb Hermione. D'aquesta unió va néixer un nen anomenat Tisamen.

Lucius Malfoy: Pare d'en Draco i seguidor de Lord Voldemort. És un home molt estricte i a qui no agrada el món no-màgic. La seva aparença és la d'un home elegant, té els cabells molt rossos, quasi blancs, i llargs i la seva mirada reflecteix la severitat i fredor que el caracteritza.

- **Llatí:** El nom de Lucius té origen llatí i els antics romans l'utilitzaven molt sovint quan batejaven els seus fills. Vol dir lluminós, lluent.

Luna Lovegood: Companya d'en Harry, pertany a la casa Ravenclaw. És una noia extravagant i a qui agrada molt descobrir coses noves. Els seus companys pensen que és una noia molt estranya però en realitat és molt intel·ligent i observadora. Té els cabells rossos i llargs i té un estil propi molt original. Això provoca les burles de moltes persones que l'anomenen "Llunàtica".

- **Llatí:** El nom de Luna prové del llatí *luna -ae* que vol dir lluna.

Minerva McGonnagall: És la professora de Transfiguració a Hogwarts i persona de confiança del director Dumbledore. És una dona alta amb cabells negres i d'aspecte sever. La seva expressió gairebé sempre és seriosa i tranquil·la, per això els seus alumnes la respecten tant i van amb compte de no fer-la enfadar. El seu nom és relacionat amb la seva gran intel·ligència i la seva habilitat a l'hora de lluitar.

- **Mitologia romana:** El nom de Minerva a la mitologia romana fa referència a la deessa de la saviesa, les arts i l'estratègia de combat. Dins la mitologia grega correspon a Atena que és la protectora de la ciutat d'Atenes. Aquesta deessa era filla de Júpiter (Zeus a la mitologia grega) i Metis. En llatí és *Minerva -ae*.

Nymphadora Tonks: Bruixa que treballa com auror a la Conselleria d' Afers Màgics. Destaca per la seva gran capacitat màgica per canviar qualsevol part del seu cos, com el color dels seus cabells o el seu nas. És l'única filla de l'Andròmeda Tonks i en Ted Tonks. És una noia extravertida i agradable i té un gran sentit de l'humor. És hàbil amb la màgia i per això treballa com auror encara que és una mica despistada i acostuma a entrebancar-se. És descrita com una noia alta i prima, de pell blanca i d'aspecte canviant a causa de la seva habilitat per canviar el seu aspecte. Tot i així el seu color de cabells preferit és el rosa.

- **Grec:** El nom de Nymphadora prové de la unió de dues paraules gregues: *νύμφη* *ης* *ή* que vol dir nimfa i *δώρον* *ου* *τό* que vol dir do, present, obsequi. Tot junt vol dir: *regal de les nimfes*.

Remus Lupin: És un home llop que forma part de l'Ordre del Fènix. És un bruixot expert en Defensa contra les Forces del Mal i el millor amic d'en James Potter i en Sirius Black. Destaca per la seva gran amabilitat i sinceritat. És descrit com un home amb una vestimenta pobre, pàl·lid i amb aspecte cansat. L'etimologia del seu nom fa referència a la seva condició d'home llop.

- **Llatí:** Tant el nom com el cognom presenten etimologies llatines:
Remus: Prové del nom *Remus* -ique vol dir Rem. Rem és el nom del germà de Ròmul, tots dos fills del déu Mart (déus de la guerra) i de Rea Silvia (filla de Numitor). Diu el mite que Ròmul i Rem van ser llançats a un riu i que els va acollir una lloba. Aquesta lloba els va alletar com si fossin els seus fills. Temps després el déu Mart va fer que el pastor Fáustul els cuidés. Quan els nens es van fer grans es van disputar el govern d'una nova ciutat que havien de fundar. Al final Ròmul va acabar assassinant a Rem i va fundar la nova ciutat que es va anomenar Roma en honor al seu fundador.
Lupin: Aquest cognom prové de la paraula llatina *lupus* -ique vol dir llop.

Rubeus Hagrid: És el guardabosc de l'escola Hogwarts i gran amic d'en Harry, en Ron i l'Hermione. Li agraden molt les criatures salvatges, especialment els dracs, per això és professor de Criança de Criatures Màgiques. La seva aparença és la d'un home molt alt i gros, amb unes espatlles amples. Això és degut a què és mig gegant. Però tot i portar sang de gegant és molt sensible i agradable.

- **Llatí:**El nom de Rubeus prové del llatí *ruber –bra –brum* que vol dir vermell, roig.

Severus Snape: És el professor de Pocions a l'escola Hogwarts i també és un expert en Defensa contra les Forces del Mal. És descrit com un home molt estricte i seriós, que gairebé no somriu i que és molt antipàtic. Per això l'etimologia del seu nom fa referència a la seva actitud i aparença severes, sobretot amb els alumnes.

- **Llatí:**El seu nom prové de l'adjectiu llatí *severus –a –um*, que vol dir sever, seriós, rigorós.

Sirius Black: És el padrí d'en Harry i millor amic d'en James Potter i d'en Remus Lupin. És una persona impulsiva i valenta, és capaç d'arriscar la seva pròpia vida per aquelles persones que estima. És descrit com un home elegant, amb els cabells negres llargs i els ulls grisos. Té la capacitat de transformar-se en un gos negre molt gran.

- **Llatí:**El seu nom prové de la paraula llatina *Sirius –ii* que és el nom de l'estel Siri, un dels estels de la canícula. L'estel Siri és l'alfa de la constel·lació *Canis Maior* (també anomenada *Canícula* pels romans).

Sybil Patricia Trelawney: És la professora de Futurologia a Hogwarts i també la rebesnéta de la famosa vident Cassandra Trelawney. És una dona molt segura del seu poder d'endevinació, encara que només ha fet un parell de prediccions veritables. A diferència de la seva rebesàvia ella no pot fer prediccions a voluntat. És excèntrica i moltes vegades actua amb teatralitat però també és molt sensible i fidel. És descrita com una dona prima i amb una certa semblança d'insecte amb ulls grossos. Això és degut a les enormes ulleres rodones que porta, que amplien els seus ulls.

- **Grec:** El seu nom prové del grec *σίβυλλα ἡς ἡ*, que vol dir sibil·la, profetessa. Fa referència a la famosa Sibil·la de Cumes. Aquesta profetessa era d'Eritrea a Jònia. Feia les seves prediccions en forma de vers i se la coneix amb el nom de Sibil·la de Cumes perquè es va passar la major part de la seva vida en aquesta ciutat. Va ser considerada la més important de les deu sibil·les conegudes. A l'*Eneida* de Virgili es narra com va guiar per l'Hades l'heroi Eneas, quan aquest buscava el seu pare Anquises.
- **Llatí:** El nom de Sibil·la en llatí és: *Sibylla –ae*.

Voldemort: És l'enemic principal d'en Harry i també el cap dels Cavallers de la Mort. És un home cruel i sàdic que és capaç de fer les pitjors coses per tal d'aconseguir el que vol: la supremacia de la sang pura i la immortalitat. La seva aparença és terrorífica: ulls vermells com la sang, pell molt blanca, dents punxegudes i ungles llargues i afilades. L'etimologia del seu nom fa referència als múltiples assassinats que ha comès i a la seva relació amb les Forces del Mal.

Llatí: El nom de Voldemort es pot dividir en dues parts: la primera és Vol- que prové del verb llatí *volo* (volar) i la segona és -mort que prové de la paraula llatina *mors, mortis* (mort). Tot junt vol dir *vol de la mort*. Una altra opció: **Vol-** prové del verb *volo vis velle volui* – (voler, desitjar). Juntament amb **-mortes** pot traduir “Desitja la mort”.

Personatges Secundaris Destacats:

Alice Longbottom: Mare d'en Neville Longbottom que és un dels amics d'en Harry. És una persona honesta i aquesta característica es pot relacionar amb l'etimologia del seu nom.

- **Grec:** El nom d'Alice és la forma anglesa d'Alicia que prové del grec *ἀλήθεια, ἀσγή* que vol dir veritat, veracitat, sinceritat.

Antioch Peverell: El més gran dels germans de “*La rondalla dels tres germans*” escrita pel bard Gallard. Va demanar a la Mort la vareta de saüc.

- **Llatí:** El nom d'Antioch prové del nom llatí *Antiochus* –ique es tradueix com Antíocque va ser el nom de diferents reis de Síria i també el nom d'un filòsof del segle II aC: Antíoc d'Ascaló.

Argus Filch: És el conserge de Hogwarts i sempre està pendent de tot el que passa a l'escola. Es passa el dia vigilant els alumnes. Això es pot relacionar amb l'etimologia llatina del seu nom, ja que el gegant Argus de cent ulls també tenia la tasca de vigilar.

- **Llatí:** Prové d'*Argus* –ique és el nom del fill d'Arèstor. Era un gegant que tenia cent ulls i era el fidel servent de la deessa Hera. Va matar Equidna un monstre amb cua de serp quan dormia a la seva cova.

Ariana Dumbledore: És la germana de l'Albus Dumbledore.

- **Grec:** Ariana és la forma italiana del nom grec *Ariadne* (*Ἀριάδνη, ἡς ἡ*). Un personatge important de la mitologia grega que porta aquest nom és la filla de Minos i Pasífae, filla que es va enamorar de Teseu i el va ajudar a sortir del laberint un cop mort el Minotaure. Al final la noia va ser abandonada per Teseu a l'illa de Naxos on es creu que Dionís la va salvar.

Augusta Longbottom: És l'àvia d'en Neville Longbottom

- **Llatí:** És el nom femení del nom *Augustus -i*, molt comú a l'antiga Roma, que deriva del verb *augeo, augere, auxi, auctum* (fer créixer, fer prosperar). Aquest nom vol dir venerable, majestuós, característiques que té Augusta Longbottom.

Cadmus Peverell: És el germà mitjà de “*La rondalla dels tres germans*” del bard Gallard. Va demanar la pedra de la resurrecció.

- **Grec:** El seu nom prové del grec *Κάδμος, ον ό* que es tradueix com Cadme. Va ser el fill d'Agènor i germà de la famosa Europa, que va ser raptada per Zeus. Agènor va demanar als seus fills, Cílix, Cadme i Fènix, que busquessin la seva germana Europa. Fènix va ser el primer que va abandonar la recerca, el va seguir Cílix i més tard Cadme. Aquest últim havia sigut aconsellat per l'oracle de Delfos que havia sortir per qualsevol de les portes de l'oracle i quan trobés una vaca amb la lluna pintada havia de seguir-la. Quan la vaca es cansés de caminar i s'aturés en un lloc, justament allà és on Cadme havia de fundar la seva ciutat: Cadmea, que més tard arribaria a ser Tebes.

Cornelius Fudge: És el conseller d'Afers Màgics. La seva posició important dins el món màgic està relacionada amb l'etimologia del seu nom que fa referència a la gens Cornèlia d'on van sortir grans personatges.

- **Llatí:** El nom de Cornelius fa referència a la família Cornèlia que va ser una de les principals famílies patrícies de l'antiga Roma. Els principals components d'aquesta gens van ser consols, pretors i censors. Alguns dels personatges més importants d'aquesta família són: Publi Corneli Escipió l'Africà (general romà) i Luci Corneli Sul·la (cònsol i dictador romà).

Filius Flitwick: És el professor d'Encanteris a Hogwarts.

- **Llatí:** El seu nom prové de la paraula llatina *filius -ii* que vol dir fill.

Ignotus Peverell: És el germà petit de “*La rondalla dels tres germans*” del bard Gallard, el que demana la capa de la invisibilitat.

- **Llatí:** El nom d'Ignotus prové del llatí *ignotus -a -um* que vol dir desconegut, estrany, qualitat que aconsegueix en fer ús de la capa de la invisibilitat.

Ludo Bagman: És el cap del Departament d'Esports i Jocs Màgics. L'etimologia del seu nom està relacionada amb la seva gran afició als jocs i a les apostes, que moltes vegades eren paranys per guanyar diners.

- **Llatí:** El nom de Ludo prové del verb llatí *ludo lusi lusum* que vol dir jugar, divertir-se, entretenir-se.

Narcissa Malfoy: És la mare d'en DracoMalfoy i també pertany als Cavallers de la Mort.

- **Llatí:** El nom de Narcissa prové del llatí *narcissus* –ique vol dir narcís (plantai flor). També prové del nom llatí *Narcissus* –ique és el nom d'un personatge de la mitologia que va acabar sent convertit en flor. Narcissa seria el femení del nom Narcís.

Olympe Maxime: És la directora de l'acadèmia de màgia situada a França: Beauxbatons. És una mestissa que porta sang de gegant i per això és tan alta. Les seves grans dimensions es poden relacionar amb l'etimologia del seu nom perquè el seu nom complet vol dir: *L'Olimp més gran*.

- **Llatí:** Tant el seu nom com el seu cognom presenten etimologies llatines:
Per una banda **Olympe** és la forma francesa per designar la casa dels déus: l'Olimp. Prové del llatí *Olympus* –ique vol dir Olimp. L'Olimp és una muntanya entre Tessàlia i Macedònia i és la casa dels déus. Un altre significat d'*Olympus* és: cel.
Per una altra banda tenim el seu cognom: **Maxime** en la llengua llatina és el superlatiu de l'adjectiu *magnus* –a –umque vol dir gran, gros, de grans dimensions.

Quirinus Quirrell: És el professor de defensa contra les Forces del Mal al primer crucejat d'en Harry a Hogwarts. És servent d'en Voldemort i comparteix el seu cos amb ell.

- **Llatí:** El nom de Quirinus prové del nom llatí *Quirinus* –ique es tradueix com Quirí. Quirí és el nom que es va donar a Ròmul després de la seva mort i ascensió cap al cel. També és un epítet del déu Jano (del llatí *Ianus* –i) que és el deu que simbolitza el pas d'una cosa a l'altra i que, per consegüent, representa la fi i el principi de l'any.

Xenophilius Lovegood: És el pare de la Luna Lovegood i director de la revista *El Tufaner*. És un home molt excèntric i amant de les coses estranyes. Aquesta gran afició que té per tot tipus d'objectes i criatures estranyes es relaciona amb el significat del seu nom: *estima l'estrany*.

- **Grec:** El nom de Xenophilius es pot dividir en dues parts:
Per una banda Xeno- que prové del grec *ξένος, η ον* que vol dir estranger, foraster, estrany, insòlit, rar. Per una altra banda –philiusque prové del grec *φιλέω, ω* que vol dir estimar.

Personatges Mencionats:

Alecto Carrow: Pertany als Cavallers de la Mort. La seva actitud cruel i sàdica es relaciona amb l'etimologia del seu nom: les Erinies eren monstres despietats.

- **Mitologia grega:** El nom d'Alecto (*Ἀληκτώ, ουζή*) fa referència a una de les tres Erinies (Fúries a la mitologia romana). Filla de Gea quan va ser fecundada per la sang d'Urà en el moment que va aquest va ser castrat per Cronos. Les seves germanes són Tisífone "la venjadora de l'assassinat" (castiga els delictes de sang) i Megera "la gelosa" (venjadora de les infidelitats). Alecto és l'encarregada de castigar els delictes morals com la còlera, la ira o la supèrbia. Totes tres juntes personifiquen una de les idees més antigues de justícia i rectitud moral.

Amycus Carrow: Pertany als Cavaller de la Mort i és germà d'Alecto Carrow. El significat del seu nom representa una ironia perquè és un home malvat.

- **Llatí:** El nom d'Amycus prové del llatí *amicus* –ique vol dir amic, confident.

Ambrosius Flume: És el dependent de la botiga Ducsdemel que es troba a Hogsmeade. El significat del seu nom fa referència al seu ofici: treballa en una botiga de llatinades i l'ambrosia és un aliment molt saborós.

- **Grec:** El nom d'Abrosius prové del grec *ἀμβροσία, ας* que vol dir ambrosia, aliment o perfum dels déus.

Andrómeda Tonks: És mare de la Nymphadora Tonks.

- **Mitologia grega:** Hi ha una constel·lació que porta el nom d'Andrómeda (*Ἀνδρομέδα, ας ἦ*), està situada al sud de la constel·lació de Cassiopeia i a prop de la constel·lació de Pegàs. La constel·lació d'Andrómeda pren el seu nom de la donzella de la mitologia grega que va ser salvada d'un monstre marí per Perseu.

Angelina Johnson: Pertany a la casa Gryffindor i juga a l'equip de Quidditch.

- **Llatí i Grec:** El nom d'Angelina és un diminutiu d'Angela, aquest nom té el seu origen a la paraula llatina *angelus* –i(àngel) que a la seva vegada deriva de la paraula grega *ἄγγελος, ου ό* (àngel).

Antonin Dolohov: Pertany als Cavallers de la Mort.

- **Llatí:** És un nom derivat d'Antonio i té el mateix origen: *Antonius* –ii.

Arcus: Un dels amos de la vareta de saüc.

- **Llatí:** Prové de la paraula *arcus- usque* vol dir arc.

Astoria Greengrass: Alumna de Slytherin que es va convertir en la dona d'en Draco Malfoy.

- **Grec:** El nom d'Astoria prové de la paraula grega *αστήρ, έρος* ó que vol dir estel, astre.

Augustus Rookwood: Pertany als Cavallers de la Mort.

- **Llatí:** Aquest nom (*Augustus -i*) fa referència al gran emperador romà Octavi qui va rebre el títol d'August com era costum en tots els emperadors de Roma.

Aurora Sinistra: És la professora d'Astronomia a Hogwarts. El significat del seu nom es relaciona amb la seva professió d'observar el cel.

- **Llatí:** **Aurora** prové de *aurora -ae* que vol dir aurora (llum rosada que precedeix la sortida del Sol). **Sinistra** prové de *sinister -tra -trum* que vol dir desgraciat, funest.

Cassandra Trelawney: És la rebesàvia de la professora Sybill Trelawney. El significat del seu nom es relaciona amb la famosa vident troiana Cassandra.

- **Grec:** El nom de Cassandra (*Κασσάνδρα, αση*) fa referència a la filla de Príam i Hècuba a qui el déu Apol·lo va concedir el do de l'endevinació a canvi que ella fos seva. Cassandra no va complir la seva part del tracte i Apol·lo li va escopir en la boca. Això va fer que la noia perdés la seva capacitat de persuasió i cada vegada que avisava a la gent sobre alguna tragèdia ningú la creia.

Charity Burbage: És la professora d'Estudis Muggles a Hogwarts. El significat del seu nom fa referència a la seva personalitat altruista i amable.

- **Llatí:** El nom de Charity és la versió anglesa del nom Caritat que prové del llatí *caritas -atis* que vol dir amor, afecte, tendresa.

Ciceron Harkiss: Membre del club d'Horace Slughorn i un gran cuiner.

- **Llatí:** El nom de Ciceron (*Cicero -onis*) fa referència al famós orador romà: Marc Tul·li Ciceró, que va escriure obres tan famoses com *Pro Milone* i *In Verrem Catilinàries*.

Cornelius Agrippa: Va ser un cèlebre escriptor de llibres sobre màgia i bruixots.

- **Llatí:** El nom d'Agrippa prové del llatí *Agrippa -ae*. Es tracta d'un nom romà molt comú. Alguns personatges que van portar aquest nom: el cònsol romà Meneni Agrippa o el general romà Marc Vipsani Agrippa.

Damocles Belby: Va ser un apotecari que va crear la poció Matallops.

- **Llegenda grega:** Damocles va ser un personatge de la cort del rei Dionis “el Vell”, un sanguinari tirà de Siracusa del segle IV aC. Damocles desitjava el poder que el rei tenia i quan el rei es va assabentar d'aquest desig, va decidir canviar les posicions de tots dos. Així que Damocles va ocupar el lloc del rei. Però quan es va adonar que sobre el seu cap hi havia una espasa afilada subjecta només per un pel de cavall, es va espantar i no va voler continuar ocupant el lloc del rei.

Daphne Greengrass: És la germana petita d'Astoria Greengrass, també pertany a Slytherin.

- **Grec:** El nom de Daphne prové del grec *δάφνη, ης ή* que vol dir llorer.

Dedalus Diggle: Membre de l'Ordre del Fènix.

- **Llatí:** El nom de Dedalus (*Daedalus -i*) fa referència al nom del famós arquitecte de la mitologia grega Dèdal. Va construir el famós laberint de Creta on va ser tancat el Minotaure. També va ajudar a l'esposa de Minos, rei de Creta, a unir-se amb el toro blanc de Posidó. Va construir unes ales amb plomes unides amb cera per tal de fugir del laberint on Minos el va tancar quan es va assabentar de l'ajuda que l'havia donat a la seva dona.

Helena Ravenclaw: Més coneguda com la Dama Gris, és la filla d'una de les fundadores de Hogwarts: Rowena Ravenclaw.

- **Grec:** El nom d'Helena (*Ἑλένη, ης ή*) fa referència a l'esposa de Menelau que va ser raptada per Paris i va ser la causant del començament de la guerra de Troia.

Hestia Jones: Membre de l'Ordre del Fènix.

- **Mitologia grega:** El nom d'Hestia fa referència a la deessa grega Hestia, filla de Cronos i Rea. Era la més gran dels déus olímpics. Representa la llar, la família. El seu símbol més característic és una llar de foc perquè al seu voltant es reunien tots els membres de la família.

Horace Slughorn: És el professor de Pocions.

- **Llatí:** El nom d'Horaci (*Horatius -ii*) fa referència al poeta líric Quint Horaci Flac que va escriure obres com *Carmina*.

Loxias: Un dels propietaris de la vareta de saüc.

- **Grec:** El nom de Loxias (*Λοχίας, ον*) és un dels epítets del déu de les arts i el Sol, Apol·lo.

Marjorie Dursley: És la germana d'en Vernon Dursley.

- **Grec:** El nom de Marjorie és la versió anglesa del nom Margarita que prové del grec *μαργαρίτης, ου ό* que vol dir perla.

Mèrope Gaunt: És la filla d'en Marvolo Gaunt, avi d'en Lord Voldemort.

- **Mitologia grega:** Mèrope va ser una heroïna grega, filla del tità Atlas i Plèione. Es va casar amb Sísif a qui va ajudar a alliberar-se de la mort. No va donar sepultura al cos del seu marit, com ell li havia indicat, i així Sísif va poder demanar a Hades que el deixés retornar per castigar la seva dona.

Morfin Gaunt: És el fill d'en Marvolo Gaunt i germà de la Mèrope.

- **Mitologia Grega:** Morfin deriva del nom de la deïtat encarregada de portar la son plàcida: Morfeu (*Μορφεύς, εως ό*).

Nicolas Flamel: Alquimista que va crear la pedra Filosofal, que posseïa poders increïbles. El significat del seu cognom fa referència a la seva professió com alquimista.

- **Llatí:** El cognom de Flamel prové de la paraula *flamma -ae* que vol dir flama, foc.

Penèlope Clearwater: Alumna de Ravenclaw que va ser novia d'en Percy Weasley.

- **Llatí:** El nom de Penèlope (*Penelopa -ae*) fa referència a l'esposa d'Ulisses. Era filla d'Icar, rei d'Esparta. Encarna la fidelitat absoluta perquè no va dubtar de la tornada del seu marit i el va esperar durant molts anys.

Phyllida Spore: Escriptora experta en Botànica. El significat del seu nom està relacionat amb la seva professió.

- **Grec:** El nom de Phyllida prové de la paraula *φύλλας, άδος ή* que vol dir fulla.

A la versió catalana dels llibres s'anomena Rosa Rosae, això és l'enunciat de la paraula que vol dir rosa.

Pius Thicknesse: Va ser conseller d'afers màgics.

- **Llatí:** El nom de Pius prové de la paraula *pius -a -um* que vol dir virtuós, pur, just, honest.

Pomona Sprout: És la professora d'Herbologia a Hogwarts i la cap de la casa de Hufflepuff. El significat del seu nom està relacionat amb la matèria que ensenya.

- **Llatí:** El nom de Pomona (*Pomona -ae*) fa referència a la deessa romana dels fruits. Tenia un bosc consagrat a ella a la carretera de Roma a Ostia. Encara que no era una divinitat especialment important (no tenia cap festiu dedicat), la seva rellevància ve donada per Ovidi, qui va escriure a les seves *Metamorfosis* els amors amb Vertumno (déu de les estacions).

Regulus Arcturus Black: És el germà d'en Sirius Black.

- **Llatí:** El nom de **Regulus** (*Regulus -i*) era molt comú a l'antiga Roma. També és el nom de l'estel més brillant de la constel·lació Lleó. El nom d'**Arcturus** (*Arcturus -i*) és el nom d'una estel de la constel·lació del Bover.

Sèptima Vector: Professora d'Aritmomància a Hogwarts. El significat del seu nom esta relacionat amb la matèria que ensenya.

- **Llatí:** El nom de **Sèptima** prové de la paraula *septimus -a -um* que vol dir setè. El set és considerat el nombre màgic més poderós. **Vector** prové de la paraula *vector- oris* que vol dir el qui arrossega, el qui transporta. Un vector és un concepte a la física i les matemàtiques que especifica la quantitat que te magnitud i direcció, és representada per una fletxa.

Viktor Krum: Famós jugador professional de Quidditch que estudia a l'institut de màgia Durmstrang. El significat del seu nom esta relacionat amb el seu èxit com a jugador i amb el fet de que es un triomfador.

- **Llatí:** El nom de Viktor prové de la paraula *victor -oris* que vol dir vencedor.

Vincent Crabbe: Amic d'en Draco Malfoy, pertany a la casa d'Slytherin.

- **Llatí:** El nom de Vincent prové del verb *vinco vici victum*, que vol dir vèncer, guanyar.

9.3 Pocions

Llibre de Pocions MoltePotente: És un llibre que es troba a la secció prohibida de la Biblioteca de Hogwarts. Conté receptes de pocions que són molt perilloses i difícils de fer. Tan sols aquells que estiguin en un nivell molt avançat en la matèria de Pocions les han de fer. Aquest llibre l'utilitza l'Hermione en el seu primer curs per fabricar la Poció de la Mutació.

- **Llatí:** La paraula “potente” prové del llatí *potens- ntis* que vol dir potent, poderós. Molte és una variant de *multus, a, um*.

Felix Felicis: Aquesta poció, també anomenada Sort Líquida, converteix en afortunada la persona que la veu però només durant un cert temps. Si es pren massa quantitat d'aquesta poció pot resultar tòxic. S'han de prendre només unes quantes gotes, si no, pot tenir conseqüències molt perilloses perquè pot donar un excés de confiança. És una de les pocions més difícils de preparar i es necessiten sis mesos de preparació. En Harry guanya, en el sisè curs, una ampolla petita d'aquesta poció.

- **Llatí:** Felix Felicis és l'enunciat de la paraula *felix, felicitas* que vol dir feliç, joiós, favorable, propici.

Amortentia: És el Filtre d'Amor més fort del món. Causa una poderosa obsessió a qui el beu. Té un color rosa pàl·lid i un aroma diferent per a cada persona, segons allò que l'atrau més. Aquesta

poció no crea amor de veritat perquè és impossible fer-ho. Només crea una obsessió i és precisament això el que la fa la poció més perillosa de totes. Així doncs, la persona que la beu agafa a l'instant un aspecte pàl·lid i malaltís i s'obsessiona amb l'objecte del seu afecte. Pot arribar un punt en què aquesta persona es torni perillosament inestable.

En Ron es veu afectat per aquesta poció en el sisè curs quan es menja un bombons que anaven destinats a en Harry. Cal afegir que aquestes pocions estan prohibides a Hogwarts a causa de les seves greus conseqüències. El mateix que va passar a l'antiga Roma, on eren famoses aquest tipus de pocions: els primers emperadors van prohibir la venda i l'ús d'aquests filtres amorosos.

- **Llatí:** Aquest nom el podem dividir en dues parts: **Amor-** fa referència al déu romà de l'amor *Amor -oris*, i **-tentia** prové del llatí *tento o tempto* que vol dir temptar.

Veritaserum: És un potent sèrum de la veritat que obliga a qui el veu a respondre a qualsevol pregunta amb completa sinceritat. S'utilitza molt sovint els interrogatoris però el seu ús està molt controlat per la Conselleria d'Afers Màgics. No té color ni olor i per això no es pot diferenciar de l'aigua. Segons en Severus Snape, aquesta poció ha d'estar llesta en la fase de lluna plena i és molt difícil preparar-la. Es pot barrejar amb qualsevol beguda i amb tres gotes n'hi ha prou perquè la persona confessi els seus secrets més ocults.

- **Llatí: Verita-** Prové del llatí *veritas -atis* que vol dir veritat, i **-serum** Prové del llatí *serum -i* que vol dir sèrum.

9.4 Conjurs

Encanteris:

Definició: No altera essencialment les propietats de qui el pateix però sí que altera o augmenta les seves propietats.

Accio (V.O): Permet convocar qualsevol objecte que estigui a una certa distància de la persona que el realitza. Com més lluny està l'objecte més difícil és de convocar. S'ha d'apuntar la vareta en direcció a l'objecte.(V.Cat. *Appropinquet*).

- **Llatí (Accio):** Prové del verb *accio –ivi o ii –itum* que vol dir fer cridar, fer venir.
- **Llatí (Appropinquet):** Prové del verb *appropinquo* que vol dir acostar-se, aproximar-se.

Accrescat (V.Cat.): Fa créixer qualsevol objecte, persona o animal. (V.O *Engorgio*).

- **Llatí:** Prové del verb *accresco –crevi –cretum* que vol dir créixer, augmentar.

Anapneo: Conjur que s'utilitza en cas d'ofegament i fa que la gola no s'obstrueixi.

- **Grec:** Prové de la paraula *ἀναπνέω* que vol dir aspirar, respirar.

Animo Linqui (V.Cat): Permet atordir a l'enemic. Si diversos bruixots utilitzen aquest encanteri sobre un mateix objectiu els efectes són més forts. La versió castellana d'aquest conjur és *Desmaiusque* també presenta una etimologia llatina. La versió original anglesa presenta també etimologia llatina.

- **Llatí (Animo Linqui):** Format per *animo* que prové de la paraula *animus –a –um* (ànima, ment) i *linqui* que prové del verb *linquo liqui –* (abandonar). Tot junt vol dir “ Abandona l'ànima”.
- **Llatí (Stupefly):** Prové del verb *stupeo, –ui,* que vol dir esbalaït, astorat, quedar-se parat.

Aparecium: S'utilitza per fer visibles aquelles lletres o objectes que no es poden veure.

- **Llatí:** Prové del verb *appareo –ui –itum* que vol dir aparèixer, fer visible.

Avis: Aquest conjur fa aparèixer ocells.

- **Llatí:** Prové de la paraula *avis –isque* vol dir ocell, au.

Cave Inimicum: Conjur de protecció que permetia fer invisible una zona als ulls d'altres persones.

- **Llatí:** Format pel verb *caveo –cavi –cautum* (estar o posar-se en guàrdia, guardar-se de) i la paraula *inimicus –a –um* (enemic, adversari). Tot junt vol dir “guardar-se de l'enemic”.

Colloportus: Aquest conjur permet tancar portes de fusta de forma que no puguin ser obertes de forma manual.

- **Llatí:** Compost per dues paraules: *colligo* (unir, juntar) i *porta -ae* (porta). Cal afegir que la terminació **-us** la paraula *portus* no és correcta, ja que pertany a la primera declinació i aquesta no presenta cap terminació acaba en **-us**.

Confundus: Conjur utilitzat per confondre una persona.

- **Llatí:** Prové de la paraula *confundo -fudi -fusum* que vol dir confondre, embolicar.

Defodio: Permet cavar. Pot ser utilitzat per alliberar alguna persona o animal que estigui encadenat al terra.

- **Llatí:** Prové del verb *defodio -fodi -fossum* que vol dir enfondir, cavar, excavar.

Deletrius: Borra el conjur *Prior Incantato*, la Marca Tenebrosa i las línees dibuixades amb el conjur *Flagrate*.

- **Llatí:** Prové del verb *deleo -evi -etum* que vol dir esborrar.

Deprimo: Permet fer grans forats a qualsevol cosa, fins i tot a terra.

- **Llatí:** Prové del verb *deprimo-pressi -pressum* que vol dir enfonsar, baixar, excavar.

Descendo: Fa caure o baixar objectes.

- **Llatí:** Prové del verb *descendo -cendi -censum* que vol dir descendre, baixar.

Diffindo: Permet trencar o tallar objectes.

- **Llatí:** Prové del verb *diffindo-fidi -fissum* que vol dir partir, dividir.

Duro: Endureix un objecte.

- **Llatí:** Prové del llatí *duro, are* que vol dir endurir.

Episkey: Cura ferides o fractures menors.

- **Grec:** Prové de la paraula *ἐπισκευή, ης ή* que vol dir restauració, reconstrucció.

Erecto: Fa posar dret qualsevol objecte.

- **Llatí:** Prové de l'adjectiu verbal *erectus -a -um* que és el participi del verb *erigo -rexi -rectum*. Aquest verb vol dir: posar dret, dempeus.

Evanesco: Es tracta d'un conjur de transfiguració que fa que els objectes desapareguin.

- **Llatí:** Prové del verb *evanesco -vanui*, que vol dir desaparèixer, dissipar-se, perdre's.

Expecto Patronum: Aquest conjur repel·leix els demòtors perquè és la encarnació de la màxima felicitat i els demòtors no la poden suportar.

- **Llatí:** Format pel verb *expecto*(esperar) i la paraula *patronus -i* (protector, defensor). Tot junt vol dir “Espero un protector”.

Expulsiarmus (V.Cat.): Conjur defensiu que permet desarmar l’oponent fent que allò que té a les mans surti volant fora del seu abast. També fa tornar els conjurs de l’enemic en contra d’ell mateix. (V.O Expelliarmus).

- **Llatí (Expulsiarmus):** Prové del verb *expulso*que vol dir llançar, tirar.
- **Llatí (Expelliarmus):** Prové del verb *expello -puli -pulsum*que vol dir fer fora, expulsar.

Ferula: Permet immobilitzar una part fracturada del cos.

- **Llatí:** Prové de la paraula *ferula -ae* que vol dir fèrula.

Fianto Duri: Conjur que conjuntament amb *Protego Maxima* i *Repello Inimicum* crea la barrera màgica que és gairebé impenetrable. És tracta d’una espècie de bombolla transparent que protegeix tot aquell que estigui dins. Qualsevol objecte o persona que impacti contra aquesta barrera es desintegra a l’instant. Només pot ser trencada per un encanteri que tingui molta força.

- **Llatí:** Format per **fianto**, que prové del verb *fi factus sum*(fer-se) i la paraula *durus -a -um* (dur, ferm, sòlid). Tot junt vol dir “fer-se dur”.

Fidelio: És tracta d’un conjur molt complex. Consisteix en agafar un secret i implantar-lo en la ment d’una persona, que és anomenada *El Guardià dels Secrets*. El propòsit d’aquest conjur és el de protegir aquest secret, si es tracta d’una ubicació, aquesta es torna invisible i ningú pot localitzar-la.

- **Llatí:** Prové de la paraula *fidelis -e*que vol dir fidel, lleial, segur.

Finite Incantatem: Permet esborrar els efectes de qualsevol conjur que no sigui massa complex.

- **Llatí:** La forma *Finite*pot ser un imperatiu del verb *finio*(posar fi, acabar) i l’adjectiu verbal *incantatus -a -um* que és el participi d’*incanto*(pronunciar formules màgiques, embruixar). Tot junt vol dir “ Posa fi a l’encantament”

Flagrate: Permet crear línies i gravats de foc.

- **Llatí:** La forma *flagrate*pot ser un imperatiu del verb *flagro* que vol dir cremar.

Geminio: Permet duplicar un objecte.

- **Llatí:** Prové del verb *geminio*que vol dir duplicar, repetir.

Homenum Revelio: Revela una presència humana dins l'habitació.

- **Llatí:** Com que la paraula *homenum* (*homo –inis: home*) es troba en el cas genitiu plural podem dir que la paraula *revelio* prové de *revelatio –onis* que vol dir revelació. Tot junt es pot traduir com “Revelació dels homes”.

Immobilus: Deixa immòbil una persona o animal.

- **Llatí:** Prové de la paraula *immobilis –e* que vol dir immòbil, fix.

Impervius: Crea una zona impermeable contra els líquids i sòlids.

- **Llatí:** Prové de la paraula *impervius –a –um* que vol dir inaccessible.

Incendio (V.O.): Aquets conjur crea flames. (V.Cat. *Ignitio*).

- **Llatí (Incendio):** Prové del verb *incendo –cendi –censum* que vol dir calar foc.
- **Llatí (Ignitio):** Prové de la paraula *ignitus –a –um* que vol dir encès, ardent.

Legilimens (V.Cat.): Conjur que s'utilitza per introduir-se en la ment d'una altra persona i accedir als seu pensaments i records. (V.O. *Legeremens*)

- **Llatí (Legilimens):** Format pel verb *lego –legi –lectum* (llegir) i la paraula *mens –ntis* (ment, ànima, esperit). Tot junt vol dir “llegir la ment”. Afegir que aquesta versió no s'acosta molt al llatí, ja que s'hauria de treure *–li* per tal que fos completament fidel al verb llatí.
- **Llatí (Legeremens):** És la versió que s'acosta més al llatí: format pel verb *lego –legi –lectum* (llegir) i de la paraula *mens –ntis* (ment, ànima, esperit).

Levicorpus: Permet deixar una persona penjada, indefensa.

- **Llatí:** Format pel verb *levo* (alçar, aixecar) i la paraula *corpus –oris* (cos). Tot junt vol dir “alçar el cos”.

Liberacorpus: Aquest conjur allibera el cos del conjur *levicorpus*.

- **Llatí:** Format pel verb *libero* (alliberar) i la paraula *corpus –oris* (cos). Tot junt vol dir “alliberar el cos”.

Lumos: Aquest conjurs permet crear un raig de llum que brilla des de la vareta.

- **Llatí:** Prové de la paraula *lumen –inis* que vol dir llum.

Mobiliarbus: Conjur que permet fer levitar un arbre i acostar-lo a la persona que realitza el conjur.

- **Llatí:** Format per la paraula *mobilis -e* (mòbil) que és el síncope¹³ del verb *moveo movi motum*, i la paraula *arbor -oris* (arbre). Tot junt vol dir “moure l’arbre”.

Mobilicorpus: Conjur que permet moure una persona o un objecte.

- **Llatí:** Format per la paraula *mobilis -e* (mòbil), que és el síncope del verb *moveo, movi, motum*, i la paraula *corpus -oris* (cos). Tot junt vol dir “Moure el cos”.

Nox: Conjur que s'utilitza per apagar la llum creada pel conjur *Lumos*.

- **Llatí:** Prové de la paraula *nox, noctis* que vol dir nit.

Obliviate: Aquest conjur s'utilitza per esborrar la memòria d'alguna persona. S'ha d'anar amb compte perquè la mala utilització d'aquest conjur pot provocar greus conseqüències.

- **Llatí:** Prové del verb *obliviscor -litus sum (dep.)*¹⁴ que vol dir oblidar. La paraula *obliviate* pot ser l'imperatiu d'aquest verb, es traduiria “Oblida”.

Obscuro: Lliga una vena negra als ulls d'una persona.

- **Llatí:** Prové del verb *obscurio* que vol dir enfosquir, cobrir, fer fosc.

Oppugno: Conjur que permet enviar algun objecte o animal contra una persona.

- **Llatí:** Prové del verb *oppugno* que vol dir atacar.

Orchideous: És un conjur de transfiguració que fa aparèixer flors.

- **Grec:** Prové de la paraula *ὄρχις, εως ό,* que vol dir testicle.

Piertotum Locomotor: Aquest conjur permet que les estàtues de pedra adquireixin vida per així poder controlar el seu moviment.

- **Llatí: Piertotum:** Format per l'adverbi *pie* (complint el seu deure, pietosament) i la paraula *totus -a -um* (tot). **Locomotor:** Format per la paraula *locus -i* (lloc) i el verb *moveo movi motum* (moure).

Portus: Conjur que transforma un objecte qualsevol en un *portarreu*.

- **Llatí:** Prové de la paraula *portus -us* que vol dir port, lloc on s'arriba.

¹³**Síncope:** Elisió de sons a l'interior d'un mot. (IEC)

¹⁴**Deponent:** És un verb que presenta forma passiva però que es tradueix com un verb en forma activa.

Prior Incantato: Permet veure l'últim conjur d'una vareta.

- **Llatí:** Format per la paraula *prior prius* (anterior) i el verb *incanto* (pronunciar fórmules màgiques, embruixar). Vol dir encantament anterior.

Protego Horribilis: Conjur que conjuntament amb *Fianto Duri* i *Repello Inimicum* crea la barrera màgica que és gairebé impenetrable. Es pot utilitzar de forma individual, encara que els seus efectes són més forts si es combinen amb els encanteris anteriors. Ofereix protecció contra encanteris de caràcter obscur però no protegeix dels Maleficus Imperdonables.

- **Llatí:** Format pel verb *protego –texi –tectum* (protegir) i la paraula *horribilis –e* (horrible). Tot junt vol dir “Protecció contra allò horrible”.

Protego Totalum: Permet crear un camp de protecció, una espècie de bombolla que et protegeix de qualsevol tipus de malefici o encanteri. És tan efectiu que les persones que no estan dins el camp de protecció no poden veure ni tocar qui hi ha dins.

- **Llatí:** Format pel verb *protego –texi –tectum* (protecció) i la paraula *totalis, e* (tot). Tot junt vol dir “Protecció total”.

Protego: Funciona com un escut contra qualsevol encanteri. A vegades fa que l'encanteri reboti contra l'enemic.

- **Llatí:** Prové del verb *protego –texi –tectum* que vol dir protegir.

Purgo (V.Cat): S'utilitza per netejar pols, líquids, taques, etc. La versió castellana és *Terqueo* que presenta etimologia llatina. En canvi, la versió original no presenta etimologia llatina: *Scourgify*.

- **Llatí (Purgo):** Prové del verb *purgo* que vol dir netejar.

Quietus: Fa que la veu augmentada pel conjur *Sonus* torni a la normalitat.

- **Llatí:** Prové de l'adjectiu verbal *quietus –a –um* que és el participi del verb *quiesco quievi quietum* que vol dir reposar, descansar.

Reducio: Permet tornar un objecte més petit. També pot funcionar per contrarestar els efectes del conjur *Accrescat*. Si l'encantament es realitza amb la força suficient pot trencar l'objecte que es vol reduir en parts molt petites.

- **Llatí:** Prové del verb *reduco –dixi –ductum* que vol dir reduir.

Relaxo (V.Cat.): Obliga un objecte o persona a alliberar alguna cosa. La versió original (*relashio*) guarda certes similituds amb el verb llatí, ja que el conjunt *-shes* pot transcriure com una *x*.

- **Llatí:** Prové del verb *relaxo* que vol dir deixar anar, amollar, afuixar.

Rennervate (V.O): És el conjur que esborra els efectes de *Animo linqui* (Stupefly). És a dir que fa que les persones atordides per aquest conjur tornin a la normalitat. La versió catalana *Animo Restituo* presenta etimologia llatina.

- **Llatí (Rennervate):** Prové del verb *enervo* que vol dir enervar, debilitar. La paraula *ennervate* pot ser l'imperatiu d'aquest verb. Però com que porta el prefix *re-* podem traduir-lo com restableix.
- **Llatí (Animo Restituo):** Format per **animo** que prové de la paraula *animus -i* (ànima, pensament, esperit) i el verb *restituo -ui -utum* (restablir, tornar al seu estat anterior). Tot junt vol dir "Tornar l'ànima al seu estat anterior".

Reparo: Permet reparar a la perfecció qualsevol objecte trencat (excepte varetes màgiques).

- **Llatí:** Prové del verb *reparo* que vol dir reparar.

Repello Inimicum: Conjur que utilitzat conjuntament amb *Protego Maxima* i *Fianto Duricra* la barrera màgica que és gairebé impenetrable.

- **Llatí:** Format per **repello**, que prové del verb *repello -puli -pulsum* (rebutjar, allunyar) i **inimicum**, que prové de la paraula *inimicus -a -um* (enemic). Tot junt vol dir "allunyar l'enemic".

Repello Muggletum: Fa que qualsevol *muggle* que s'acosta a l'àrea sota la protecció de l'encanteri, recordi de sobte que tenia una cita important. També pot crear sensació de rebuig en el *muggle*, que desitjarà allunyar-se d'aquell lloc.

- **Llatí:** Format per **repello**, que prové del verb *repello -ppuli -pulsum* (rebutjar, allunyar) i **muggletum**, que tot i portar la terminació *-um* no és cap paraula llatina. Tot junt vol dir "allunyar els *muggles*". La paraula *muggle* va ser inventada per J.K Rowling per designar aquelles persones que no podien fer màgia.

Ridiculus (V.Cat): S'utilitza per convertir els *Impostorus* en alguna cosa que et faci riure, ja que el riure és la millor arma contra aquests éssers que s'alimenten de la por. La versió original és *Riddikulus*, però la versió catalana s'acosta més a la seva etimologia.

- **Llatí:** Prové de la paraula *ridiculus -a -um* que vol dir graciós, divertit.

Salvio Hexia: És capaç de repel·lir qualsevol encanteri, excepte els Malefics Imperdonables.

- **Llatí:** Format per **salvo**, que prové del verb *salvo* (salvar), i **hexia** que no presenta cap etimologia llatina.

Specialis Revelio: Permet revelar els ingredients de les pocions, encara que també es pot utilitzar per revelar objectes ocults.

- **Llatí:** Format per **specialis**, que prové de la paraula *specialis -e* (especial, particular), i **revelio**, que prové del verb *revelo* (revelar, descobrir). Tot junt vol dir “revelar l’especial”.

Silentio (V.Cat): Fa que una persona o animal quedi temporalment mut. La versió original és *Silencio*, encara que la versió catalana s’acosta més a l’etimologia llatina.

- **Llatí:** Prové de la paraula *silentium -ii* que vol dir silenci.

Signum Mortis (V.Cat.): S’utilitza per projectar al cel la Marca de les Forces del Mal (símbol de Lord Voldemort), que consisteix en una calavera amb una serp com a llengua. Aquesta marca al cel indica que en aquell lloc ha mort algú. La versió original és *Morsmordre* que també presenta etimologia llatina.

- **Llatí (Signum Mortis):** Format per **signum**, que prové de la paraula *signum -i* (marca, senyal), i **mortisque** prové de la paraula *mors mortis* (mort). Tot junt vol dir “Marca de la mort”.
- **Llatí (Morsmordre):** Compost per **mors-**, que prové de *mors mortis* (mort), i **-mordre** que prové del verb *mordeo momordi morsum* (mossegar). Tot junt vol dir “mossegar la mort”.

Sonorus: S’utilitza per amplificar la veu.

- **Llatí:** Prové de la paraula *sonorus -a -um* que vol dir ressonant, sonor.

Wingardium Leviosa: Permet fer levitar un cos, és semblant al *Levicorpus*.

- **Llatí:** Format per **wingardium**, que no presenta etimologia llatina, i **leviosa** que prové del verb *levo* que vol dir alçar, aixecar.

Maleficis

Definició: És el pitjor tipus de màgia.

Obitus per subitum (V.Cat): És un dels tres maleficis imperdonables que estan penats per la Conselleria d'Afers Màgics. Dels tres és el pitjor, ja que provoca la mort. La versió original és *Avada Kedavrai* no presenta etimologia llatina.

- **Llatí:** Format per **obitus**, que prové de la paraula *obitus –us* (mort), i **subitum** que prové de *subitus –a –um* (sobtat, imprevist). Tot junt vol dir “mort sobtada”.

Crucio: És un dels tres Maleficis Imperdonables que són penats per la Conselleria d'Afers Màgics. Per realitzar aquests maleficis cal desitjar amb molta força fer mal. Aquest malefici provoca un dolor insuportable. És utilitzat habitualment pels cavallers de la mort en les seves tortures. Si una persona es veu afectada durant molt temps per aquest malefici pot arribar a perdre l'enteniment.

- **Llatí:** Prové del verb *crucio* que vol dir turmentar, torturar.

Furunculus: Fa aparèixer a la cara de l'enemic furóncols.

- **Llatí:** Prové de la paraula *furunculus –i* que vol dir lladregot.

Impedimenta: Impedeix el pas de l'enemic, l'impulsa cap enrere i el pot deixar immòbil durant uns segons.

- **Llatí:** Prové de la paraula *impedimentum –i* que vol dir entrebanc, obstacle.

Imperius: És un dels tres Maleficis Imperdonables que són penats per la Conselleria d'Afers Màgics. Aquest malefici permet controlar la voluntat d'una persona, totes les seves accions.

- **Llatí:** Prové de la paraula *imperium –ii* que vol dir comandament, ordre, domini.

Malediccions

Definició: Es poden relacionar amb la màgia negra però no són iguals que els maleficis, les malediccions són irritants.

Confringo: S'utilitza per crear explosions sobre qualsevol cosa, excepte humans.

- **Llatí:** Prové del verb *confringo –fregi –fractum* que vol dir trencar, destruir.

Expulso: Dóna una forta empenta a un objecte o una persona.

- **Llatí:** Prové del verb *expulso* que vol dir llançar, tirar.

Inferio: S'utilitza per transformar cadàvers en morts vivents anomenats "Infers". Aquests monstres són completament controlats pel mag que els ha creat. S'utilitza màgia molt obscura per crear aquest tipus d'essers, ja que els "Infers" no tenen ànima, només són cos en estat de descomposició.

- **Llatí:** Prové de la paraula *inferus -era -erum* que vol dir soterrani, infernal.

Locomotor Mortis: Junta les cames de l'adversari fent que caigui.

- **Llatí:** Format per **locomotor**, que està compost per *locus -i* (lloc) i el verb *moveo movi motum* (moure), i per **mortis** que prové de *mors mortis* (mort).

Petrificus Totalus: Immobilitza a l'altra persona totalment. S'utilitza per limitar els moviments de la persona.

- **Llatí:** Format per **petrificus**, que prové de la paraula *petra -ae* (roca), i **totalus** que prové de la paraula *totalis -e* (total).

Rictusempra: Provoca pessigolles a l'adversari. Si aquella persona no té pessigolles, probablement l'encanteri només el tirarà cap enrere.

- **Llatí:** Compost per **rictus**, que prové de *rictum -i* (obertura de la bocaper riure), i **sempra** que prové de l'adverbi *semper* (sempre). Tot junt vol dir " Riure sempre".

Sectumsempra: És un encanteri creat per en Severus Snape que equival a una espasa, ja que provoca les mateixes ferides, talls profunds.

- **Llatí:** Compost per **sectum**, que prové de la paraula *sectio -onis* (secció, tall, divisió), i **sempra** que prové de l'adverbi *semper* (sempre).

Serpensortia: Fa sortir una serp de la punta de la vareta.

- **Llatí:** Compost per **serpens**, que prové de *serpens -ntis* (serp), i **sortia** que probablement es refereix al verb sortir però en llatí és *exeo -ii -itum*.

Conjurs creats per Hollywood

Arania Exumai: És un conjur que repel·leix les aranyes i també les acromàntules.

- **Llatí:** Formada per **arania**, que prové de *aranea -ae* (aranya), i **exumai** que prové del verb *exuo -ui -utum* (treure). Tot junt vol dir "treure l'aranya".

Aresto Momentum: S'utilitza per alentir el temps.

- **Llatí:** Format per **aresto**, que prové de la paraula anglo-francesa *arester* (aturar), i **momentum** que prové de la paraula *momentum -i* (moviment). Tot junt vol dir " aturar el moviment".

Harmonia Nectere Pasus: Conjur que s'utilitza per arreglar i activar un armari Evanescent.

- **Llatí:** Format per tres paraules:

Harmonia → Prové de la paraula *harmonia -ae* que vol dir harmonia.

Nectere → Prové del verb *necto nexui nexum* que vol dir lligar, unir.

Pasus → Prové de la paraula *passus -us* que vol dir pas.

Tot junt es pot traduir com “unir el canal amb harmonia.”

Braquiam Emendo: Repara els ossos trencats però si es fa de forma incorrecta pot fer-los desaparèixer. Es utilitza per en Gilbert Decors i això ens fa pensar que el més probable és que sigui un encanteri inventat.

- **Llatí:** Format per **braquiam**, que prové de *bracchium -ii* (braç), i **emendo** que prové del verb *emendo* (guarir). Tot junt vol dir “guarir el braç”.

Fera Vector: Transfigura els animals en copes de vidre.

- **Llatí:** Format per **fera**, que prové de *fera -ae* (fera), i **vector** que prové del verb *verto verti versum* (convertir). Tot junt vol dir “Convertir en fera”.

Lumos Maxima: Produeix llum més potent que amb el conjur *Lumos* però menys potent que amb el conjur *Lumos Solem*.

- **Llatí:** Format per **lumos**, que prové de *lumen -inis* (llum), i **maxima** que prové de l'adjectiu *magnus -a -um*. **Maxima** és el superlatiu d'aquest adjectiu. Tot junt vol dir “llum màxima”

Lumos Solem: Produeix un raig de llum solar potent.

- **Llatí:** Format per **lumos**, que prové de *lumen -inis* (llum), i **solem** que prové de *sol solis* (sol). Tot junt vol dir “llum Solar”.

Oculus Reparo: S'utilitza per reparar unes ulleres trencades.

- **Llatí:** Formada per **oculus**, que prové de *oculus -i* (ull), i **reparo** que prové del verb *reparo* (reparar). *Oculos reparo*.

Vulnera Sanentur: Guareix ferides profundes provocades per conjurs com *Sectumsempra*.

- **Llatí:** Format per **vulnera**, que prové de *vulnus -eris* (ferida), i **sanentur** que prové del verb *sano* (guarir). Tot junt es pot traduir com “que es guareixin les ferides”.

Cal aclarir que molts d'aquests conjurs no són massa fidels al llatí, ja que afegeixen a l'arrel llatina les terminacions *-usi -um* que no corresponen en molts casos a la correcta declinació o morfologia de la paraula.

10. Criatures mitològiques i la seva importància en la saga

Dins la saga apareix una gran varietat de criatures mitològiques que pertanyen a diferents cultures i que presenten un paper important dins la saga, ja que moltes de les aventures que viu el nostre heroi Harry Potter són provocades per alguna d'aquestes criatures.

Una gran part d'aquests éssers pertanyen a la mitologia grega i han influït d'una forma important dins el món literari, com es pot veure a continuació.

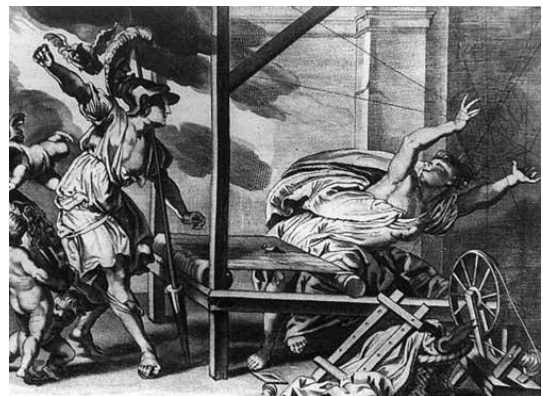
Aragog

Aragog és el nom de l'acromàntula que és la mascota d'en Hagrid durant els seus anys a Hogwarts. Un viatger dona un ou d'acromàntula a en Hagrid i quan Aragog neix d'aquest ou en Hagrid l'amaga dins un armari per tal que ningú la descobreixi. Quan l'escola Hogwarts és atacada pel basiliscen Tod Roddle intenta culpar Aragog de la mort d'una alumna i Aragog es veu obligada a fugir al Bosc Prohibit on en Hagrid la cuidarà durant molts anys. En aquell bosc amplia la seva família i forma una colònia d'acromàntules.

Aquesta enorme aranya pot ser relacionada amb el mite d'Aracne que és convertida en aranya per la deessa Atena. Aracne va desafiar a la deessa dient que ella podia confeccionar un brodat molt més bonic que Atena. Totes dues van confeccionar un brodat i Atena veient que el brodat d'Aracne era molt bonic la va convertir en aranya.

Aragog a la pel·lícula *Harry Potter i la cambra secreta*.

Atenea convertint Aracne en aranya

Basilisc

El basilisc és un monstre llegendari que té el poder de matar les seves víctimes només amb la mirada. Se l'ha descrit com una serp que escup verí, com un drac gegantí o una quimera ben desenvolupada amb el cap i les ales d'un gall incorporats a un cos de serp. J.K Rowling el descriu com una enorme serp verda que només pot ser invocada per l'hereu d'Slytherin. En Harry s'ha d'enfrontar amb aquesta horrible criatura al seu segon curs a Hogwarts i al final aconsegueix vèncer-la amb l'ajuda del fènix Fawkes.

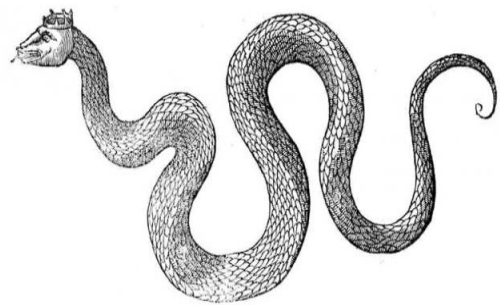
El primer que va parlar d'aquest rèptil va ser Plini el Vell, l'escriptor del segle I que en el seu llibre *Història natural* reflecteix moltes de les coses que els antics romans creien sobre el món natural. Segons aquest escriptor, el basilisc és una serp petita i mortal, d'una llargada no superior a trenta centímetres i originària del nord d'Àfrica. És conegut com “*el rei de les serps*” a causa de les taques similars a una corona que presenta al cap. De fet la paraula grega βασιλικόζήον vol dir: digne d'un rei, apte per regnar.

Una de les característiques que fa al basilisc molt perillós és que pot calar foc als arbustos i trencar pedres simplement llançant-los l'alè. Avança cap a les seves preses amb el cos dret, en compte d'arrossegar-se per terra com les altres serps. El basilisc habita al desert, no necessàriament perquè ho vol, sinó perquè arreu on viu amb el temps la terra queda reduïda a un desert a causa del seu alè abrusador. Plini deia que el seu verí és tant potent que, si un genet mata un basilisc amb una llança, el verí puja per la llança, mata el genet i també el seu cavall.

Però tot i ser una criatura molt perillosa, el basilisc té dues debilitats: no pot suportar la pudor d'una mostela ni l'escataineig d'un gall. Si es vol matar un basilisc amb la pudor d'una mostela fa falta atreure la serp fins el cau de la mostela per tal que la pudor mati el monstre. Però és més fàcil matar-lo amb l'escataineig d'un gall, ja que el basilisc cau mort només d'escoltar-lo.

Basilisc a la pel·lícula *Harry Potter i la cambra secreta*

Basilisc descrit per Plini

Bécbrau (Buckbeak)

En Bécbrau (Buckbeak a la versió original) és l'hipogrif que en Hagrid més estima i el que porta a la seva primera classe de Criança de Criatures Màgiques. En el tercer llibre tindrà un paper destacat. En ell els hipogrifs són descrits d'aquesta manera:

“ Una dotzena de les bèsties més estranyes que el Harry havia vist mai trotava cap a ells. Tenien el cos, les potes del darrere i la cua de cavall, però les potes del davant, les ales i el cap eren d'àliga, i, a més, tenien un bec com d'acer, despietat, i uns ulls enormes de color taronja. Les urpes de les potes del davant els feien mig pam de llarg, eren ferotges.”¹⁵

Dins la mitologia grega l'hipogrif no és mencionat clarament però hi ha una altra criatura que s'hi assembla bastant: el griu. El griu es diferencia del hipogrif en què és meitat àguila i meitat lleó, és a dir, té les potes de darrere com les d'un lleó i ales, cap i potes davanteres d'àguila. El griu s'ha relacionat amb el déu del sol Apol·lo, ja que és una de les seves muntures.

Bécbrau a la pel·lícula *Harry Potter i el pres d'Azkaban*.

Pintura d'un griu sobre ceràmica dels segles V i IV a. de C.

¹⁵ J.K Rowling. *Harry Potter i el pres d'Azkaban*. Ed. Empúries. Capítol 6

Pelut (Fluffy)

El pelut és el gos de tres caps al qual en Harry, en Ron i l'Hermione s'hi han enfrontaren el seu primer curs a Hogwarts, aquesta és la primera prova que han de passar per arribar fins la pedra filosofal. El Pelut és descrit als llibres d'aquesta manera:

“Davant seu tenien un gos monstruós, un gos que omplia tot l'espai entre el terra i el sostre. Tenia tres caps. Tres parells d'ulls embogits que no s'estaven quiets, tres nassos que ho ensumaven tot i es movien cap a ells, tres boques bavejants amb ullals grocs dels quals penjaven fils llefiscosos de saliva”¹⁶

Aquest gos de tres caps representa el ca Cerber de la mitologia grega, el gos que vigila les portes de l'infern. De fet, tant el Pelut com el ca Cerber tenen tres caps i són gossos enormes de color negre que espanten només mirant-los.

Pelut i els tres amics: Harry, Ron i Hermione

Hèracles i el ca Cerber. Oli de Francisco de Zurbarán

Centaures

Els centaures que viuen al Bosc Prohibit de Hogwarts són tranquils i savis, però no els agraden gens els bruixots. Són capaços de predir el futur per mitjà de l'astrologia, però no el revelen a cap humà. Ara bé, no sempre són educats i tranquils, ja que no suporten els bruixots i en els llibres es pot veure clarament aquesta aversió. Tot i així, hi ha un centaure diferent, en Firenze, que es mostra educat i respectuós amb en Harry quan el troba per primera vegada en el Bosc Prohibit. Fins i tot el fa pujar a les seves espatlles i el salva d'en Voldemort.

Tot al contrari que els centaures de Hogwarts, els centaures de la mitologia grega constitueixen un grup conflictiu. Aplegats en ramats a les muntanyes del nord de Grècia, porten una vida salvatge. Mig homes i mig cavalls, els centaures són atractius de veure, però estan sempre disposats a beure,

¹⁶ J. K. Rowling. *Harry Potter i la pedra filosofal*. Ed. Empúries. Capítol. 9

lluitar i seduir dones humanes. Una prova d'aquesta conducta la trobem a la boda de Pirítous, rei dels làpites, on els centaures ebris violen les convidades, intenten raptar la núvia i provoquen una sagnant batalla amb l'amfitrió i els seus aliats. Finalment acaben perdent la baralla, amb gran alleujament de tothom qui viu en aquelles contrades.

Però com passa a qualsevol família nombrosa, també hi ha centaures que es rebel·len contra els costums salvatges dels seus parents i prefereixen dur una vida de virtut i contemplació erudita. El més famós d'aquests centaures és Quiró, que fa de mestre i mentor de molts joves destinats a viure grans aventures, com són Hèracles, Aquil·les, Jason i Asclepi. El centaure Quiró és conegut per la seva saviesa i el seu sentit de la justícia, és entès en medecina, caça, herbologia i navegació celestial. Practicava també astrologia i endevinació. Podem dir que en Firenze és el centaure que més s'assembla a Quiró, ja que en Firenze també decideix separar-se dels seus companys perquè no està d'acord amb el seu odi cap als bruixots i viu una vida tranquil·la.

A més, Quiró, gracies a la seva condició d'immortal, podria educar indefinidament joves herois. Però opta per renunciar a la seva immortalitat després de ser ferit accidentalment per una fletxa enverinada del seu amic Hèracles. El dolor es fa insuportable i demana a Zeus que el deixi morir. El déu suprem accepta la seva petició però decideix immortalitzar la seva imatge col·locant-lo al cel com la constel·lació de Capricorni.

Firenze amb Harry al Bosc Prohibit

Quiró donant una classe de música a l'heroi Aquil·les

Dimoni

A la història d'en Harry Potter apareixen criatures com el *gryndylo* que viu al llac de Hogwarts o el dimoni necròfag que hi ha a les golfes dels Weasley o el *kappa* que s'estudia en Defensa contra les Forces del Mal, tots aquests éssers tenen una cosa en comú: són dimonis. El concepte europeu de dimoni va evolucionar a partir de les cultures antigues de Mesopotàmia, Pèrsia, Egipte i Israel però també de la cultura grega, concretament dels *daimons* de l'antiga Grècia. Els *daimons* eren esperits invisibles, descrits com a intermediaris entre l'home i els déus, i podien ser bons o dolents. Els *daimons* dolents desencaminaven els homes i fomentaven les maldats, mentre que els *daimons* bons brindaven protecció i bondat. El famós filòsof Sòcrates afirmava que un *daimon* bo va vetllar per ell durant tota la seva vida, que li donava consell a cau d'orella i l'avisava dels perills. Aquest esperit bo del qual parla Sòcrates també ha sigut interpretat com una espècie de musa. Al món clàssic la presència dels *daimons* era ben rebuda, fins i tot hi havia gent que provava sovint d'invocar-los per demanar-los ajut en activitats màgiques, ja que es creia que els *daimons* es comunicaven amb els déus.

Grindylo a la pel·lícula *Harry Potter i el calze de foc*

Sòcrates amb el seu *daimon* o musa.

Drac

El drac és una criatura ferotge, de grans dimensions i molt perillosa, i per això sembla adequat que en Harry s'hagi d'enfrontar amb el cua de serra cubà per tal de superar la primera prova del Torneig dels Tres Bruixots. Així és descrit al llibre en el moment en què en Harry ha d'enfrontar-se amb ell:

“I, a l'altra banda del tancat, hi havia el cua de serra covant els ous amb les ales recollides, que se'l mirava amb aquells ulls grocs malèvols. Era una espècie de llangardaix negre monstruós que en batre la cua plena de punxes deixava una marca com de gúbia d'un metre de diàmetre en el terra dur. Els companys que hi havia a la grada feien una gatzara impressionant; el Harry no sabia si de recolzament o no, però tampoc li importava. Havia arribat l'hora de fer el que havia de fer, que era concentrar-se totalment i absolutament en allò que era la seva única salvació...

Va alçar la vareta i va cridar:

- Accio Raigdefoc!”¹⁷

Dins la mitologia grega destaca l'heroi Hèracles, que mata uns quants dracs en les moltes aventures que viu. És famosa l'hidra de Lerna, una serp aquàtica de grans dimensions i amb múltiples caps, amb qui lluita Hèracles. Els dracs presents en diverses cultures com la grega, la babilònica o la nòrdica, presenten gairebé les mateixes característiques: serps enormes (la paraula grega δράκωνοντος vol dir “serp”).

Els dracs tendien a estar protegits per escates impenetrables i a estar proveïts d'un o dos parells de potes i ales de ratpenat. La majoria tenien caps en forma de falca i ullals llargs i verinosos. Alguns tenien també dues banyes, unes urpes enormes i una cua forçada proveïda de pues (igual que el cua de serra cubà). Però la característica més esfereïdora d'aquestes criatures era la seva capacitat de llençar boles foc per la boca.

¹⁷ J.K Rowling. *Harry Potter i el calze de foc*. Ed. Empúries. Capítol 20

Cua de serra cubà

Hèracles i l'hidra de Lerna

Esfinx

La majestuosa esfinx que en Harry es troba dins el laberint a l'última prova del Torneig dels Tres Bruixots també pertany a la cultura clàssica. Aquesta esfinx formula una pregunta complicada a en Harry i només si el noi la sap respondre podrà continuar amb la prova. L'esfinx és descrita als llibres de la següent manera:

“ Era una esfinx. Tenia un cos de lleó desmesurat, amb unes urpes enormes a les potes i una cua molt llarga de color ocre que acabava en un pinzell de cerres marró. El cap, en canvi, era de dona. En acostar-s’hi, la bèstia el va mirar amb uns grans ulls ametllats. El Harry va alçar la vareta, dubitatiu. No semblava que li hagués de saltar a sobre, tan sols es movia d’un marge a l’altre del camí barrant-li el pas.”¹⁸

La figura de l'esfinx pertany a la cultura egípcia però va influir en la mitologia grega. La figura meitat home, meitat lleó va adoptar un significat més sinistre: representava sovint no solament l'infern sinó també la violència i la destrucció. Es creia que el tron del déu grec Zeus a l'Olimptenia gravat un cercol d'esfinxsmatant nens.

Altres esfinxs gregues i romanes apareixen esquarterant les seves víctimes o bavejat sobre les seves restes mutilades. L'anatomia de la esfinx grega va canviar en relació amb la figura de l'esfinx egípcia: la esfinx grega té ales i la cara i els pits d'una dona (igual que l'esfinx que en Harry es troba al laberint, excepte per les ales).

¹⁸ J.K Rowling. *Harry Potter i el calze de foc*. Ed. Empúries. Capítol 31

L'esfinx que apareix al llibre de *Harry Potter i el calze de foc* s'assembla a l'esfinx del mite d'Èdip perquè formula una pregunta molt complicada. L'esfinx del mite d'Èdip recorre la regió que envolta Tebes formulant preguntes impossibles als viatgers i menjant-se'ls si no encerten la resposta. Quan Èdip es troba aquesta esfinx, aconsegueix esbrinar la resposta de l'enigma que ella li proposa: "Quin animal camina amb quatre potes al matí, dues a la tarda i tres a la nit?" La resposta és l'home, que s'arrossega de quatre grapes quan és un nadó, camina quan és adult i es recolza en un bastó durant els darrers anys de la seva vida.

Dibuix de l'esfinx descrita als llibres

Èdip i l'esfinx

Fènix

En Fawkes és el fènix que en Dumbledore té com a mascota al seu despatx. És una criatura llegendària i majestuosa. La primera vegada que en Harry veu en Fawkes és al despatx del director i presencia com l'ocell mor convertit en flames. Però en Dumbledore li explica que en realitat en Fawkes no està mort, que renaixerà de les seves cendres.

“ - Harry, el Fawkes és un fènix. Els fènixs es calen foc ells mateixos quan els arriba l'hora de morir i reneixen de les cendres. Mira...

El Harry va mirar a terra just a temps de veure una cria d'ocell petita i arrugada que treia el cap de les cendres. Era tan lletja com l'ocell que hi havia hagut abans.

-És una llàstima que l'hagis hagut de veure el dia de la crema [...] En realitat és molt bell la major part del temps, té un plomatge vermell i daurat. Els fènixs són unes criatures fascinants. Poden portar pesos enormes, les seves llàgrimes tenen poders curatius i són uns animals de companyia extremadament fidels”.¹⁹

Com bé explica en Dumbledore, el fènix és una criatura llegendària, la característica més notable del la qual és que periòdicament (cada cinc-cents anys aproximadament) queda reduïda a cendres i s'aixeca renovada d'aquestes cendres. En la mitologia grega i egípcia, aquest cicle de mort ardent i renaixement es relaciona amb el cicle del Sol, que “mor” cada nit, deixa el món en la foscor, i torna a néixer l'endemà.

La cultura grega i romana parla d'un sol fènix al món, que viu a Aràbia, al costat d'un pou fresc on cada matí es banya i canta una melodiosa cançó. L'historiador grec Heròdot, que només ha vist el fènix en una pintura, va escriure: “ *El seu plomatge és en part daurat i en part carmesí, i s'assembla a una àguila en perfil i volum*”. De fet, aquesta descripció s'acosta molt a la imatge d'en Fawkes als llibres.

S'explica que el fènix s'alimenta d'encens, cànem i mirra, i que, quan nota que està a punt de morir, aplega les branques de les plantes aromàtiques i crea una espècie de pira funerària al capdamunt d'una palmera o roure. En aquest lloc mou les ales ràpidament fins que s'abrusa i es converteix en cendres de les quals més tard renaixerà. Aquest nou fènix, després de provar la fortalesa de les seves ales, recull les cendres de la seva forma anterior, les fica en un ou fet amb mirrai les porta volant al Temple del Sol a Heliòpolis, on deixa l'ou a l'altar del déu Sol.

¹⁹ J.K Rowling. *Harry Potter i la cambra secreta*. Ed. Empúries. Capítol 12

Fènix Fawkesa *Harry Potter i la cambra secreta*

Imatge d'un fènix tal i com el descriu la mitologia grega

Gegant

Dins la saga de Harry Potter trobem diversos personatges que representen els gegants: en Hagrid que és mig gegant i és un home afable i molt sensible, Madame Maxime que és una dona respectable i refinada, en Grep (germà d'en Hagrid) que és salvatge i impulsiu, i també els gegants que s'uneixen a l'exèrcit d'en Voldemort. Aquests últims són els que s'acosten més a la imatge que dona la mitologia grega sobre els gegants.

La mitologia parla d'unes criatures altes com muntanyes i extraordinàriament fortes. Els gegants són nascuts de la unió entre la Gea i Urà, són terriblement lletjos, amb la cara peluda, els peus recoberts d'escates i, en alguns casos, múltiples caps.

Aquests éssers protagonitzen una batalla per la supremacia contra els déus Olímpics. Aquesta lluita resulta tan violenta, que fins i tot l'univers es veu amenaçat. Però amb l'ajuda d'Hèracles, el fill mortal de Zeus, els déus aconsegueixen guanyar la batalla i maten els gegants.

Un gegant molt conegut dins la mitologia grega és el ciclop Polifem. Odisseu i els seus mariners es topen amb aquest gegant en el seu viatge de tornada cap a Ítaca. El ciclop els tanca dins la seva cova i es menja alguns dels companys de l'heroi. Però finalment per mitjà d'un pla molt enginyós, Odisseu aconsegueix sortir viu de la cova i salvar els seus mariners per continuar amb el seu viatge, no sense venjar-se del ciclop, a qui deixa cec.

Grep agafant l'Hermione a la pel·lícula,

Odisseu amb els seus mariners intentant escapar del Ciclop Harry Potter i l'Ordre del Fènix

Home llop

El professor Llopin (Lupin a la versió original) és un llicantrop a causa de la mossegada d'un altre home llop. El seu caràcter és afable i tranquil, tot el contrari que l'altre home llop de la saga, en Fenrir Esquenagrissa, un Cavaller de la Mort. Aquests dos homes tenen personalitats contràries però és en Fenrir qui s'acosta més a la imatge d'home llop ferotge que es presenta a la mitologia grega.

La mitologia grega parla d'un tirà sanguinari anomenat Licaó que enfureix al déu suprem servint-li la car d'un fill seu. Com a càstig, Zeus el transforma en llop però deixa que conservi algunes de les seves característiques d'home. Aquesta llegenda és l'origen de la paraula "licantrop", de *λύκος* (llop) i *ἄνθρωπος* (home). Els escriptors grecs del segle IV aC van descriure creences populars sobre homes llops i, al segle I dC., l'historiador romà Plini escrivia sobre l'existència d'aquestes criatures com un fet.

Remus Lupin convertit en home llop

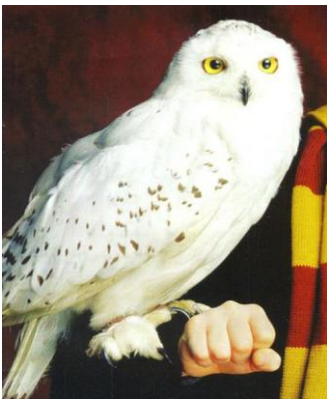

Zeus convertint Licaó en home llop

Òliba

Les òlibes són uns animals molt preuats dins el món màgic; podríem dir que són les companyes fidels de qualsevol bruixot. Poden portar cartes a qualsevol lloc i tenen la capacitat d'entendre el que vol l'amo. Un clar exemple és l'Hedwig, la fidel òliba d'en Harry, que és capaç de comprendre el que li diu en Harry i es pot comunicar amb ella.

En la mitologia grega l'òliba és considerada un au molt intel·ligent i es relaciona amb la saviesa. Atenea, la deessa grega de la saviesa, és representada amb una òliba sobre l'espatlla. Diuen que fins i tot és capaç de transformar-se en òliba i que se serveix d'aquesta disfressa per adreçar-se als seus súbdits i assabentar-se dels seus secrets i les seves preocupacions. Alguns dels habitants més acomodats d'Atenes es passejaven per la ciutat portant sobre les espatlles una òliba. Molts creien que aquests ocells comprenien la parla humana i podien conversar amb un humà.

Hedwig, l'òliba d'en Harry

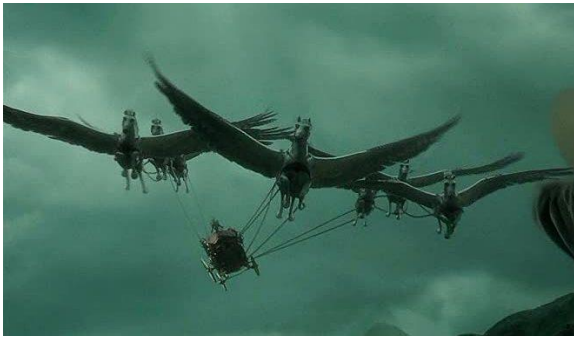

Atenea amb una òliba a la mà

Pegàs

Quan en Harry veu els bellíssims cavalls alats que tiren del carruatge de l'escola Beauxbatons, queda completament sorprès de la seva majestuositat. I és que la bellesa d'aquests cavalls és famosa dins la mitologia grega. Conta el mite que quan Perseu mata Medusa, de la sang que cau al terra neix un cavall alat anomenat Pegàs. Aquest cavall es converteix en la muntura de Zeus i es conta que la seva majestuositat a l'hora de volar és extrema, perquè mou les potes com si estigués cavalcant de veritat per l'aire.

Existeix un mite que explica com Belerofont mata una quimera amb l'ajuda d'aquest cavall alat. També aconsegueix vèncer les amazones.

Cavalls alats a la pel·lícula *Harry Potter i el calze de foc*

P29.3 KIMIRA, PEGASOS, BELLEROPHONTES

Belerofont en el cavall alat matant la quimera

Sirena/Tritó

Al llac de Hogwarts habiten criatures com el calamar gegant i també els parents de les sirenes: les sirenes i els tritons. Totes dues criatures presenten el mateix aspecte: pell entre groguenca i verdosa, cabells verds i llargs, ulls grocs i dents trencades del mateix color. A més, tenen el tors de dona (les sirenes) o d'home (els tritons) i cua de peix.

Quan en Harry es troba amb aquestes criatures, descobreix que no són gens amables i que protegeixen molt gelosament el seu territori.

Les sirenes de la mitologia grega són les nàiades i comprenen una de les tres classes principals de nimfes aquàtiques (les altres són les nereides, que habiten al mar Mediterrani, i les oceànides, que viuen als oceans). A les nàiades els agrada l'aigua dolça i per això habiten en rius, llacs i fonts. Antigament es creia que totes les fonts importants tenen la seva nàiada, que aporta a l'aigua poders curatius o profètics. Tot i que les nàiades s'assemblen als humans (igual que les sirenes i els tritons que es troba en Harry), no tenen cua de peix.

Les nàiades de la mitologia grega habiten els rius però quan ofenen la deessa Afrodita, aquesta les converteix en criatures malicioses amb cos d'ocell i cap de dona, i van a viure en una illa deshabitada davant la costa del sud d'Itàlia. Tot i les seves diferències anatòmiques, aquestes sirenes sovint es confonen amb les altres pels seus dots musicals. Els navegants que passaven a tocar de l'illa de les sirenes i sentien les seves boniques cançons perdien el rumb inevitablement i s'estavellaven contra les roques.

Sirena a la pel·lícula *Harry Potter i el calze de foc*

Odisseu i les sirenes, ceràmica àtica, 480–470 aC.

Unicorn

Els unicorns que habiten al Bosc Prohibit de Hogwarts són unes criatures afables i extremadament pures. Quan la professora Grubbly-Plank ensenya com tenir cura d'un unicorn tots queden meravellats per la majestuositat d'aquesta criatura. Apareixen per primera vegada al llibre *Harry Potter i la pedra filosofal* quan en Harry es troba en Voldemortalimentant-se de la sang d'un unicorn. Quan en Harry és salvat pel centaure Firenze, aquest li explica quines són les propietats de la sang d'unicorn.

“- Harry Potter, ¿saps per què serveix la sang d'unicorn?”

-No- va dir el Harry, estranyat que li fes aquella pregunta- A classe de Pocions només n'hem fet servir la banya i els pèls de la cua.

-És clar, perquè matar un unicorn és una cosa monstruosa- va dir el Firenze- Només algú que no tingui res a perdre i tot a guanyar, cometria un crim tan atroç.

La sang de l'unicorn us manté amb vida, fins i tot si esteu a un pas de la mort, però a un preu altíssim. Perquè heu matat un ésser pur i indefens per salvar-vos, i només tindreu vida a mitges, una vida maleïda, tan bon punt la sang toqui els llavis.”²⁰

Els unicorns que habiten al bosc de Hogwarts s'acosten molt a la descripció que va fer el metge grec Ctèsies. Segons aquest metge, l'unicorn era originari de l'Índia. Tenia aproximadament les dimensions d'un ase, el cap vermell fosc, el cos blanc, els ulls blaus i una sola banya, d'uns cinquanta centímetres de llargada, que li sortia del front. Aquesta banya era de color blanc a la base, negre a la part central i vermell a la punta. Si la banya se separava del seu propietari i se'n feia un got, protegia tots els qui en bevien de verins, convulsions i l'epilèpsia. Però aquest recipients no

²⁰ J.K Rowling. *Harry Potter i la pedra filosofal*. Ed. Empúries. Capítol 15.

eren fàcils d'aconseguir, ja que la velocitat, la força i el caràcter geniüt de l'unicorn el feia gairebé impossible de capturar.

El naturalista romà Plini va afegir nous detalls a l'aspecte de l'unicorn, en atribuir-li cap de cérvol, potes d'elefant, cua de senglar i una banya negra de noranta centímetres de llargada. Va corroborar també la naturalesa ferotge i salvatge de l'unicorn i va dir que la criatura posseïa una veu profunda i cridanera.

Voldemort alimentant-se de la sang d'un unicorn

Una manada d'unicorns semblants a la descripció de Ctèsies

11. Conclusió

La intenció al llarg d'aquest treball ha sigut mostrar i demostrar la presència de referents clàssics dins la saga de *Harry Potter*. Per fer-ho havia d'arribar a l'origen de tot, l'autora dels relats, J.K Rowling. Havia d'investigar aspectes relacionats amb la seva vida i les seves motivacions per escriure una saga de llibres tan llarga i tan ben elaborada.

En aquest primer apartat he descobert que moltes de les seves vivències han influït d'una forma important en la creació i el desenvolupament de la història. Així, el fet d'haver cursat la carrera de filologia Francesa i Clàssica ha fet que J.K Rowling conegui a fons el món antic. I aquest gran coneixement es pot veure reflectit en els elements principals i secundaris que conformen la saga.

Un cop descobert el motiu pel qual aquesta saga de llibres està plena de referències al món clàssic, en tornar a endinsar-me en el món màgic de *Harry Potter*, i gràcies als meus coneixements previs sobre la mitologia clàssica, en una nova lectura de tota la saga, vaig anar descobrint característiques en la personalitat dels personatges que em recordaven els herois i déus de la mitologia grega.

Òbviament, la relació més fàcil d'establir és en el cas d'en Harry Potter. En Harry és l'eix que vertebrava tota la història i és en ell on trobem reflectits herois tan significatius com Aquil·les, Teseu, Perseu, Odisseu i Jason. Tots aquests herois són diferents però uneixen algunes de les seves característiques en una sola persona: en Harry. Igual que Teseu, Perseu i Jason, Harry passa la primera infantesa sense ser conscient de quina és la seva veritable identitat. De la mateixa manera que la vida d'Aquil·les estava subjecta a un destí inevitable, en Harry es veu obligat a sacrificar-se per tal de salvar les persones que estima. I igual que Odisseu, en Harry ha d'enfrontar-se al pitjor dels perills: oblidar el seu destí i la seva identitat. Però totes aquestes similituds entre el bruixot i els herois són tan sols petites peces que formen una estructura molt més complexa i enorme: el camí d'un heroi.

En Harry per sobre de tot és un heroi i com a tal segueix una pauta fixada des de fa segles, concretament a l'època grega. Els herois grecs estaven destinats a portar una vida plena d'aventures perilloses i tots ells van seguir un camí similar on van intervenir diverses persones que els van ajudar. El punt de partida del viatge d'en Harry, igual que molts herois grecs, és la descoberta de la seva identitat i l'entrada en un món completament nou on trobarà tant aliats com enemics i on finalment haurà d'acceptar el seu destí per tal d'aconseguir el tresor final: la salvació del món màgic.

És aquí on intervenen els personatges secundaris que ajuden en Harry durant el seu viatge. En Ron Weasley i l'Hermione Granger representen un gran suport per en Harry en les situacions difícils. Quan en Harry ha d'enfrontar-se al dolor que li provoca la pèrdua dels seus pares i, més tard, també la del seu padrí, els dos amics l'acompanyen i li ofereixen el consol que necessita. No recorda aquesta fidelitat a Electra i Pílates de l'Orestea? I no és veritat que en Harry presenta similituds amb el jove Orestes que va perdre el seu pare i desitja venjança? Efectivament, aquests tres personatges (Orestes, Pílates i Electra) que formen l'Orestea es veuen reflectits en els lligams que uneixen en Harry, en Ron i l'Hermione. En Ron representa el suport que en Harry tant necessita en els moments més difícils i, igual que en Pílates, és un company fidel i està disposat a sacrificar-se pel seu amic. D'altra banda l'Hermione exerceix el paper de germana fidel, que recolza en Harry i lluita al seu costat, fet que ens permet relacionar-la amb Electra, que dóna suport al seu germà Orestes davant la fúria del poble. Finalment, per part d'en Harry podem dir que el desig de venjar els seus pares és igual de fort que el desig d'Orestes.

I aquesta és la primera conclusió del treball: l'estreta relació existent entre els personatges clàssics de l'Orestea i els personatges de la saga potteriana.

Però això no és tot: quina relació hi ha entre els personatges i els déus olímpics? En aquest punt es pot establir la següent referència: hi ha una clara similitud entre la deessa Atenea i l'Hermione. Totes dues exerceixen el paper de conselleres d'un heroi. Atenea ofereix els seus savis consells a l'heroi Odisseu durant el seu viatge de tornada cap a Ítaca. En el cas de l'Hermione és ella qui aconsella en Harry i amb la seva astúcia l'ajuda a sortir ben parat de moltes de les seves aventures. La gran intel·ligència de l'Hermione i la seva capacitat de reacció davant situacions difícils fa pensar en la deessa Atenea, que representa la saviesa i l'astúcia.

Però la meua investigació no va acabar aquí, encara quedaven molts elements de la saga per analitzar. Un altre dels aspectes on he pogut trobar moltíssimes referències és en l'àmbit dels antropònims, els conjurs i les pocions, tot ells importantíssims i part de l'atractiu de la saga.

J.K Rowling ha fet un gran treball a l'hora de donar un nom i cognom a cadascun dels personatges que intervenen a la història. Gran part d'aquests antropònims presenten etimologies llatines o gregues i gràcies a l'exhaustiu treball realitzat per aportar informació exacta sobre l'etimologia de cadascun d'aquests noms i cognoms, la relació amb el món clàssic és evident. I pel que fa als conjurs i les pocions, una de les marques que caracteritzen aquesta saga, és aquí on es pot veure clarament que la llengua llatina va ser la font d'on va veure l'autora per a la creació de la major part dels conjurs i també del nom d'algunes pocions.

Un altre element que caracteritza la saga són les criatures fantàstiques que hi apareixen. Harry Potter viu en un món màgic i, per ant, en un món poblat de criatures fantàstiques: dracs, unicorns, un gos de tres caps, sirenes, cavalls alats i altres. Molts d'ells ja apareixien en la mitologia grega i J.K Rowling dona un lloc cadascuna d'elles dins la seva obra. Així doncs, criatures com el Pelut que apareix a *Harry Potter i la pedra filosofal* representa el ca Cerber de la mitologia grega i el centaure Firenze que viu al Bosc Prohibit és la versió “potteriana” del conegut centaure Quiró.

D'altra banda, he d'afegir que durant la realització d'aquest treball vaig trobar altres referències mitològiques menors en personatges secundaris com el Gilbert Decors que representa un Narcís modern, o en la inscripció llatina que es troba en l'escut de l'escola Hogwarts.

Per acabar, he de dir que, en assolir l'objectiu que m'havia proposat en començar aquest treball, he pogut comprovar la gran influència que exerceix encara el món antic en la literatura. Així, tot i que els anys passin, l'empremta que ha deixat la cultura clàssica, i especialment la mitologia i la literatura, perdura encara i es pot veure reflectida en molts dels llibres que llegim. Per això mateix, cal obrir molt bé els ulls i estar atent a qualsevol referència clàssica que hi pugui haver en allò que llegim o veiem, ja que podem trobar l'empremta clàssica en el lloc menys esperat.

12. Valoració personal

Vaig escollir realitzar aquest treball amb la seguretat que gaudiria molt fent-lo i puc assegurar que ha sigut així. Aquest treball m'ha donat la possibilitat de fusionar dues coses que m'agraden molt: la literatura i el món clàssic. Ha sigut una forma d'aprofundir en tots dos mons i descobrir aspectes que m'han sorprès gratament.

Abans creia que en sabia molt sobre el món mitològic grecoromà però amb la realització d'aquest treball he pogut adonar-me que encara em queden moltes coses per aprendre. Cada pas que he fet en aquest treball em feia endinsar més i més en tots dos mons, el potterià i el mitològic, i alhora feia que les meves ganes de saber més i més creïessin.

Així, la recerca d'informació em va portar a conèixer aspectes del món d'en Harry Potter que han ajudat que la meva afició pel món màgic augmenti. Al llarg de l'elaboració del treball he descobert petits detalls de la saga que m'han captivat i és aquí on he pogut comprovar allò que diuen que la bellesa es troba en els petits detalls. És ben cert.

Per tots aquests motius, penso que vaig escollir bé el tema del meu treball de recerca, ja que amb cap altre hauria gaudit tant com ho fet amb aquest. Encara que no tot han estat bons moments: la recerca d'informació ha estat molt divertida, però sovint la frustració s'ha apoderat de mi perquè no aconseguia trobar allò que buscava.

Tanmateix, he de dir que un aspecte que ha dificultat molt la recerca ha estat la traducció dels llibres. La saga *Harry Potter* ha sigut traduïda a molts idiomes i ha sofert en cadascun d'ells diversos canvis. J.K Rowling ha donat als seus llibres una musicalitat i sonoritat present en cada conjur i en cada nom i el català ha volgut conservar aquesta sonoritat en la seva traducció: per això molts noms i conjurs no presenten la seva forma original. Això al principi va suposar un problema perquè jo havia llegit els llibres en català i no hi ha gaire pàgines webs sobre Harry Potter en català. Per tant havia de buscar tota la informació en castellà i moltes vegades en anglès, desconeixent quina era la forma original d'alguns conjurs i noms. Això, en conseqüència, ha implicat una recerca addicional al meu treball.

Finalment, puc afirmar que amb la realització d'aquest treball he après a investigar amb profunditat un tema concret, a no defallir quan no es troba allò que s'està buscant: un treball d'aquesta magnitud i amb tanta importància per força m'havia d'ensenyar a ser perseverant.

13. Bibliografia

Pàgines webs:

- http://www.harrypotterla.com/info_diccionario.html
Diccionari etimològic d'antropònims.
- http://es.harrypotter.wikia.com/wiki/HarryPotter_Wiki
Informació variada sobre el món de Harry Potter.
- <http://www.eldiccionario.org>
Informació variada sobre el món de Harry Potter.

Pàgines webs de consulta de continguts:

- <http://www.apocatastasis.com/glosario-dioses-heroes-mitologia-griega.php#adonis> (30 de d'Octubre de 2013)
- <http://bloghogwarts.com/> (26 de Desembre de 2013)
- <http://lombradunsomni.blogspot.com.es/> (2 de Gener de 2014)
- <http://vaixelldodisseu.blogspot.com.es/> (3 de Gener de 2014)

Altres treballs de recerca:

- <http://www.udg.edu/LinkClick.aspx?fileticket=J3qJLRc0UYc%3d&tabid=13225&language=ca-ES> (3 de Gener de 2014)
- http://personal.biada.org/~eureka/wp-content/uploads/2012/02/El-m%C3%B3n-cl%C3%A0ssic-en-Harry-Potter_Imma-Cruz.pdf(6 de Gener de 2014)
- <http://harrypotterclassicmania.jimdo.com/> (2 de Gener de 2014)

Llibres:

- J.K ROWLING.*Harry Potter i la pedra filosofal*. Ed. Empúries, 2001.
- J.K ROWLING.*Harry Potter i la cambra secreta*. Ed. Empúries, 2001.
- J.K ROWLING.*Harry Potter i el pres d'Azkaban*. Ed. Empúries, 2001.
- J.K ROWLING.*Harry Potter i el calze de foc*. Ed. Empúries, 2001.
- J.K ROWLING.*Harry Potter i l'Ordre del Fènix*. Ed. Empúries, 2005.
- J.K ROWLING.*Harry Potter i el misteri del Príncep*. Ed. Empúries, 2006.
- J.K ROWLING.*Harry Potter i les relíquies de la Mort*.Ed. Empúries, 2008.
- OVIDI.*Metamorfosis I-VI*. Ed. La Magrana, 1994.
- SUSANA CAÑUELO- JORDI FERRER.*Mitología griega y romana*.Ed. Optima, 2003.
- ALLAN ZOLA KRONZEK- ELIZABETH KRONZEK.*El diccionari del mag*. Ed. Ediciones B Grupo Zeta, 2001.
- JORDI BATLLÓ- XAVIER PÉREZ.*La llavor immortal. Els arguments universals en el cinema*. Ed. Empúries, 1995.
- JOSÉ M.PABÓN- S. DE URBINA.*Diccionari Manual grec clàssic-català*. Ed. Vox, 2011.
- *Diccionari Manual llatí-català/català-llatí*. Ed. Vox, 2012.

Índex d'antropònims

- Alastor Moody, 52
Albus Dumbledore, 53
Alecto Carrow, 60
Alice Longbottom, 57
Ambrosius Flume, 60
Amycus Carrow, 60
Andrómeda Tonks, 60
Angelina Johnson, 60
Antioch Peverell, 57
Antonin Dolohov, 60
Arcus, 61
Argus Filch, 57
Ariana Dumbledore, 57
Astoria Greengrass, 61
Augusta Longbottom, 58
Augustus Rookwood, 61
Aurora Sinistra, 61
Bellatrix Lestrange, 53
Cadmus Peverell, 58
Cassandra Trelawney, 61
Charity Burbage, 61
Ciceron Harkiss, 61
Cornelius Agrippa, 61
Cornelius Fudge, 58
Damocles Belby, 62
Daphne Greengrass, 62
Dedalus Diggle, 62
Dolors Umbridge, 53
Draco Malfoy, 53
Filius Flitwick, 58
George Weasley, 54
Helena Ravenclaw, 62
Hermione Granger, 54
Hestia Jones, 62
Horace Slughorn, 62
Ignotus Peverell, 58
Loxias, 62
Lucius Malfoy, 54
Ludo Bagman, 58
Luna Lovegood, 54
Marjorie Dursley, 63
Mèrope Gaunt, 63
Minerva McGonnagall, 55
Morfin Gaunt, 63
Narcissa Malfoy, 59
Nicolas Flamel, 63
Nymphadora Tonks, 55
Olympe Maxime, 59
Penèlope Clearwater, 63
Phyllida Spore, 63
Pius Thicknesse, 63
Pomona Sprout, 63
Quirinus Quirrell, 59
Regulus Arcturus Black, 64
Remus Lupin, 55
Rubeus Hagrid, 56
Sèptima Vector, 64
Severus Snape, 56
Sirius Black, 56
Sybil Patricia Trelawney, 56
Viktor Krum, 64
Vincent Crabbe, 64
Voldemort, 57
Xenophilius Lovegood, 59

Índex de conjurs

Accio ,66	Legilimens ,69
Accrescat ,66	Levicorpus ,69
Anapneo ,66	Liberacorpus ,69
Animo Linqui ,66	Locomotor Mortis ,75
Aparecium ,66	Lumos ,69
Arania Exumai ,75	Lumos Maxima ,76
Aresto Momentum ,75	Lumos Solem: ,76
Avis ,66	Mobiliarbus ,70
Braquiam Emendo ,76	Mobilicorpus ,70
Cave Inimicum ,66	Nox ,70
Colloportus ,67	Obitus per subitum ,74
Confringo ,74	Obliviate ,70
Confundus ,67	Obscuro ,70
Crucio ,74	Oculus Reparo ,76
Defodio ,67	Oppugno ,70
Deletrius ,67	Orchideous ,70
Deprimo ,67	Petrificus Totalus ,75
Descendo ,67	Piertotum Locomotor ,70
Diffindo ,67	Portus ,70
Duro ,67	Prior Incantato ,71
Episkey ,67	Protego ,71
Erecto ,67	Protego Horribilis ,71
Evanesco ,67	Protego Totalum ,71
Expecto Patronum ,68	Purgo ,71
Expulsiarmus ,68	Quietus ,71
Expulso ,74	Reducio ,71
Fera Vertor ,76	Relaxo ,72
Ferula ,68	Rennervate ,72
Fianto Duri ,68	Reparo ,72
Fidelio ,68	Repello Inimicum ,72
Finite Incantatem, 68	Repello Muggletum ,72
Flagrate, 68	Rictusempra ,75
Furunculus, 74	Ridiculus ,72
Geminio ,68	Salvio Hexia ,73
Harmonia Nectere Pasus ,76	Sectumsempra ,75
Homenum Revelio ,69	Serpensortia ,75
Immobilus ,69	Signum Mortis, 73
Impedimenta ,74	Silentio, 73
Imperius ,74	Sonorus ,73
Impervius ,69	Specialis Revelio ,73
Incendio ,69	Vulnera Sanentur ,76
Inferio ,75	Wingardium Leviosa ,73